Ami idén volt, és jövőre is lesz…

(Avagy nem csak Gólyatábor van a Babitsban)

- **Szigetközi nomád tábor**
  Túravezető: Antal István
  „Jó volt!" – Harangozó Richárd 10.b
- **Tiszafüredi kenutábor**
  Túravezető: Marton Sándor
  „Vacsorára döglött hal ciánöntettel…" – Ismeretlen szerző
- **Túlélő!!! (ill. Túlélők egész sora)**
  „Rossz idő nincs, csak rosszul öltözött turista." – Antal István
- **Házibajnokságok**
  „…Mert a focit ésszel játsszák, csak lábbal futballozzák!"
  Nagy Zoltán
- **Ezen kívül:**
  Tájfutó szakosztály, Énekkar, Néptánccsoport, Babits-nap, Sulirádió, Iskolaújság, Lelkes tanáraink és (kevésbé) lelkes diákjaink, Teri nénik!
  u.i.: Aki ezek után Babits-os akar lenni… az vessen magára!

Aranyköpések

Biológia:

– 37,5-ös papucsállatka

– Lufi alakú nyuszi

Fizika:

Diák:(Tüsszent)

Tanár: Allergiás rám?

Mi mondtuk:

Tanár: Mi folyik ott hátul?

Diák: Tessék szólni neki, hogy adja vissza a radíromat, különben hisztizni fogok és kivégzem a túszokat!

Babits Firkák

VIII. évf. 1. különszám
2000. augusztus 23.

Külön köszönet Boka Gyurinak!

Szerk.: Maczy, Nanda, Norbi, Ricsi, Zecs, Marton Sándor tanár úr

Beköszöntő

Kedves gólyák! Köszöntünk benneteket a Gólyatáborban és az ez alkalommal megjelenő 1. különszám alakalmából! Ez az újság a gimnázium diáklapjának különszáma. Az újság általában havonta jelenik meg. Benne a legfrissebb híreket, cikkeket olvashatjátok.

A mostani újságból megismerhetitek a keretjáték főszereplőit, azaz Asterixet, Obelixet és társait, ízelítőt kaphattok a gimnázium programjaiból, a tábor házirendjéből és a BF (gyk: Babits Firkák) kedvencéből, az Aranyköpésekből.

A gólyatáborban sok programot szervezünk Nektek, ami reméljük tetszeni fog. Ezekről egyelőre többet nem árulunk el, majd a tábor közben kiderül. Érezzétek jól magatokat a táborban és sok szerencsét a feladatokhoz. Zecs

u.i.: Akik szeretnének cikkeket írni az újságba, az az iskolában a porta melletti BF-ládába dobják!

Asterix és Obelix

Gondolom, sokakban felmerül a kérdés, hogy ki is ez a két fickó, meg az ő pereputtyuk (azért remélem, mégsem olyan sokakban, mint gondolom). Ők bizony gallok, mégpedig a Római Birodalom idejében. Hogy miért is ilyen érdekesek? Mert Gallia egy csücskében ez a maroknyi mokány fickó sikerrel dacol Caesar erejével, mégpedig egy varázsital segítségével, melyet Panoramix, a varázslójuk készít. Ettől rövid ideig az ember bivalyerős lesz, és profi módon csinál konzervet a páncélozott római légiókból.

A falu meghatározó egyéniségei Asterix, a kicsi ravasz, és Obelix, a nagy ergellős (gyk. : buta), aki még kisbabakorában beesett a varázsitalt tartalmazó üstbe, és így annak hatása nála folyamatos. Van neki egy kicsiny kis kutyája is, Idefix, akit be szeretne tanítani „kavicskihordásra". Ők a főszereplői a történeteknek, de rajtuk kívül még rengeteg jópofa srác van a faluban. Maczy

A tábor házirendje

A táborban az 1. házban tanáraink (Panoramix), a 2.-8. házban gólyák (gallok), a 9.-12. házban más iskola diákjai laknak. A táborvezetést (Asterix és Obelix) többnyire a stúdióban találjátok.

Napirendünk:

Zenés ébresztő7:25, „reggeli torna" 7:35.
Reggeli 8:20-tól (I. csop.: 8:20, II. csop.: 8:40) Gyülekezés osztályonként, hívózenére.
9:00-12:00: osztály –programok.
Ebéd 12:20 ill. 12:40.
13:00-13:30: Csendes pihenő.
13:30-16:30: csoportfoglalkozások.
16:30-tól szabadfoglalkozás és strand (tanári kísérettel).
18:20 ill. 18:40: vacsora.
Ezután esti játékaink következnek.
Tisztálkodás és takarodó az esti programoktól függően.

Szállás, szobák:

A szobákban rendet kell tartani; kérjük, hogy a tisztaságra is ügyeljetek. **Pokrócot illetve más szobaberendezést a házakból NE hozzatok ki!**

A tábor a gólyáké, de van néhány hely, ahová szeretnénk, ha nem mennétek be:

Stúdió – ha megállsz az ajtóban, akkor is segítünk. Felszerelést csak Asterix engedélyével vihettek ki, ha felírtátok magatokat a papírra. A talált tárgyakat is itt őrizzük.

A tábort elhagyni és látogatót fogadni csak tanári felügyelettel lehet! Baleset, rosszullét esetén AZONNAL értesíts minket!

Bárhol vagytok, bármit csináltok is, kérjük, figyeljetek egymásra!

A&O

Aranyköpések

A táborban hangzottak el:

Egy kis képzavar:
Ez a macska úgy dorombol, mint egy motor!

Egy számítógépes elírás:
Póló-osztás helyett Pópó-osztás

A legrövidebb út a táborba:
A legrövidebb úton úgy jutsz a táborba, ha szembetalálkozol Horváth Kálmán tanár úrral, aki megmondja, hogy épp az ellenkező irányban kell menni…

Régebbi aranyköpések:

Marton Sándor:
Ne pakoljunk! Érzéki csalódás, nem csöngettek ki! Becsöngettek!

Álmos vagy? Nem baj, lehetsz még Előd is!

Opavszky Szilárd:
Tömegközlekedési eszközre nem lehet felszállni szájkosár nélkül.

Fölhúzom a villanyt, hogy lássatok.

Rá fogsz jönni, hogy bejöttél a saját csövedbe.

Egy tanár benyit a terembe óra közben: Elnézést, keresek egy osztályt.
O.Sz.: Itt van. (…s elindul kifelé.)

A tankönyv gyönyörű példát hoz. Ennél jobbat nem is lehetne kitalálni. Én fogok!

Kőházi Tiborné (ének):
- A 2 szakállú herceg válla.

Szeretném, ha én sem beszélek.

Babits Firkák

VIII. évfolyam 2. különszám
2000. augusztus 27.

Szerkesztők: Maczy, Norbi, Ricsi, Zecs, Tomi, Marton Sándor tanár úr

Külön köszönet Boka Gyurinak!

Beköszöntő

Üdvözlünk benneteket a BF második különszámának alkalmából. Reméljük, minél többen olvastátok az előzőt és nagyon vártátok ezt a számot. Az előzőt, aki még nem olvasta, az keresse a szobákban ill. a stúdióban.

A mostani számban is sok érdekességet találhattok, mint például az akadályversenyről szóló cikket és egy halom Aranyköpést.

Reméljük a táborban minden tetszik nektek. Ehhez kapcsolódóan említeném meg, hogy a stúdió társalgó felőli oldalfalán található egy tetszik - nem tetszik fal, ahova értelemszerűen a nagyon tetsző ill. nagyon nem tetsző dolgokat írhatjátok. Ha valaki zeneszámot szeretne kérni, az még mindig a stúdió hátsó falán tehetitek meg. Ugyanitt olvashatjátok el az Asterix történetet. A panaszaitokkal forduljatok a stúdióhoz, ahol kérhetitek a „Panaszkönyvet".

További jó szórakozást az Olimpiához.

Zecs

Miért???

Egy jelenlegi/volt babitsosban ennyi gólya láttán akaratlanul is felmerül a kérdés: miért jön ennyi ember a BMG patinás falai közé. Minket, szervezőket pedig az is érdekel, hogy tetszik-e nektek a tábor, hogy érzitek magatokat. Ezért a kaszinó alatt kihasználva helyzeti előnyömet (büntetlenül kérdezhettem a fekete-fehér játékban) készítettem egy nagyon rövid (és sajnos nagyon szűk körű) felmérést, közvélemény-kutatást. Az utóbbi témát nem részletezném, a kapott válaszokat majd kiértékeljük saját épülésünkre. Ami a nagy döntés miértjét illeti, nem ért nagy meglepetés: általában az emberkék a suli jó híre miatt választják azt, ennek megfelelően az elvárások általában a tanulmányokra vonatkoztak. A legtöbben a továbbtanulásra való felkészítést, sikeres felvételit remélnek a Babitstól, de azért voltak, akik inkább a 4 év kellemes eltöltésére helyezték a hangsúlyt. Az ismerős/testvér/barát barátja babitsos voltja is sokat nyomott a latban. Szintén fontos indok a lakóhelyhez való közelség (bár nekem ez kicsit furcsa), és az „ide vettek fel" című mondat is. Az viszont erősen meglepett, hogy jó pár ötödikes van, aki nagyságrendekkel határozottabb és céltudatosabb kilencedikes társaiknál. A nagyok jó része nem igen tudta, hogy a tanuláson belül mit is, és hogyan, míg sok kisember épphogy csak nem kötötte konkrét időponthoz a nyelvvizsgák, diplomák időpontját. Mindebből annyi a tanulság, hogy a suli híre még mindig jó, kevés a tájékoztatatás a programok bőségéről, és hogy az utánunk jövő generáció enyhén szólva is határozottabb, mint mi voltunk ilyen idős korunkban. Hajrá, Mari néni!

Maczy

Asterix 12 próbája

Lázas készülődés, feszült várakozás és izgalom előzte meg a péntek esti vetélkedőt, melynek kerettörténeteként Asterix 12 próbája szolgált. Az eredeti történethez nem sok köze volt, de ez már csak egy ilyen tábor...

Az első ponton megfigyelés volt a feladat, ahol TT-t értek meglepetések (pl. a Szenilixek válaszai). A következő ponton a Hangjanix csapat kedvenc pontőre, Opavszky Szilárd tanár úr állt, egy kedves TOTO társaságában. A következő, kissé népszerűtlenebb pontokon a bokafogós futást, az éneklést, a célbadobást és a kirakóst (magyar nevén: puzzlet) próbálhatták ki a csapatok. A hajóúsztatás azonban töretlen sikert aratott. A csapatok nagy részének hajói már az indulás előtt szétáztak, de a lelkesedés és a jókedv megmaradt. A legnépszerűtlenebb pont talán a betűkeresés volt, ami megoldhatatlannak tűnt a sötétben. A csapatok lelkesedése azonban az utolsó négy ponton érte el a csúcspontot. A tánc mindenkinek nagyon tetszett. Voltak egészen egyedi elképzelések is. Attila pontja volt a „faháznyomorgós". Sokan itt döbbentek rá, hogy 2 négyzetméter területen elfér akár 23 fő is (434 négyzetcenti/fő, de hát sok kis ember jó helyen is...). A forintkeresés szintén nagy sikert aratott. Bár sokan nehezményezték, hogy nem volt egyforintos, mondván „ez így nem korrekt", de a jókedv itt sem hagyott alább. A vetélkedő megkoronázása a rovásírás volt (ez a pont sokak kedvence volt, sőt, némelyeknek még a pontőr is...). Kisebb fennakadástól eltekintve nagyszerűen sikerült. (Ezúton kérek elnézést minden érdekelt csapattól, a jutalompontot jóváírtuk utólag.)

Aki teljesítette a 12 próbát is, és még érzett magában egy kis erőt, az vállalkozhatott a +1-re: a tánc és énektanulásra, és ezek után térhetett a jól megérdemelt nyugovóra. Sűrű nap volt ez is!

Gratulálunk!

ARANYKÖPÉS

ANGOL:

T- Gyere x.y. felelni!
D- De nem akarom!
T- De én meg igen, úgyhogy gyere, és kezdjük!

T- x.y.! Te folyton beszélsz! Hova ültesselek?
D- Közelebb hozzám, mert nem hallom, amit mond!

MI MONDTUK:

Én 10 másodperc per secundum-os sebességgel futok!

D: Az alumínium alfája 66 milliomod!
T: Biztos?
D: Annyira még nem vagyok béna!
D: (fél perccel később) Mégis béna vagyok!
T: (Belenéz a függvénytáblába) Tehát szeléngömb esetén…

D_2: (D_1 tüsszent) Jól vagy?
D_1: Persze! Csak beszívtam…
(köhögés)egy szem rizst!

Egy kis ízelítő iskolánk lapjának egyik legkedveltebb rovatából. Ha még több aranyköpést szeretnél olvasni, szerezd meg a ***Babits Firkákat***!!!

Maverick

VIII. évf. 3. különszám
2000. szeptember.

Babits Firkák

Különkiadás

Szerkesztők: Zecs, Csilla, Zsófi, Maverick, Hernyó Laci, Marton Sándor tanár úr

Beköszöntő

Üdvözöllek kedves olvasó!
Te most a Babits Firkák különszámát olvasod (ha nem akkor nagy baj van). Ez a szám kimondottan a sulibörzére készült, kifejezetten azért, hogy ízelítőül szolgáljon tartalma, iskolánk életéből.

A tartalomból:
Beköszöntő
Táborbeszámolók
Aranyköpések
A Babits egy év után
A kutya
Japán Fesztivál
Miért gyere a Babitsba, és miért ne

Jó olvasást kívánnak:

A szerkesztők

A Babits egy év után

Vajon milyen a Babits valójában? Jó kérdés.

Már egy éve vagyok a Babits Mihály Gimnázium „rabja". Eddig nincs semmi panaszom. Mi is átestünk a Gólyák legmegpróbáltatóbb feladatain és természetesen a Gólyaavatáson és a bálon is. Ezek után belevetettük magunkat a tanulás rejtelmeibe, és szépen lassan (de biztosan) elkezdtünk okosodni. Eleinte nagyon nehezen ment. A tanulandó eleinte nagyon kevés volt, (röhejesen kevés) de mi azt is csak kínok kínjával tudtuk megtanulni. Nagyon sokan sóhajtoztunk a régi vakáció után, ami sajnos elmúlt. Aztán lassan visszatért a fejünkbe az élet. Nagyon sokat teljesítettünk. Jeleskedtünk magyar nyelvtan és irodalom, vers- és prózamondó, matek és végül a biológia-földrajz (természet ismeret) versenyeken.

A tanulás kezdett valóban élménnyé és szórakozássá válni. A tanáraink nagyon jók. Sok okos dolog hangzik el óráikon. Nemsokára az évnyitó helyett a félévi bizonyítvány miatt izgulhattunk. Nagy szerencsénkre, mindenkinek vehető akadály volt a tanulás. Ezek után következett a második félév. Nagyon féltünk tőle. Hogy miért?? Nos, attól féltünk, hogy nem felelünk meg a követelményeknek. Félelmünk szerencsére alaptalan volt. Utána már csak ereszkedtünk. Ezalatt azt értem, hogy már nem tanultunk annyit. Vágyakozva néztünk ki az ablakon. ''Jaj, de jó lenne, ha már vége lenne minden agytornának!!'' – sóhajtoztunk. De a nyár előtt még egy hatalmas ÉVFOLYAM BULIT rendeztünk. Erre csak az évfolyamunk volt hivatalos.

Ezek után a R.A.F.-ot kellett kiállnunk. (Rémisztően Agyfacsaró Felelet) Végül, de nem utolsó sorban jött az évzáró. Ezzel vége lett az évnek Hurrá, jön a szünet!!! A szünetben 10 tábor közül választhattunk a Szigetköztől, a Tisza-tóig, a Mátrától Szarvasig, Velencétől a Vértesig, vagy akár a Hannoveri világkiállításig…

Most pedig, hogy egy évvel tovább léptünk, más a követelmény, más minden. Sokat nem tudok még mesélni. Aki nem hiszi járjon utána…

kicsi

Nagy Lajos helyett Talapa Péter:
Illusztráció nélküli természetrajz

A kutya

(Vau ebusz)

A kutya egy négylábú emlősállat. Legérdekesebb része a feje, melyen megtalálható legtöbb érzékszerve, úgymint szem, fül, orr, bajusz, fogak. A fogakkal igazából nem ő érez, hanem az ember érzi, ha felingerli a kutyát. A kutya nyelvének a fő funkciója a hőleadás, s a „képennyalás". Utóbbival szeretetét, s örömét fejezi ki, akárcsak a farkával. Eme örömkifejezés elég érdekes, boldogságát úgy tudatja velünk, hogy a farkát balra-jobbra csóválja, oly intenzíven, hogyha megfogja ilyenkor az ember a kutya farkát, a kutya kezd balra-jobbra rángatózni, felvéve farkának eme szokását.

A kutyák magassága eléggé eltérő: találunk „hasávalföldetsöprőföldszintestacskót", „középméretűnémetjuhászt", sőt még „húazanyjadenagylóczadándog"-ot is. Amerika kedvenc kutyája a hotdog, Magyarországé az *eb*éd. Magyar származású kutya továbbá az Altavizsla, s a legs*ebes*eb*b*.

A vak kutyák nem látnak, a süket fajok pedig nem hallanak. A gazdag kutya a legsikeres*eb*b.

A kutyák többsége hasztalan állat, több embert is börtönbe juttatott azzal, hogy kiszagolta náluk a kábítószert.

Vannak hasznos kutyák is, ezek életeket mentenek. Ilyen például Mancs, Lessie, s a bernáthegyi kutyák. Ha valaki bántalmaz egy ebet, azt kutyaütőnek hívják. Miután a kutya elpusztul, humuszban gazdag föld jön létre, s csak ott nő a kutyatej. A ló nem kutya. A bolha nem kutya. A Cindy Crawford? Az se kutya!

Hernyó

Miért gyere a Babitsba, és miért ne!

Miért gyere:

Szerintem sokan úgy gondolják: a Babits egy jó suli, ahonnan, ha kikerülünk, jó úton indítottuk el a jövőnket és ezért érdemes beiratkozni. Hát ez igaz, de nem csak ezért érdemes idejönni.

Azoknak, akik szeretik a sportokat, van kosárlabda, tenisz, tájfutás és tömegsport. Vannak szuper nyári táborok is, pl.: kenu, tenisz, bicikli, és még sok más (bővebb információk a táborvezetőknél tudhatók meg). Na ez már jól hangzik, nem?

Az okos(k)odni vágyók egy nagyon-nagyon klassz könyvtárban, és a szakkörökön (matek-, fizika-, kézműves és rajzszakkör, énekkar, kamarakórus, kiskórus, irodalmi kör…) ülhetnek, s közben csak úgy falhatják a tudományokat (vagy a könyveket).

Nem szabad, azt sem elfelejteni, hogy itt az osztályok közösségei egyszerűen felülmúlhatatlanok. Mégis csak jobb úgy iskolába jönni, hogy tudjuk milyen jól fogjuk érezni magunkat. (Szünetekben biztosan.)

Miért ne gyere:

- Bizonyos kötöttségeket, bírni kell!
- Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy itt TANULNI kell!
- A „normális viselkedés határain'' belül kell maradni!

Ha ezeket a szabályokat nem tudod betartani, nem biztos, hogy ide való vagy!!!

Cs

Beszámoló a Japán Fesztiválról

Japán és Magyarország távol esik egymástól, de a két nép között számos vonást fedezhetünk fel. Mindkét ország baráti érzéseket táplál egymás iránt, és szeretettel fogadja a távoli vendégeket.

Mindkét nemzet szívesen nyit kaput más országok kultúrája előtt, képes azt befogadni, saját kultúrájába beépíteni. Mindkét nép nagyra értékeli a tudást, mindkettőre jellemző az intellektuális kíváncsiság.

Nagy öröm volt, hogy a Japán Fesztivál keretében a Magyar Állami Operaház színpadán ízelítőt kaptunk a japán kultúrából, művészetből, zenéből Japán és Magyarország barátságának elmélyítését célozva.

A résztvevő előadók nem voltak hivatásos művészek, éjt nappallá téve gyakoroltak, tanultak, készültek az Operaház színpadán való fellépésre.

A műsor színvonalas volt: láthattunk színpompás kimonó-bemutatót, teakészítést és teaivást, megismertük a „kotó" hangszert és a hagyományos keleti festési módot.

Apró ajándékokkal figyelmeskedtek az első sorokban ülőknek. A műsor végén pedig ajándéksorsolást is rendeztek.

Jövőre is szeretettel várnak mindenkit, akit érdekel Japán és a japán emberek jelene, múltja, kultúrája, nyelve.

Éppen a nyelvoktatás kapcsán érdemelte ki gimnáziumunk, hogy a szervezők a belépőjegyek teljes összegét jószolgálati tevékenységre fordítva, azt felajánlották – a fogyatékosokat támogató Kézenfogva Alapítvány mellett – a Babits Mihály Gimnáziumnak.

Így – Göncz Árpádné mellett – az igazgató úr, Dr. Kövesdi István is ott állt az Opera színpadán és átvette, megköszönte az elismerést.

Jó volt Babits-osnak lenni – a földszinti jobb 1-es páholyban!

(Japánt lehet tanulni a Babitsban, az általános iskola 8. évfolyama után felvételizőknek.)

ÉZSA

Ami tavaly volt, és lehet, hogy idén is lesz...

(Avagy nem csak tanulásból áll az élet!)

- **Szigetközi Nomád tábor**
  Táborvezető: Antal István
  „Jó volt!" - *Harangozó Richárd 10.b.*

- **Gólyatábor**
  Táborvezető: Marton Sándor
  „Fantasztikus volt! Főleg a kaszinó!" - Kiss Zsófia 6.a

- **Tiszafüredi kenutábor**
  Táborvezető: Marton Sándor
  „Vacsorára döglött hal ciánöntettel!" - *ismeretlen szerző*

- **Túlélő! (ill. Túlélők egész sora!!!!)**
  Szervező: Szabó Antal
  „Rossz idő nincs, csak rosszul öltözött turista" - *Antal István*

- **Szarvasi Kenutábor**
  Táborvezető: Nagy Zoltán, Lunczer Ildikó

- **Házibajnokságok**
  Foci, kosárlabda, kézilabda és röplabda.
  „...mert a focit ésszel játsszák, csak lábbal futballozzák!" - *Nagy Zoltán*

- **Tenisztábor**
  Táborvezető: Molnár Sándor

- **Ezen kívül...**
  Tájfutó szakosztály, Énekkar, Néptánccsoport, Babits-nap, Sulirádió, Iskolaújság (aminek a különszámát éppen olvasod), Lelkes tanáraink és (kevésbé) lelkes diákjaink, Teri nénik!

U.i.: Aki ezek után Babitsos akar lenni, az magára vessen!

Babits Tükör

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA
2000.SZEPTEMBER VIII.évfolyam 1.szám

Gondolatébresztő:
Pesszimista még soha nem derítette ki a csillagok titkát, nem fedezett fel ismeretlen tájakat, s nem nyitott meg új utakat az emberi szellem előtt.

Beryl Markham

A tartalomból:
Interjú
Tábori beszámolók
Aranyköpések

Készítették: Ézsa, Lány-A Maverick, Hernyó, Laci, L.A. Balogh Péter t.u., ZECS, Ricsi Marton Sándor t.u., GEGE Eszter, Kriszti, VÁ.

Beköszöntő...

Üdvözlök mindenkit, különösen a gólyákat!

Mint ti is észrevettétek elkezdődött a 2000/2001-es tanév. Ebben az évben is megpróbáljuk megszínesíteni mindennapjaitokat, és ezért idén is minél többször megjelenni.

Örömmel tudatom veletek, hogy a Babits Firkák az Újpest Önkormányzata által meghirdetett sajtópályázatán díjat nyert (ld.: fentebb). Mi nagyon büszkék vagyunk rá!

Ti is csatlakozhattok újságunk szerkesztéséhez. Nem kell mást tennetek, mint írni (legalább!) egy cikket, s bedobni a BF ládába, amit a porta mellett találtok, vagy adjátok le a Babits Firkák szerkesztőinek. Ha valaki kedvet érez, hogy eljöjjön hozzánk, közénk, hétfőnként fél háromtól négyig a 3-as teremben találhat minket. Szeretettel várjuk az órán elhangzott aranyköpeteket. Ezt szintén a ládába dobhatjátok, vagy adjátok le Kupeczki Norbertnek (10.b).

Jó olvasást kívánok! Legyetek jók

Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat
Polgármesteri Hivatal

ALPOLGÁRMESTERE

1042 Budapest IV. ker. István út 14. Tel: 369-3513 FAX: 379-6967
E-mail: bock@mail.matav.hu

A Babits Firkák diáklap szerkesztősége részére
Babits Mihály Gimnázium
Budapest

Tisztelt Szerkesztőség!

Köszöntöm a szerkesztőség diák újságírót, szerkesztőit abból az alkalomból, hogy az önkormányzatunk által meghirdetett sajtópályázaton a szakemberekből álló zsűri a Babits Firkák pályaművét a középiskolai diáklap kategóriában elismerésre méltónak találta és

SAJTÓDÍJJAL jutalmazta.

Gratulálok a sikeres szerepléshez, és kívánom, hogy a tanulás mellett végzett diáklap írás, szerkesztés sok örömet jelentsen a jövőben is szerzőnek, olvasónak és a kiadónak egyaránt.

Budapest, 2000. augusztus 30.

Üdvözlettel:

Bock Zoltán

Öröklét

A föld, hol az élet terem,
a mindent nyelő sírverem,
a síkság, hegy, tenger, folyó:
öröknek látszik és muló.

Világűr és mennyboltozat,
sok forgó égi kapcsolat,
a milliárdnyi tűzgolyó:
öröknek látszik és muló.

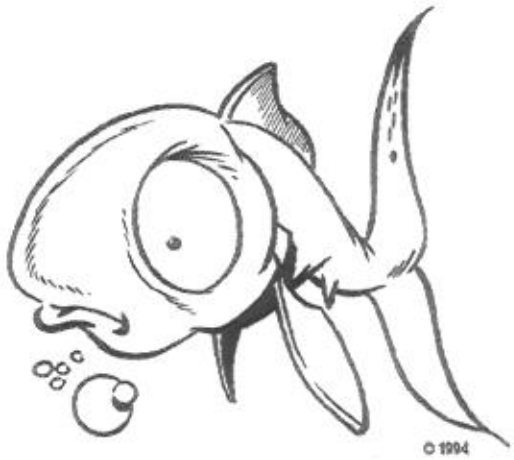
Mit eltemet a feledés,
egy gyík-kúszás, egy szárnyverés,
egy rezdület, mely elpörög:
mulónak látszik és örök.

Mert ami egyszer végbement,
azon nem másít semmi rend,
se Isten, se az ördögök:
mulónak látszik és örök.

(Weöres Sándor)

Aggódás a jövőért...

Hajnalodott. A víz sötéten, piszkosan kavargott körülötte, de ő tudta, érezte a tavasz közeledését. Sok telet megélt már, de ez az idei egy kicsit furcsa volt. Lassan megmozdult és kíváncsian nézett körül.
- Hol vannak a társaim? - gondolta.
Igaz, az utóbbi években - miután megöregedett – már általában magányosan vadászott, de azért néha szívesen elidőzött a fiatalok között. Nézte gondtalan játékukat, fürge mozgásukat és ilyenkor saját ifjúsága jutott eszébe. Most azonban senkit sem látott.
- Megkeresem őket!
Ahogy elindult a folyón lefelé, a víz egyre zavarosabbá vált, és valami hiányzott. Nézegetett körbe-körbe, de nem tudta megmondani, hogy mi. Tovább úszott, de a hiányérzet egyre nőtt. Hirtelen rádöbbent, hogy nincs körülötte semmi, ami él. Veszélyt érzett! A kíváncsisága azonban hajtotta tovább.
A víz egyre piszkosabb, zavarosabb lett. Egyre nehezebben tudott tájékozódni, és nehezen kapott levegőt. Megrémült! Erőteljes csapással megfordult és menekülőre fogta a dolgot. Valami eddig ismeretlen fáradtság fogta körül a testét. Pihenni akart, de az esze azt mondta: „El innen! Veszélyes ez a hely!"
Hosszú, küzdelmes úszás után ismét tiszta vízhez érkezett. Szívdobogása csak lassan csillapodott.
- Itt megpihenek – gondolta. Lassan megnyugodott.
- Éhes vagyok! Már több napja nem ettem! Ideje vadászni.
Apró szemeivel a már tiszta vizet fürkészte. Zsákmányt keresett, de a vízben nem érzett semmi mozgást. Elindult felfelé a folyón. Érzékszervei pattanásig feszültek, amikor megérezte a másik test mozgását. Egy rövid farkcsapással beúszott egy farönk takarásába. A rezgéseket egyre közelebbről érezte. A vér dübörgött a fejében, izgalma egyre fokozódott. Mozdulatlanul, mégis feszülten készült a támadásra.

A nagy csuka méltóságteljesen úszott felé. Nem tett felesleges mozdulatokat, egész lénye nyugalmat, békességet árasztott. Egy hirtelen farkcsapással a rönk alatt lapuló társához úszott, majd szinte lebegve megállt felette. Némán nézték egymást. A feszültség egyre csökkent, míg végül egymáshoz simultak. Hosszú hallgatás után szólalt meg az idegen:
- Mind odavesztek! Csak páran maradtunk meg!

Újságcím: „A ciánszennyeződés ma elhagyta a Tisza magyarországi szakaszát!"

Lány-A

Brake - 2000.

Miután a csapatot egy órával megvárakoztattam induláskor, nekivágtunk a nagy útnak. Röpke 16 órányi utazás után már ebéddel vártak a torfhausi szálláson. A közös játékok és beszélgetések során jobban megismerhettük német barátainkat. Csak úgy, mint 2 éve, ismét szórakozató programok vártak ránk a közösen eltöltött egy hét alatt: Városnézés Hamburgban, fürdőzés egy vízi paradicsomban, még Wernigcrook várába is lelkesen felmásztunk a zuhogó esőben.

De talán nem véletlenül, a legeslegjobban a hannoveri világkiállítás magyar pavilonja tetszett. A szépsége, hazánk történelmének felemelő és lehangoló pillanatai mindenkit lenyűgözött. Ahhoz, hogy valaki ezt igazán megértse, vérévé igya, magyarnak kell születni!

Majd egy hét elteltével német családok fogadták a magyar csemetéket. Itt északon is jobbnál jobb programok vártak ránk. Többek közt a felejthetetlen sártúra, a várva várt brémai bevásárló-körút, amit másnap Bremerhavenben folytathattunk.

Összességében: Jól végeztük a dolgunkat, a 13°C-os hideg sem vette el semmitől a kedvünket. Gyakoroltuk a nyelvet, sokat beszéltünk németül a két hét alatt. Csak azt sajnálom, hogy ez volt az utolsó németországi utam a csoporttal. De jövőre találkozunk, várjuk a németeket

BoNini

A Tel-Aviv-i zenészek és táncosok hazánkban jártak

Igen, itt voltak. De vajon miért írnék rólatok, hiszen annyi más külföldi csoport is járt már Magyarországon! Biztos azt gondolod, hogy ehhez bizony a BMG-nek is köze lehet; és milyen igazad van! Valóban, augusztusban a „mi" vendégeink voltak. Sajnos nem sikerült velük beszélgetnem, így hát csak az én véleményemet olvashatjátok el az előadásról.

Forró, késő nyári délután volt, amikor is az Ifjúsági Ház felé ballagva azon gondolkodtam, hogy ez egy tradicionális műsor lesz-e, vagy egy teljesen modern. Rengetegen voltak és csak nagy nehezen sikerült helyet találnom a tömegben. A program első felében a Babits és az Ifjúsági Ház néptáncosai adtak elő egy igazi magyaros műsort, tele jókedvvel. Rövid szünet után – megjelentek Ők. Meglepetésemre élőzene is volt, ami még lenyűgözőbbé tette az előadást. Sokféle stílus keveredett a zenében; a jól ismert zsidó dallamoktól kezdve a Mission: Impossible zenéjéig. Felcsendült egy régebbi amerikai dal is, sőt a Five modern ritmusára is táncoltak a lányok. És micsoda TÁNC volt! A lányok játszottak a testükkel, és olyan összhang volt közöttük, hogy csodálatos volt figyelni. A mozdulataik finomak, légiesek voltak; a ruháik pedig fantasztikusak. Minden egyes táncdarabhoz más ruhát viseltek.

Az est csúcspontja volt, amikor a zenekar rázendített az „Az a szép, az a szép..." című népdalra, és a közönség is velük énekelt. Nagyon szép gesztus volt tőlük.

Ez egy felejthetetlen este volt, gondoltam hazafele menet, és milyen jó, hogy elmentem!

L.A.

Szigetköz 2000,
avagy mi az a fabatka?

„Nomád jellegű kenutábor" – hirdette a kiragasztott tájékoztató szerte a suliban. Azt hiszem, aki idén tiszteletét tette a szóban forgó eseményen, az még sokáig emlegetni fogja ezt a tíz napot.
Július derekán indult a tábor. Aki a Déli-pályaudvarra, mint csendes helyszínre emlékszik vissza, az ezt a képet menten törölje is az emlékei közül.
53 fő tíznapi ruházattal, egynapi (esetenként többheti) élelemmel, sátorral, hálózsákkal és minden olyan földi jóval megrakodva, ami nélkülözhetetlen egy táborban, lepte el az indulási oldalt. Azért, hogy a peronon tartózkodók élete még kegyetlenebb sorsra forduljon, egy kerékpár is díszítette a sportrajongó ifjúság felszerelését.
Szüleinktől könnyes búcsút véve indultunk az úti cél irányába, melyről sokan csak annyit tudtak: Szigetköz. Némi ismeret bővítése gyanánt elmondom, hogy ez a terület Győr-Mosonmagyaróvár környékén található Duna-ág, melyet az a bizonyos vízlépcső erősen rossz állapotba hozott. Azért, hogy ne pusztuljon el flóra és fauna, bátor környezetvédők a területet mesterséges küszöbbel hozták egy szintre a Duna vonalával, így szerencsésebb esetben áradáskor ismét élvezhető a vadregényes táj szépsége.
Óvárra érkeze első dolog egy gyors eligazítás volt, melyet leginkább „Hogyan közlekedjünk városban" címmel jellemezhetnénk. Szállásunk 26 km-re északi irányban, Sérfenyő nevű kicsiny falucskában volt, közvetlenül egy dunai ág mellett.
Arról, hogy itt megint valami meglepetés vár ránk, már a vonaton meggyőződhettünk, mert Antal tanár úr egy szemkötőben járkált fel s alá, akárcsak egy vérbeli kalóz.
Íme előkerült egy kalózzászló is, így bizonyosságot nyert, hogy kalóztáborba kerültünk, melynek keretében megismerhetjük William Defoe regényhősét: Robinson Crusoe-t.
A gyors sátorverés után még egyszer felvertük, azóta már összedőlt sátrainkat.
Az első nap tehát ismerkedéssel és berendezkedéssel telt. A nap végére megalakultak a csapatok is, szám szerint négy, amelyek a tábor végéig versenyszerűen küzdöttek egymással.

A következő napokban korán reggel evezéssel kezdtünk. Aki esetleg még nem fogott lapátot a kezében, annak Szepesi Józsi – alias Csiki – tanította meg az alapokat. Három ötfős, és három háromfős kenuban evezhettünk úgy, hogy a csapat kétfelé oszlott. Amíg az egyik brigád „terepen" volt, a másik hasznos környezetismerettel töltötte az időt.
Így láthattunk méh kaptárakat is. Aki azt hiszi, hogy csak tisztes távolból szemrevételeztük a létesítményeket, nagyot téved. Szakértő méhész vezetett körbe bennünket a területen, és a kedvünkért szétnyitott kaptárakat is, ahol szó szerint kezünk ügyébe esett a pár ezer méh építette lép. Az értékelhető csípések számát nem jegyeztük fel, de egynél bizonyosan több volt.

Néhány szó az ellátásról. A tábor területén büfé működött, ahol betankolhattak a pénzesebb résztevők. Erre semmi szükség nem volt, hiszen napi ötszöri étkezés + kívánságra (mennyiségtől és időponttól függetlenül) repetahegy. A vacsihoz kerékpároztunk, hiszen a faluszélről a „központban" levő étterembe kellett eljutnunk.
Este levezetésként sportolási lehetőséget biztosítottak számunkra a szervezők a közeli iskola területén. Kezdetét vette a nyári táborokban már megszokott házibajnokság is ,ezúttal két kategóriában, mint frisbee és foci. Gondolom, nem lövök le túl nagy poént,

hogy a focit Komjáti Andrásék, a frisbee-t Hrebenku Gáborék nyerték. (hozzáteszem, csak kevésen múlt, hiszen becsülettel küzdött minden csapat).
Meg kell említenem a tábor fénypontját, egy kétszer 20 perces rangadót Sérfenyő válogatottjával. Iskolánk ezúttal is rászolgált betyáros hírnevére, hiszen 6:1 arányban ronggyá verte a hazai csapatot (köszönhető ez a fantasztikus szurkolóseregnek is, amit hogy-hogy nem BMG-s diákok tömkelege alkotott).

Az esték alatt erőpróbákkal tábori pénzre, ún. *fabatkára* lehetett szert tenni, mégpedig az alábbi lehetőségek egyikével:

5x felhúzódzkodás a korlátra
Szkander egy ellenkező nemű táborvezetővel
Fekvőtámasz-hegy
Felülés-áradat
Dekázgatás
Darts

Az összegyűjtött fabatkáknak a tábor végén volt nagy jelentőségük, de erről majd később.

Kulturális program keretében ellátogattunk egy vízierőműhöz, mi több, benne is voltunk, és ez cseppet sem túlzás. A természetvédelmi területen található hatalmas építmény tekintélyt parancsolóan magaslik a határsávon, az ember győzelmét hirdetve a természet erői felett. Ez volt az első gondolatunk, de aztán egy ötperces kerékpáron megtett táv után visszavontuk elméletünket. Az erőmű közelében óriási zuhatag feküdt. Kicsit megrökönyödtünk, amikor egy horgászt véltünk felfedezni az áramlat közepén, de szemmel láthatóan ura volt a helyzetnek.

Az evezést rutinszintre sajátítottuk, sőt, a csapatok már-már óceánjáróként hasították a vizet. Aki ennél is nagyobb sebességre vágyott, annak is megadatott a lehetőség, a motorcsónakos túra. Némelyik szerencsésebb diák még vezethetett is.
Arról, hogy milyen ügyesen evezünk, egy vízi számháború keretében győződhettünk meg. Hála a remek időjárásnak, fantasztikus élménnyel lettünk gazdagabbak (köszönjük Csikinek). A játékból kiesett hajók még kamikaze módon megvédhették bajtársaikat. Tettük ezt mi is. Óriási vízmennyiséget lapátoltunk ellenfeleink hajóiba, akik ezt méltón viszonozták is. Az éjjeli bringatúra sem maradhatott el, az ásványrárói-ágrendszerbeli délelőtti kenuzás után.
A tábori program részeként kalózkendőt batikoltunk, mikroszkóp segítségével figyeltük az élővilágot, kincset kerestünk, megtanultunk ostorral bánni, lőttünk célba és cél mellé, csocsóztunk, strandoltunk és koncerteztünk is. Ez utóbbi egy olyan alkalmi zenekart jelentett, melynek jelmondatává vált: Tviszt end sát.
Utolsó este aztán ki-ki előrukkolhatott tudásával. Egy színpadi játék formájában minden csapat előadhatta Robinson történetét. Legnagyobb sikernek a lila kalózok produkciója számított, ahol musical-szerűen daloscsokorba szedték a történet rájuk eső részét. Közös énekléssel búcsúztunk el a tábortól. Kicsit szomorúan, de annál nagyobb honvággyal vártuk a hazaérkezés napját.

Állítólag újságcikkek jelentek meg egy Budapest felé tartó vonatról, amiből jókedvű diákok önfeledt ordításba hajló éneklése hallatszott. Twist and shout.

Köszönet *Szabó Bors és Szepesi József táborvezetőknek a fantasztikus programokért,*
Mets Zsuzsanna tanárnőnek csapatépítő-és gyermekfelügyelő gyakorlatáért,
Kriska György tanár úrnak a biológiai ismeretterjesztéséért,
Mets Miklós Péter jókedvteremtőnek az ostoros bemutatóért,
Németh Ferenc tanár úrnak a bringáink kitűnő állapotáért,
Antal István tanár úrnak mindenért és a lehetőségért ,hogy ilyen táborokat szervez.

Itt eredetileg egy fénykép volt,de mivel lemez helyett papíron kaptam meg az anyagot,ezért utólag levettem,nehogy a minőség rovására menjen a későbbiekben.
A **fabatkákról** annyit,hogy a tábor végén szolgáltatásokat lehetett rendelni.
Ezért fordulhatott elő,hogy egy többfős csapat befizetett fabatkái ellenében a táborvezetők kora hajnali csobbanásoknak tették ki törékeny testüket, avagy ágyba szervírozott reggelivel tették mennyeivé a „pénzesebb" résztvevők hangulatát.
Fenti írássorozat az eredetivel nem teljesen megegyező,mindennemű kérdőrevonás,kritika elhárításra kerül. BG

Nagy Lajos helyett Talapa Péter:
Illusztráció nélküli természetrajz
A kutya (vau ebusz)

A kutya egy négylábú emlősállat. Legérdekesebb része a feje, melyen megtalálható legtöbb érzékszerve, úgymint szem, fül, orr, bajusz, fogak. A fogakkal igazából nem ő érez, hanem az ember érzi, ha felingerli a kutyát. A kutya nyelvének fő funkciója a hőleadás, és a képen nyalás. Utóbbival szeretetét, örömét fejezi ki, akárcsak a farkával. Eme örömkifejezés elég érdekes, boldogságát úgy tudatja velünk, hogy a farkát balra-jobbra csóválja, oly intenzíven, hogyha megfogja ilyenkor az ember a kutya farkát, a kutya kezd balra-jobbra rángatózni, felvéve farkának eme szokását.

A kutyák magassága eléggé eltérő: találunk "hasávalföldetsöprőföldszintestacskót", „középméretűnémetjuhászt", sőt még „húazanyjadenagylóezadándog"-ot is. Amerika kedvenc kutyája a hotdog, Magyarországé az *eb*éd. Magyar származású kutya továbbá az Altavizsla, s a legs*eb*es*eb*b.
A vak kutyák nem látnak, a süket fajták pedig nem hallanak. A gazdag kutya a legsikeres*eb*b.
A kutyák többsége hasztalan állat, több embert is börtönbe juttatott azzal, hogy kiszagolta náluk a kábítószert.
Vannak hasznos kutyák is, ezek életeket mentenek. Ilyen például Mancs, Lessie, s a bernáthegyi kutyák. Ha valaki bántalmaz egy ebet, azt kutyaütőnek hívják. Miután a kutya elpusztul, humuszban gazdag föld jön létre, s csak ott nő a kutyatej. A ló nem kutya. A bolha nem kutya. A Cindy Crawford? Az se kutya!

Utazásunk a Gallok világába,

avagy ilyen volt az idei Gólyatábor

Eljött a nap, amikor elindultunk a Gólyatáborba (2000. augusztus 24.) Miközben a vonat kigördült a Déli-pályaudvarról megkezdődött az ismerkedés. Egy órányi zötykölődés után megérkeztünk a Velencei-tóhoz. Mikor leszálltunk sok Asterix és Obelix kitűzős ismeretlen ember várt minket, akik legnagyobb meglepődésünkre egy-egy lufit nyomtak a kezünkbe. Egy kis séta után megérkeztünk a táborba. Ahelyett, hogy mindenki kényelmesen elfoglalhatta volna a szállását, ehhez is egy kisebb aláírásgyűjtő játékra volt szükség. Miután mindenki jogot szerzett a szobája elfoglalására, rövid táborgyűlés után megmártóztunk a tóban. Ezután az este beköszöntével egy nagyszabású játéksorozat vette kezdetét. Ebben a rulettől kezdve, a lóversenyen át, mocsárjárás, rönkhajítás. Összesen 34 különféle játékon lehetett fabatkákat szerezni és kockáztatni. Ezekből bizonyos mennyiség (100Fb) megszerzése után megtudhattuk, hogy mely csoportokba lettünk beosztva. Ezek a csoportnevek a már említett Asterix és Obelix társainak nevei voltak. A második nap érdekesen kezdődött, humoros reggeli tornával. Délelőtt volt olyan osztály, amelyik kirándulni ment, és volt olyan, amelyik népdalokat tanult. Este várt minket a környéken Asterix 12 próbája, benne rítikus tánc és „póni etetés", papírhajó terelés a Velencei-tóban, rovásírás megfejtése. A verseny vége egy jó hangulatú tábortűz volt. Ezután Horváth Kálmán tanár úr tanított néptáncokat. A harmadik nap hangos, zenés ébresztővel kezdődött. Késő délután a csoportoknak szellemi és ügyességi próbákat kellet kiállni. Asterix nagy csatájában az első feladat egy-egy jelenet és videó klip elkészítése volt. A délután a felkészülés jegyében telt el. Ahogy elkezdődött a vetélkedő ki sem látszottunk az érdekesebbnél viccesebb feladatok közül. A vetélkedő késő este ért véget. A gólyáknak csak most kezdődött a java. A kisebbek egy vadkanvadászaton vettek részt, a nagyobbakat egy éjszakai versenyre invitálták. Eközben kisebb incidensek fordultak elő (szerelmeskedő vadkempingesek, a falu bikája részegen, erőteljes téglaőr...), de ezeknek nem tulajdonítottunk túl nagy jelentőséget. Amikor a csapatvezető kificamította a bokáját, nehezen ugyan, de besegítettük a táborba. Ahogy érkezett a többi csapat, látjuk, hogy minden csapatvezetőnek kificamodott a bokája. Hab a portán, hogy az incidensek a többiekkel is megtörténtek. Másnap mindenre fény derült, az egészet megrendezték. (Naná! - a szerk.) Ez egy amolyan bátorságpróba lett. Mindenki élvezte a tábort, nagyon jó élményként maradt meg.

VÁ.

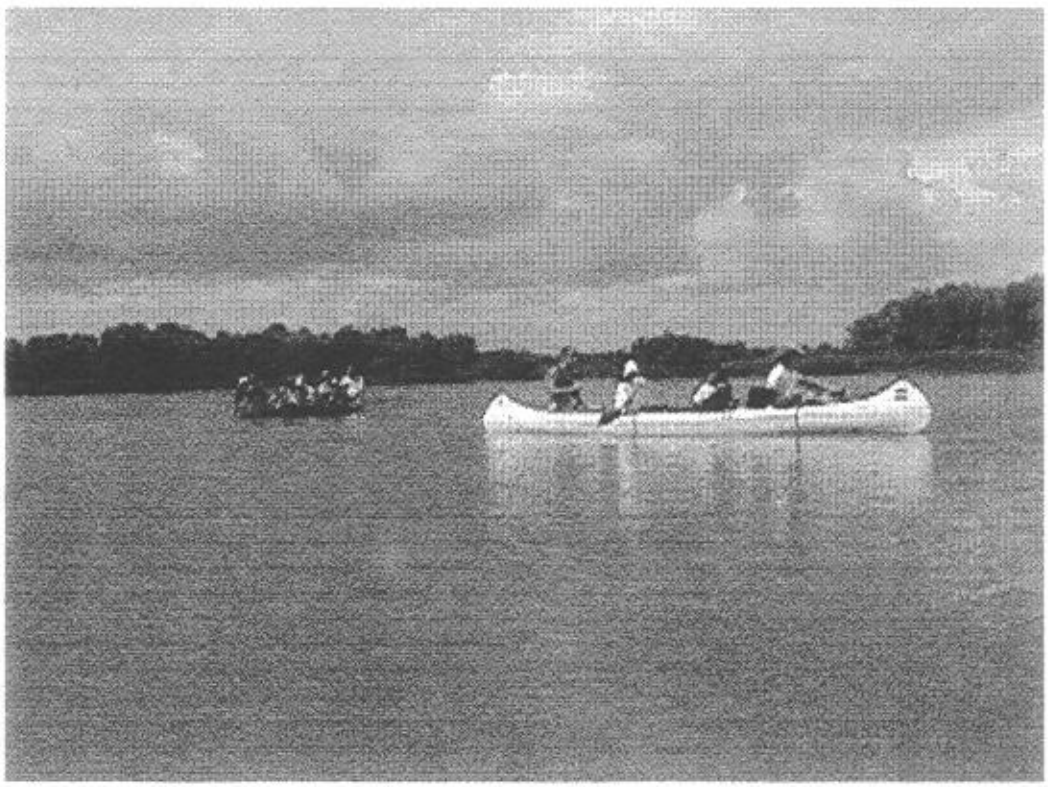
Tisza tavi kenutábor

Már a vonaton ültünk, mikor éreztem: **a vonaton ülünk.**

- *Mikor érünk oda?* - **Majd meglátod!**
- *Milyen színű a sátrad?* – **Zőőőőd.**
- *Hány személyes?* **–Egy!**
- *Fogunk ma kenuzni?* **–Előbb borulunk.**

Ilyesmi kérdésektől, és a biztos válaszoktól zsibongott a vonat. A táborozók ugyanis két halmazba sorolhatók: az első halmaz a rutinosok (lásd még: akik már láttak kenut borulni), a második a zöldfülűek (…akik még nem) halmaza.

Megérkeztünk. Tiszafüred, Tóparti Kemping. Miután felvertük a sátrakat, és elhelyeztük a csomagokat, megfürödtünk a tóban. A ciánnak semmi nyoma. Az az enyhe mandulaillat pedig mely a tavat körüllengte, nagyon kellemes volt. *Mire visszaértünk a táborba, az ennivaló már megérkezett. Mohón láttunk neki. Az esti tábortűz után boldogan aludtunk a sátrakban.* Persze csak azok, akiket nem keltettek fel hajnalban, hogy menjenek őrségbe. *Másnap esett az eső, és egy pár sátor beázott, többek között a mienk is.* Szakadt, mint az állat. Pillanatok alatt 20-30 cm-es víz hömpölygött a táborban. Táborvezetőink víznyelő gödröket ástak és lavórral, vödrökkel hordták távolabb az iszapos áradatot. A sátrakat sikerült a nagyobb katasztrófától megmenteni. Ezek után az időjárás már a kegyeibe fogadott minket.

A nagyok közül borultak, de csak a hagyomány kedvéért. (Gy. k.: Minden évben felborul egy kenu, amelyben Marton tanár úr ül. Az első két évben ez véletlen volt, azóta rendszeresen megelőzendő a balesetet hagyományőrző borulást láthat egy alkalommal a Füredi-öböl közönsége.)

Egyik éjjel kimentünk a Tiszára csillagokat nézni. Persze nem volt meg a hajónként két db lámpás, ezért a lehető legnagyobb csendben csorogtunk le a vízi rendőrök orra előtt, nehogy megbüntessenek. Volt mikor a táborban tartottunk vetélkedőt, de volt vízi akadályverseny is. Mindkettő nagyon jó, és izgalmas volt. Utolsó nap este egy páran fürödtünk a tóban. Kicsit hűvös volt a levegő, de akkor nem is tudtam volna jobbat elképzelni. Nincs is annál izgalmasabb, minthogy mi csiklandozta meg a lábadat a sötétben, a vízben. Variációk izgalmassági sorrendben: a, hal; b, egy társad; c, vízi hulla.

Ha este unatkozni lett volna kedved, hát nem igazán volt rá alkalom: -Gól volt!
- Nem volt gól! - Kinn volt!
- Benn volt! - Beért a várba!
- Nem ért be! (gy.k.: méta szakkifejezés)

Soha olyan gazdag madárvilágot nem láttunk eddig, mint idén. Úgy tűnik jót tett a ciánszennyezés utáni pihenő, és horgászati tilalom a tónak. Én ittam a tó vizéből.

Viszlát jövőre!

Kokold *a a zöldfülűektől* és 220 V a rutinosoktól

„Csak a csillagászat számít"
Edwin Hubble

Újpest csillagvizsgálója

Mikor nyáron mátrai gyalogtúránk során felmásztunk Piszkéstetőre is, hogy az ország legnagyobb csillagászati távcsövét megnézhessük a Tudományos Akadémia obszervatóriumában, mindnyájunkban felmerült a kérdés: ugyan hol nézhetnénk bele egy igazán nagy méretű teleszkópba? A Mátra csúcsán ugyanis csak kívülről szemlélhettük a hatalmas műszereket a délutáni napfényben, és – mint megtudtuk vezetőnktől – ezekkel a távcsövekkel egyébként sem szoktak „nézni". Fényképezésre használják néhány éve, digitális technikán alapuló világszínvonalú eljárással. Akkor még egyikünk sem tudott arról, hogy Újpest millenniumi évének ünnepi eseményeként szeptember 3-án a Könyves Kálmán Gimnázium kupolájában felavatják az iskola közel ötven éves, most korszerűsített és újonnan felszerelt csillagvizsgálóját. Az eseményről az Újpest Újság augusztus 30-i száma adott hírt. A cikkből megtudhatjuk, hogy az iskola vezetőinek szándéka szerint, a csillagvizsgáló nemcsak a gimnázium diákjait várja, hanem rendszeresen fogadja majd a városrész általános és középiskolásait, sőt időnként – ha több égi látványosság kínálkozik – az érdeklődő felnőtt lakosságot is! A csillagvizsgáló műszere egy minden szempontból az ezredforduló műszaki paramétereinek megfelelő, számítógép vezérelte nagytávcső. Az elején feltett kérdésünkre, tehát választ kaptunk. A IV. kerületben is van lehetőségünk immár, hogy komolyabb teleszkópba nézhessünk! Budapesten korábban is voltak bemutató csillagvizsgálók. Ezeket az újpesti csillagdával alapítójuk neve köti össze. Dr. Kulin György, matematika-fizika szakos tanár, tudós és csillagász, a magyarországi amatőrcsillagászati mozgalom életre hívója. Kulin György 1949-től 1952-ig volt a Könyvesben fizikatanár. Megszervezte az iskola csillagász körét, és idővel felépült a kupolás csillagda is.
Kulin György 1932-ben, 27 éves korában szerezte meg tanári oklevelét, majd néhány évvel később gyakornokként alkalmazták az 1921-ben a Svábhegyen létrehozott Konkoly-Thege Miklós-alapítványú Asztrofizikai Obszervatóriumban. Ezt a svábhegyi csillagvizsgálót alkalmanként látogatók is felkereshették. Az érdeklődők kalauzolása többnyire a fiatal munkatársak, így Kulin György feladata is volt. A távcsöves bemutatások után a látogatókat végigvezették az ország első és addig egyetlen csillagászat-történeti kiállításán, ahol megnézhették a régi magyar obszervatóriumok megmaradt műszereit, eszközeit, régi időmérőket és napórákat. 1942-ben már közel négyezren keresték fel a svábhegyi csillagvizsgálót. Talán ez adhatta az ötletet a fiatal gyakornok-csillagásznak, hogy szükség van egy kifejezetten ismeretterjesztő célokat szolgáló bemutató obszervatóriumra. Az Uránia Bemutató Csillagvizsgáló ma is ott van, a Gellérthegy oldalában a Sánc utca 3/b szám alatt. A helyet Kulin György kereste 1947-ben. Ő lett az első igazgatója, és bizonyára örömére szolgált, hogy még abban az évben 12 500 látogatót fogadhatott! A csillagda távcsöve különleges: A közel száz éves 2o cm lencseátmérőjű Heyde refraktor Konkoly-Thege Miklós műszere volt. Három évvel ezelőtt szépen restaurálták. Ma ipar- és tudománytörténeti érdekesség. Aki belepillant, csodálatos látványban gyönyörködhet. Ezt bárki megteheti, minden derült hétköznap este tartanak bemutatásokat. Megéri a fáradságot!

Balogh Péter

Internyúzó

Alany: Kiss Tamás
Tárgy: Biológia, Földrajz

-Kérjük, mutatkozzon be pár szóban!
+Kiss Tamás vagyok. A Babitsban földrajzot és biológiát tanítok. Ez utóbbit azonban csak a 7.a osztálynak.
-Hogyan került iskolánkba?
+Az igazgató úr Varga Magdolna tanárnő helyére keresett tanárt. Én erre jelentkeztem, bejöttem egy beszélgetésre, és most itt vagyok.
-Hogyan került közeli kapcsolatba a tárgyaival?
+A biológiát mindig is szerettem. A földrajzba pedig kényszerítettem magam.
-A Babits előtt hol tanított még?
+23 éve tanítok. Mindig a már említett tantárgyakat. Illetve az utóbbi két évben semmit sem.
-Hogyan kezdte a pályáját?
+Pécsett tanultam. Onnan egy ún. egybevont iskolába kerültem, Zalalövőtől 6 km-re. Ott az összes évfolyam egy terembe van zsúfolva (1.-8.-ig).
-Milyen érzés úgy okítani?
+Először nagyon fura, de nem rossz.
-Mi a véleménye az iskoláról és a diákokról?
+Egyelőre vegyes a kép. Jobb, mint vártam. Látszik, hogy válogatva vannak a diákok, de hozzáállásbeli problémák sajnos adódnak.
-Mivel szeret szabadidejében foglalkozni?
+Nagyon sok dolgot. Legjobban olvasni, autót vezetni, kirándulni, utazni nagy távolságokra, zenét hallgatni.
-Milyen zené(ke)t?
+Beatlest, Led Zeppelint, Queent, Rolling Stonest, azaz a régi rockot szeretek hallgatni. Az a véleményem, hogy a felsoroltak nagyot alkottak, és tanítani is lehetne Őket.
-Van a fejében így hirtelen egy slágerlista?
+Igen. 1.BEATLES: Let it be.
2.Valamilyen QUEEN
3.SANTANA Supernaturaljéről egy szám.
-Ha lenne egy tündér, aki teljesítené egy kívánságát, mi lenne az?
+Hogy a gyermekeim sokáig és egészségben éljenek. 3 gyermekem van, 2 fiam és egy lányom.
-Ők is a tanári pályát választják?
+Elképzelhető, ugyanis a kisebbik fiam földrajz-testnevelés szakon tanul. De a saját bevallása szerint nem fog a pályán maradni.
-Köszönjük szépen.

SPOCK
Füli

Beszámoló a Japán Fesztiválról

Japán és Magyarország távol esik egymástól, de a két nép között számos vonást fedezhetünk fel. Mindkét ország baráti érzéseket táplál egymás iránt, és szeretettel fogadja a távoli vendégeket. Szívesen nyitnak kaput más országok kultúrája előtt, képesek azt befogadni, saját kultúrájukba beépíteni. Mindkét nép nagyra értékeli a tudást, jellemző rájuk az intellektuális kíváncsiság.

Nagy öröm volt, hogy a Japán Fesztivál keretében a Magyar Állami Operaház színpadán ízelítőt kaptunk a japán kultúrából, művészetből, zenéből elmélyítve Japán és Magyarország barátságát.

A résztvevő előadók nem voltak hivatásos művészek, éjt nappallá téve gyakoroltak, tanultak, készültek a fellépésre. A műsor színvonalas volt: láthattunk színpompás kimonó-bemutatót, teakészítést és teaivást, megismertük a „kotó" hangszert és a hagyományos keleti festési módot. Apró meglepetésekkel kedveskedtek az első sorokban ülőknek. A műsor végén pedig ajándéksorsolást is rendeztek. Jövőre is szeretettel várnak mindenkit, akit érdekel Japán és a japán emberek jelene, múltja, kultúrája, nyelve.

A szervezők a belépőjegyek teljes összegét jótékonyságra fordították. A fogyatékosokat támogató Kézenfogva Alapítvány mellett a Babits Mihály Gimnáziumnak ajánlották fel. Iskolánk a japán nyelvoktatás miatt érdemelte ezt ki. Így Göncz Árpádné mellett az igazgató úr, Dr. Kövesdi István is ott állt az Opera színpadán, hogy átvegye és megköszönje az elismerést.

Jó volt Babits-osnak lenni a földszinti jobb 1-es páholyban!

(Japánt a Babitsban is lehet tanulni, de csak akkor, ha az ált. iskola 8. osztálya után felvételizel!)

ÉZSA

Sulirádió ebben a tanévben is!

Mint már azt megszokhattátok az előző tanévben, idén is jobbnál-jobb rádióadásokkal várunk benneteket minden héten. Reményeink szerint még színvonalasabb műsorokat készítünk, de ez rajtatok is múlik! Nagyon sok elérhetőségünk van, többek között a sulirádiós doboz, ahova felolvasandó üzeneteiteket, leveleiteket várjuk. CD-iteket ne ide dobjátok be!!! Sajnos a technika ördöge miatt ismét e-mail címet kellett változtatnunk (az új: **babitssuliradio@egon.gyaloglo.hu)**, de reméljük ez már a végleges. Mivel tavaly nagyon nagy sikert aratott a sulirádiós fal, úgy döntöttünk, hogy ismét megcsináljuk, de ezt is sokkal több érdekességgel a régihez képest. Legyetek szívesek csak kulturált módon használni ezeket!

Most pedig a tavalyi rádióműsorokról röviden. Bemondótársaink voltak Lauf Kinga, Birgány Viki, Albitz Kinga, Galambos Linda (aki azóta már leérettségizett), és Holka Zsófi. Kertész Zoli állította össze számotokra - gólyák és a feledékenyek részére - a foci házibajnokság híreit. Láng Júlia tanárnő (sajnos ő idén már nem tanít a suliban), Balogh Péter tanár úr, valamint Kéfer Ferenc Tanár úr énekeltek számotokra feladványokat. Utólag is köszönjük nekik. A közel fél év alatt rengeteg riportot készítettünk:
Molnár Sándor tanár úrról kiderült, hogy a tenisz mellett a sakkozásban is kiváló, és Antal István tanár úr is emberből van.
Egy ködös, sötét februári reggelen a Danubius rádióban is jártunk, interjút készítettünk a Capuccino műsorvezetőivel. Megtudtuk, hogy Jakupcsek Gabriella minden szilveszterkor megfogadja a rendszeres sportolást, és azt, hogy Gundel Takács Gábor kedvenc sportja a szumó. Búza Sándor pedig bevallotta, hogy ő nem mos, csak a felesége, aki viszont Tixet használ.
Győri Attila tanár úr egyik kedvenc kikapcsolódása az ejtőernyőzés, amit évekig verseny szinten üzött.
Riportot készítettünk Zubor Zoltánnal és Lapu Attilával (az iskola legismertebb hangjaival), akik nem is stúdiósok, hanem oktatástechnikusok.
Május 4-én, csütörtökön meghívtuk iskolánkba az öttusa válogatott két csapattagját, Sárfalvi Pétert és Hanzély Ákost. Elmesélték, hogy már saját nyomdájuk van, és Hanzély Ákos konyhája a háza aljában lévő étterem. Az is kiderült, hogy szerettek iskolába járni a rengeteg érdekes esemény miatt, ami ott történt, például majdnem mindennap repült egy-egy iskolatáska a harmadik emeletről.

Idén is hozzatok sok-sok CD-t, amit nekünk (Dohányos Zsombornak 12.a, és Kolbl Nándornak, 10.a) adjatok oda. Továbbra is hallgathattok riportokat és feladványokat értékes nyereményekért. Sziasztok:

A sulirádió főszerkesztői
(Dohányos Zsombor 12.a és Kolbl Nándor 10.a)

Aranyköpések

Mi mondtuk:

-Én 10 másodperc per secundum-os sebességgel futok!

D: Az alumínium alfája 66 milliomod!
T: Biztos?
D: Annyira még nem vagyok béna!
D: (fél perccel később) Mégis béna vagyok!
T: (Belenéz a függvénytáblába) Tehát szeléngömb esetén…

D_2: (D_1 tüsszent) Jól vagy?
D_1: Persze! Csak beszívtam… (köhögés)egy szem rizst!

Angol:

T- Gyere x.y. felelni!
D- De nem akarom!
T- De én meg igen, úgyhogy gyere, és kezdjük!

T- x.y.! Te folyton beszélsz! Hova ültesselek?
D- Közelebb hozzám, mert nem hallom, amit mond!

Fazekasné Fally Mária

Kémia:

-Beleléptem egy tócsába! A fenébe, lehet, hogy kénsav volt? Jobb lesz, ha fölveszem a papucsom…

-T: Mi a közös ezekben az anyagokban?
-D: Mindkettőről tanultunk!
-T: Én mondok még egyet! Egyikre sem emlékszünk!

-Na, most melyikben van a kénsav? (az egyik pohár folyadékot megissza). Sejtettem! Abban van a kénsav!

Antal István

Számítástechnika:

(Tanár belerúg az asztalba) Bocs!

Bodnár György

Természetismeret:

A nap reggel felkel, este lenyugszik, és ami közötte van az nem érdekes.

Horváth Kálmán

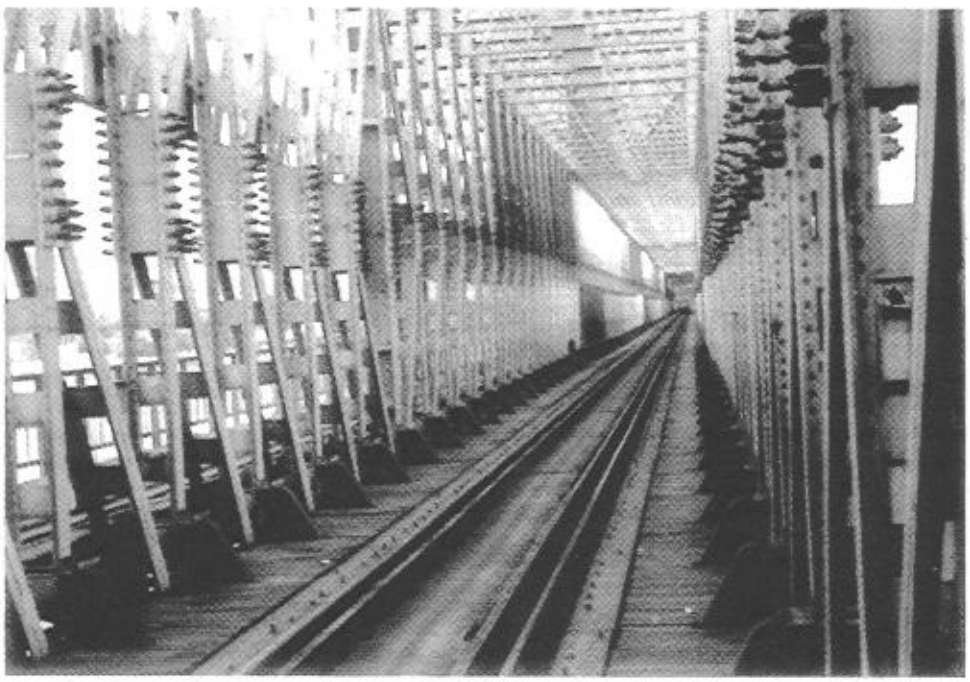
Gyerekek, ez siralmas! 89%-át a 10.b adta (azt is azért, mert ÉN összeírtam)!!!!
Légyszi, erőltessétek meg magatokat, és ti is gyűjtsétek az elszólásokat! Ezt én csinálom nektek, de nem nélkületek!
Megtaláltok a 10.b-ben, de ha bármelyik B.F.-esnek leadod, az is megfelel.

Köszi:
Maverick

PÁLYÁZAT!!!

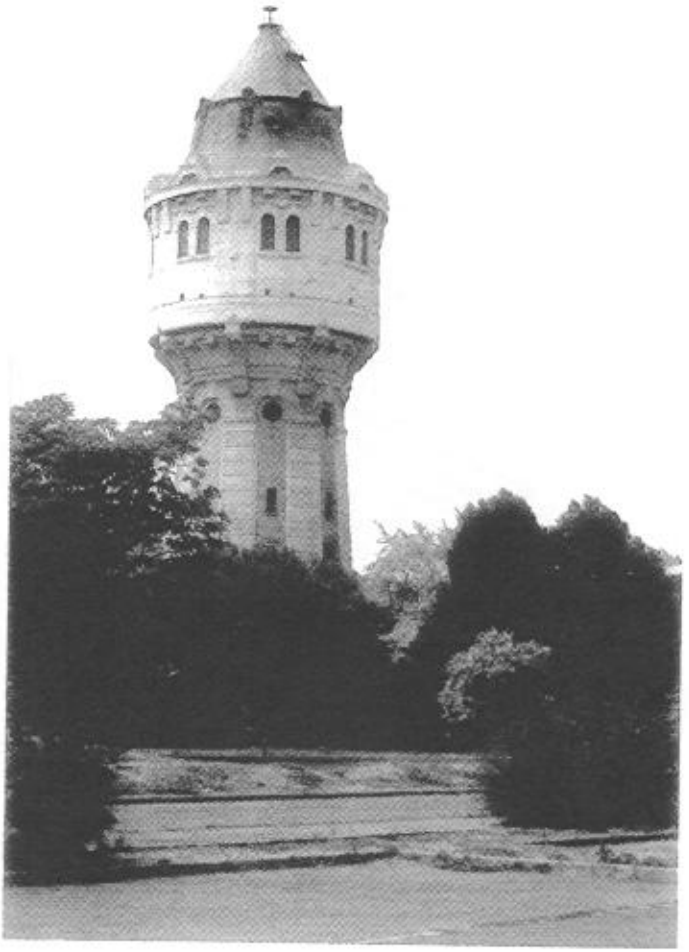
Az iskolai diákönkormányzat pályázatot hirdet az iskola honlapjának megszerkesztésére és karbantartására.
Értékes tárgyjutalomban részesülhetnek azok a közösségek , akik október 15-ig rövid vázlatos leírással bemutatják pályamunkáikat Marton Sándor tanár úrnál.
Gépidő hétfőnként 14.30-tól 16.00-ig. Feltétel: Legalább háromfős csapatok jelentkezését várjuk, akik vállalják, hogy munkájukba az elkövetkező évben 9.ill.10.évfolyamos diáko(ka)t is bevonnak. A lehetőség a www.babits.com alatt látogatható majd. Amennyiben anyagi eszközökre is szüksége van a csapatnak, úgy azt is írjátokk le pályázatotokban! (Csak kisebb összegeket tudunk vállalni !)

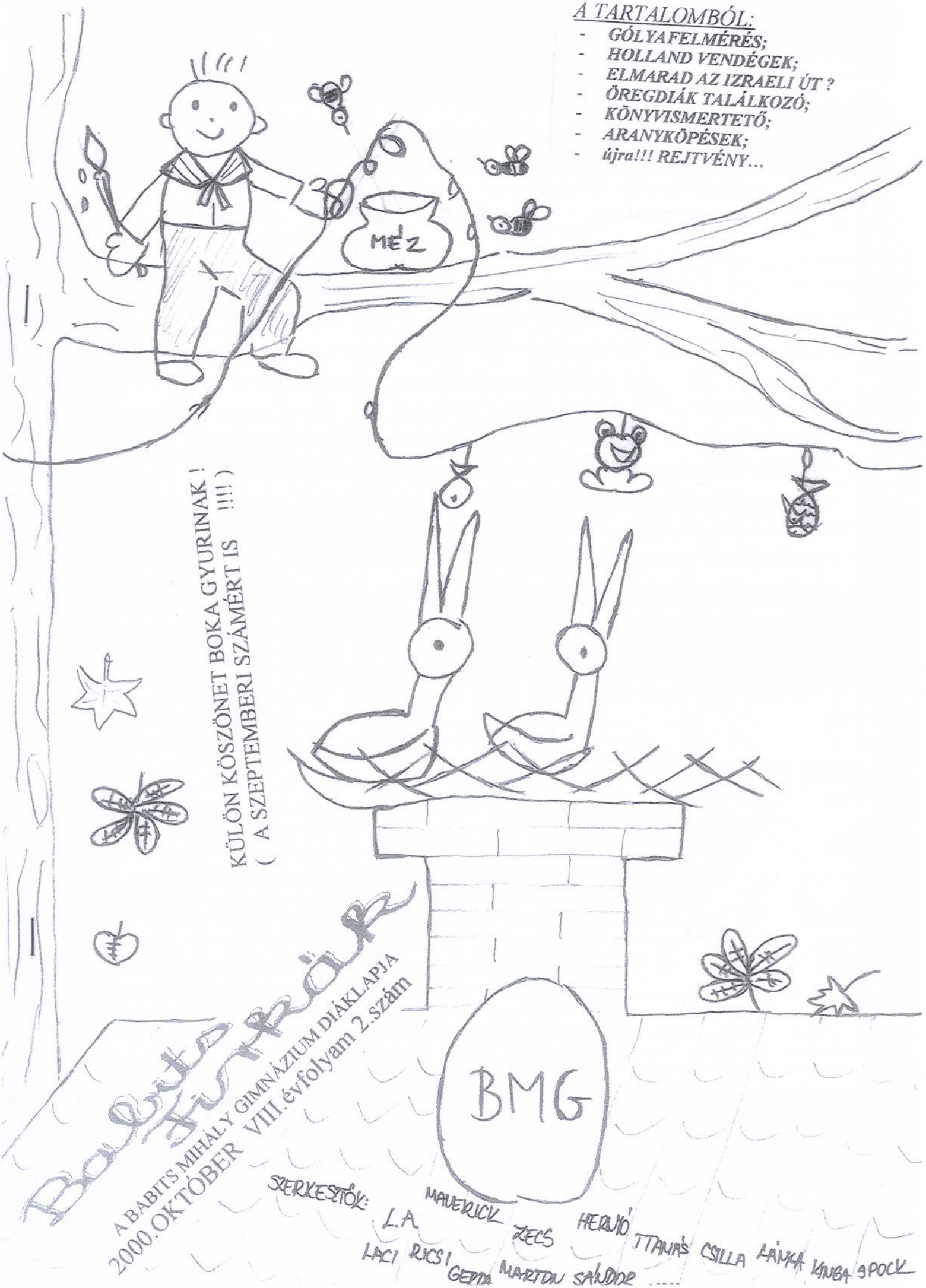
Gratulálunk!!!

Andóczi-Balogh Tamás
11.d osztályos tanulónak,
aki az Újpest Önkormányzata
által meghirdetett
„Az én Újpestem" című
fotópályázaton az ifjúsági
kategóriában sajtódíjas lett.

Babits Firkák

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA
FŐSZERKESZTŐ: Gyarmati László FELELŐS SZERKESZTŐ MartonSándor
MEGJELENIK 200PÉLDÁNYBAN. 2000 SZEPTEMBER VIIIévf 1szám

A TARTALOMBÓL:

- GÓLYAFELMÉRÉS;
- HOLLAND VENDÉGEK;
- ELMARAD AZ IZRAELI ÚT ?
- ÖREGDIÁK TALÁLKOZÓ;
- KÖNYVISMERTETŐ;
- ARANYKÖPÉSEK;
- újra!!! REJTVÉNY...

KÜLÖN KÖSZÖNET BOKA GYURINAK !
(A SZEPTEMBERI SZÁMÉRT IS !!!!)

Babits Tükör

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA
2000. OKTÓBER VIII. évfolyam 2. szám

SZERKESZTŐK: L.A. MAVERICK ZECS HERJUÓ TTAMÁS CSILLA LÁNKA VINGA SPOCK
LACI RICS! GEPPA MARTON SÁNDOR .....

Babits Firkák

2000. október
szám

VIII. évfolyam, 2.

Kedves Gólyák!

A héten benneteket köszöntenek. Ajánlom, használjátok ki ezt jól, mert hosszú ideig ez az utolsó alkalom, hogy csak Veletek törődnek! Most már hivatalosan is Babitsosok lettetek. Bizonyára sokan mást vártak az iskolától. Ekkor azonban jusson eszetekbe, hogy milyen büszkék voltatok, hogy bekerültetek, hogy jobbak voltatok a többieknél. Amikor haragot vagy kudarcot éreztek, nézzetek körül a faliújságokon, hirdetéseken. Próbáljatok részt venni a kirándulásokon, Túlélő és nyári táborokban, sportrendezvényeken, esetleg a BF szerkesztésében, hiszen ezektől lesz egy iskola más, mint a többi.
Érezzétek jól magatokat!
Ne felejtsétek, jövőre ti szervezitek a gólyabált!

Hogy is kéne cikket írni?

Itt ülök a gép előtt, és fogalmam sincs, hogy mit írjak. Eltöprenghetek azon, hogy milyen jó volt az állatkertben, de azt hiszem, nem lenne sok értelme. Írhatnék a pókemberről is, de azt hiszem mindenki ismeri, s sok újat nem tudnék róla mondani. Higgyétek el nekem nagyon nehéz cikket írni. Próbáltátok már? Semmi nem jut eszembe. (nem meglepő) Vagy gyártsak egy videóajánlót egy olyan filmről, amit nem is láttam? Végül is a lényeg az, hogy legyen valami. Mert, ha nem írnék semmit, éhen maradnék. Így is. De ez (se) ide tartozik. Ha van valami ötleted, hogy mi kerüljön ide, akkor ne tartsd vissza: mondjad! Tényleg! Most jut eszembe. Nem hallom azt, amit mondasz, mert mikor ezt olvasod ez már kész lesz. Én is kész vagyok. Annyi biztos: írnom kell! Jobban mondva kéne. Valahova beszúrok egy képecskét. Ezzel is foglalok annyi, helyet, hogy cikk formája legyen, s foglalja a helyet. Egyelőre nagyon jól elvagyok egymagamban. Nincs tudathasadásunk se.

Itt be is fejezem. Fenn a csúcson. Büszke vagyok magamra. Tartalma is van (he-he), hosszú is (ismét he-he).
Szeretettel várunk minden kezdő Babits Firkás palántát!

220V

Holland diákok és tanárok a Babitsban

Gondolom nektek, kívülállóknak is feltűnő volt, hogy az eltelt 2 hét során idegen embereket láttatok és idegen, leginkább krákogáshoz hasonlítható szavakat hallattak. Hollandok voltak, akik a 11. Évfolyamok (11.c és 11.b) 24 diákjával egy közös projectet készítenek, és emiatt jöttek el kis hazánkba. A project Amerika Magyarországra és Hollandiára gyakorolt hatását vizsgálja. Erről szólt ez a két hét, és erről fog a további 2 hét, amikor is diáktársaim Hollandiába látogatnak.
Az ideutazást megelőzte egy hosszú levelezés, amelyből ki ennyit, ki annyit tudhatott meg levelezőtársáról. Voltak, akik 1 embert fogadtak, voltak, akik 3-at, a tanárok pedig szállodában laktak.
Ez a project összehozza az embereket. Egyrészt ahhoz, hogy ez a két ország megértse egymást, egy közös nyelv szükségeltetik, amely nem más, mint az angol (minő meglepetés), így természetesen a project is angolul íródik. Tehát kitűnően lehet gyakorolni ezt a nyelvet. Másrészt a közös programok, munka (amit nagyrészt a hollandok végeztek el, hiszen a magyaroknak még tanulniuk is kellett) összekovácsolta a diákokat, ami szerintem fantasztikus.
Most pedig egy interjú következik két diákkal, akik részt vesznek a projectben.

1 Mennyire ismertétek meg a hollandokat a levelezésből? Mennyire volt nagy a meglepetés, amikor megérkeztek?
Linda: Nem lepődtem meg, de nem igazán ismertem őt meg a levelekből. Leveleztünk valamit az utolsó pár hónapban, de az se volt túl sok.
Ádám: Én viszont elég jól megismertem. De azért egy csöppet eltért a valóság. Persze csak jó irányban.
2 Milyen tapasztalatokkal váltatok el?
Linda: Jó volt, mozgalmas volt, de baromi fárasztó.
3 Mi volt a csúcspontja ennek a két hétnek?
Linda: Szerintem a hollandoknak és nekünk is a Ricardo volt a csúcs, amely egy szuper biliárdterem, ahová háromszor is elzarándokoltunk.
4 Kialakultak-e barátságok, és lesz-e jövője?
Ádám: Szerintem igen, kialakultak.
Linda: Már most nagyon sokukkal megbeszéltük, hogy nyáron visszajönnek.
5 Mik voltak a pozitív és negatív oldalai a velük töltött heteknek?
Linda: Pozitív az volt (kezdjük a jó dolgokkal), hogy jártam olyan helyeken, ahol idáig soha. Például libegőn; állatkertben 10 éve jártam utoljára. Ezek jók voltak. Meg mindig aranyosak, kedvesek voltak. De nagyon fárasztó is volt. Elmenni velük mindennap valahova, amellett még tanulni is… sajnos nagyon le vagyunk maradva.
Ádám: A pozitív oldal nekem egyben a negatív oldal is. Igaz, gyakrabban mentem sokfelé, mint egyébként egy normális héten, de emiatt nem tudtam tanulni, fáradt voltam,… főleg én voltam fáradt.
6 Milyen eltérő szokásokat fedeztetek fel?
Linda: Például az étkezésben. Náluk hideg étel az ebéd, és este hétkor szoktak vacsorázni meleg ételt.
Ádám: Kevesebbet esznek.
Linda: .,. és kevesebbet fürdenek. Az enyém például háromnaponta fürdött.
Ádám: Én ezt nem tapasztaltam. Minden reggel zuhanyozott. Mire felkeltem, a leányzó vigyázban állt, és várta, hogy menjünk.

Hát ennyit a tapasztalatokról. De azért remélem, hogy minden „hollandosnak" a szép emlékek túlsúlyban vannak a rosszakhoz képest, amelyek majd valószínűleg elmúlnak minden nyom nélkül. Egyelőre pedig a mieink várnak. Várnak arra a november 12-edikei napra, amikor repülőre szállnak és elrepülnek új, messzi tájakra.
Majd Bredában, a Budapesthez képest igen kicsi városban találkoznak hollandjaikkal, hogy együtt folytassák a projectet, és együtt fedezzék fel Hollandia nevezetességeit, mint ahogy tették azt itthon, Budapesten is.

L.A.

Gólyakérdőív – értékelés

Sziasztok! Mint tudjátok, iskolánkban idén első alkalommal végeztünk közvélemény-kutatást a gólyák körében. A kiadott kérdőívekből (becslésem szerint kb. 100-120 db) összesen 57-et kaptunk vissza. Köszönjük!

A kérdőív első kérdése az volt, hogy a gólyák közül hányan voltak Gólyatáborban. Örömünkre szolgált, hogy majdnem mindenki ott volt, azaz az 57 db-ból 48-on volt Igen a válasz. A következő kérdés arról „érdeklődött", hogy az mennyire tetszett. Egytől ötig lehetett pontozni, átlagban 4,65 pontot kapott. Még két gólyatáboros kérdés: mi volt a kedvenc feladat és ki volt a kedvenc pontőr. A legtöbb gólyának a Casino tetszett. Ez 13 szavazatot kapott. Második helyen áll Asterix 12 próbája (gyk: akadályverseny) 10 szavazattal. Harmadik lett az Éjszakai akadályverseny (csak 9-esek részére!) 9 ponttal. Itt két igen érdekes „feladatot" is megjelöltek: a fürdés (gondolom a tóban) és az éjszakai dumálás (Ejnye-bejnye). Kedvenc pontőrötök Maczy volt, aki 13 szavazatot kapott. Második lett TT 5 szavazattal.

Szakadjunk el a Gólyatábortól és jöjjenek a gimivel kapcsolatos kérdések, ezek közül is elsőként a kedvenc órát tudakoló. Az értékelés végén az derült ki, hogy elsőseink az angol órát szeretik a legjobban (16 szavazat). Második a rajz (9 szavazat), harmadik a testnevelés (6 szavazat). Nézzük a kedvenc tanárokat! Első helyre került Somodiné Nagy Ilona tanárnő 18 szavazattal. Ezután nagyon szoros volt a mezőny. Végül is második lett Opavszky Szilárd tanár úr (8 szavazat), harmadik pedig Sóstói Gáborné tanárnő (7 szavazat). Gratulálunk!

Következő kérdésünk a menzáról szólt, mégpedig annak minőségéről. Úgy tűnik, hogy a menza jó, de legalábbis tűrhető, ugyanis az előbbi 24, az utóbbi 22 szavazatot kapott.

A 8. „feladatban" a Sulirádiót értékelték gólyáink. Ezt is egytől ötig lehetett pontozni, átlagban 4,23 pontot kapott. Lássuk, mi a kedvenc ételetek a büfében! Legtöbbetek kedvence a pizza (kechuppal vagy anélkül). Ezután következett a kakaóscsiga és a fánk. Kiderült az is, hogy a gólyák kb. negyede nem jár a büfébe. Meg kell jegyeznem, hogy érkezett egy igen érdekes válasz is, a kóla (szerintem ez nem étel). Az utolsó előtti kérdés az iskola kutyájának a színéről érdeklődött. 50 ember szerint fekete (ez az igaz!), 6 ember szerint zsemle színű (ez nem igaz, legfeljebb az én kutyámra), illetve egy emberke szerint lila (elég meglepő lenne). Az utolsó kérdés az iskola diáklapját, a BF minőségét mérte. Öttől Tízig lehetett pontozni, átlagban 9,05 pontot kapott.

Volt még egy kérdés a kérdőív közepe felé, mely az eddigi iskolai legnagyobb élményről érdeklődött. Szinte biztosra vettük, hogy jó néhány embernél ez a bombariadó lesz, de volt itt még más is, pl. az első ötös, barátok szerzése, stb. Néhány kérdőív kitöltőjének nem volt még ilyen élménye. Ezt sajnáljuk!

Reméljük, ez a fajta közvélemény-kutatás a jövőben általánossá válik! Köszönjük, hogy elolvastátok ezt az értékelést.

Zecs & Maverick

Tenisztábori tudósítás

Idén rendezte meg harmadszor Molnár Sándor tanár úr az immár hagyományossá vált szarvasi tenisztábort. A kezdeti nehézségek ellenére elindultunk, a már megszokott, összekovácsolódott csapattal, amely idén bővült is néhány taggal.

2000.júl.3-án indultunk el a Keleti pályaudvarról és meg sem álltunk Mezőtúrig, ahol átszálltunk a kisvasútra. Öröm volt viszontlátni szeretett városunkat, ahova sok-sok élmény fűz minket. Délelőtt elfoglaltuk szobáinkat, majd egyből teniszezni mentünk.

Minden nap reggel 9-12-ig a pályán voltunk. Ebéd után pedig általában a tőlünk nem messze fekvő, gyönyörű panzió pazar feszített víztükrű medencéjében hűsítettük le magunkat.

Vacsora után 10-ig kimenőt kapott a kis csapat. Minden este ment a harc a zuhanyzóért és természetesen a meleg vízért. Esténként kimerülten zuhantunk be az ágyainkba.

Az étkezésekre a szállásunk mellett lévő Korona étteremben került sor. Amelyeken a vélemények igencsak megoszlottak.

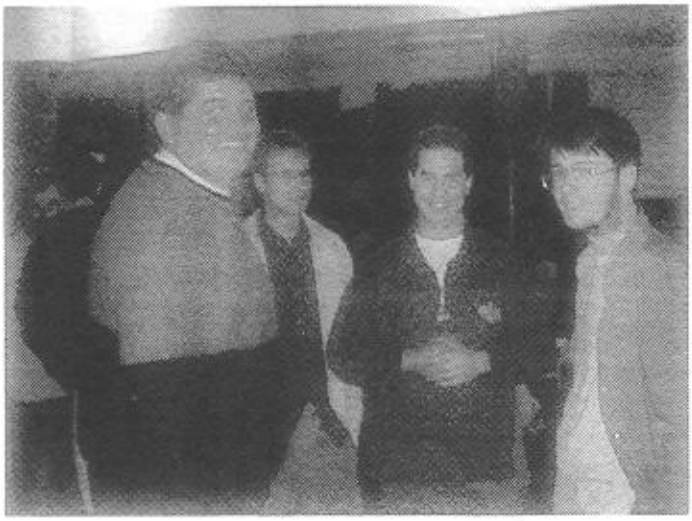
Napjaink általában így teltek, de a programba besűrítettünk egy múzeumlátogatást és egy hajókirándulást a helyi arborétumba.

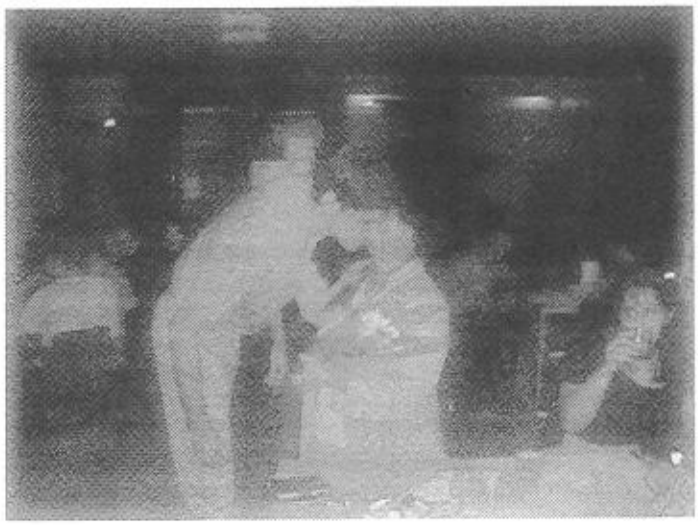
Hamar elérkezett a hazautazás napja, amit mindenki sajnált, mert nagyon jól éreztünk magunkat. Este 7-re ért be a vonatunk. Élményekkel tele és sugárzó arccal köszöntöttük rokonainkat és barátainkat, akik elénk jöttek. Reméljük jövőre is megyünk, mert kár lenne kihagyni ezt a fantasztikus tábort.

A Táborlakók

képek

Volt egyszer egy öregdiák-találkozó...

Október 6-án, egy esős péntek délután öt óra tájban elkezdtek gyülekezni a találkozóról értesült, lelkes emberek. Aki nem hallott róla, nem biztos, hogy könnyen rájött, mit is keres itt ennyi ismeretlen arc (ha egyáltalán volt kedve este ötig itt maradni). Az arcok csak speciális esetekben tűnhettek ismerősnek: ha a nézelődő drága szüneteit kirakott tablók nézegetésével tölti, vagy rokona/ismerőse egy öregdiáknak (egy öreg diáknak).
Márpedig nálunk már pár éve hagyomány, hogy minden év októberének első péntek estéjén a 12. évfolyam találkozót szervez iskolánk jelenlegi, és ex-diákjainak. A régi-öreg- diákok mesélték, hogy az első, itt szervezett találkozón alig páran (tehát jó kevesen) jelentek csak meg, az idein viszont több mint százötven fő képviseltette magát (ami az aula méretéhez viszonyítva jókora tömegnek számít).
Ami a legjobban meglepett, hogy a tavalyi végzősök közül csak hárman voltak itt (nem is sokáig), azok közül pedig, akik iskolánk legelső végzősei voltak, egy szűkebb osztály is itt volt (ők viszont végig).
Itt volt a 12.a (az egyszerűség kedvéért 1999.a) osztály is, akikről illik/illene tudni, hogy ők az első olyan osztály, akik nyolc évet töltöttek itt.
Érdemes utánaszámolni. Ha mindenki itt lett volna, nem is fértünk volna el az aulában kiállított asztalok mellett, ugyanis eddig több mint 900 diák ballagott el. Csak az összehasonlítás kedvéért most kb. 720 diák jár ide (30 fős átlag osztálylétszámmal számolva a 24 osztály között).
Elég csak az iskolagyűlésekre gondolni, amikor mind a 720 diáknak (nem is számolva a tanárokat) 20 perc, vagy hosszabb idő erejéig le kell préselődnie az aulába. Vannak, akik le se férnek, és a fenti karzattól kell figyelniük a lopásokkal és rongálásokkal kapcsolatos híreket.
Kissé elkanyarodtam a találkozótól. Fontos információ lehet, ha megemlítem, hogy a jelenlevők nem maradtak sem éhen, se szomjan. Aki szerette a pogácsát (és ezzel jó páran így voltak), válogathatott a két különböző méretű pogácsa között. Eleinte csak kicsit (de egész pici!), mikor elfogyott, nagy pogácsát lehetett enni. Mellé pedig citromos tea járt, de olyan kellemesen meleg. Érdekes volt megfigyelni, hogy némelyik asztaltól igen gyakran kellett visszafordulni újabb tányér pogácsáért, mivel igen sokan szerették. Nem is volt túl meglepő, hogy miután a kicsi és a nagy is elfogyott, az asztal is viszonylag hamar kiürült. De a hangulat alapvetően mit sem változott.
Az asztaloknál a hangulat remek volt, legalábbis külső szemlélőként annak tűnt. Arra nem kérdeztem rá, miről beszélgettek a véndiákok, de láthatóan nagyon örültek egymás, és tanáraik viszontlátásának. Nem volt meglepő az sem, hogy egész rövid idő után előkerültek néhány asztalnál a képek. Én is láttam közülük egy párat, és nem voltam meglepve, mikor szó szerint senkit sem ismertem fel rajtuk, ugyanis igen régi képek voltak.

G.

ARRÓL, HOGY MIÉRT MARAD EL A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM TÁNCKARÁNAK IZRAELI ÚTJA

Mint azt a HÍRADÓkból tudhatjátok, a káosz ismét eluralkodott Izraelben. Összecsapások dúlnak a palesztinok és az izraeliek között. Lezárták a repülőtereket és a fontosabb utakat. Se ki, se be. Ezért marad el a csoport előadássorozata

Balatoni Teréz tanárn kommentálta a részleteket.

+Nagyon szomorúan vettük tudomásul a hírt, de el kell fogadnunk. Az utak és repterek le vannak zárva, gyakorlatilag lehetetlen az országba bejutni.

-A diákok hogyan fogadták ezt el?

+Szomorúan, hiszen nagyon jó barátságok szövődtek az izraeliekkel. Kedves kis társaság alakult ki.

-Pontosan hova mentek volna?

+Tel-Avivba, egy Beth Danny nevű csoporthoz, egy cserekapcsolat keretein belül. Ők is készen álltak a fogadásra, és természetesen nagyon csalódottak. De azért várnak minket jövőre is.

-Mióta készültek erre az utazásra?

+Nagyon régóta. Már akkor készültünk, amikor a tanév befejeződött. Június óta nagyon keményen edzettünk a tornateremben. 32 fokos hőségben sem lehetett elrettenteni a fiúkat és lányokat.
Megtartottuk a főpróbát is. Így lesz időnk gyakorolni a rosszabbul sikerült elemeket.

–Terveznek valamilyen más fellépést az út helyett?

+Nem. Reméljük, hogy jövő tavasszal rendeződik a helyzet, és pótolni tudjuk majd a lemaradást. Addig is készülünk, gyakorlunk.

-Sok szerencsét kívánok. Remélem, hogy sikerülni fog bepótolni a találkozást.

SPOCK

Könyvismertető

Sziasztok! Ebben a számban egy kevésbé ismert könyvet mutatok be Nektek. Talán néhányan már tudtok róla: J.K.Rowlingtól a Harry Potter sorozatot. Gondolom, néhány embernek ismerősen cseng a név. De, akik még nem ismerik, azoknak is kell tudniuk egy-két dolgot róla.
Sajnos még csak a sorozat első három kötete jelent meg, de a negyedik már nyomtatásban van. Az elvileg hét kötetesre tervezett sorozat még kész sincs, de máris nagy sikernek örvend az egész világon. Nagyon sok ötletem van arra, hogy miért olvasd el, de csak néhányat sorolok fel:

1. Szeretnél dudordagasztó szirupot főzni, felejtés átkot szórni? Dementorok ellen patrónus bűbájt alkalmazni? Szeretnéd, ha bagolycsőrben érkező levelek hullanának a reggelidbe? És titkos alagutakon, láthatatlanná tévő köpeny alatt lejárni a közeli Roxmorts-ba? Ezt mind megteheted.
2. Itt nem olyan tantárgyak vannak, mint a valóságban. A sok furcsaságnak csak néhány nevét sorolom fel: átváltozástan, legendás lények gondozása, bájitaltan.
3. Ebben a könyvben nem egymás mellett vannak a termek, és az ajtók sem úgy viselkednek, mint ahogy azt megszoktuk.
4. A varázspálca, a talár mind kötelező. (Olyan, mint a suliban.)
5. Ha nagyon szeretsz sportolni, még a kviddicset is kipróbálhatod. (Vigyázz, seprűn lovagolni tudni kell!!!!!)
6. A további szabályokat a könyvben keresd! (Magyarul: OLVASD EL!!)

Sajnos és két olyan dolgot is tudok, ami arról szól, hogy kinek NEM ajánlom.

1. Annak az embernek, akinek a legkedvesebb időtöltése az unatkozás.
2. Aki nem szeret órákon keresztül egy könyv társaságában ülni. (Bár kétlem, hogy lesz ilyen!)

Szóval, röviden szólva kellemes varázslást és jó olvasást kívánok!

Lány-A

Nagy Lajos helyett írta Talapa Péter
Illusztráció nélküli természetrajz

A gólya

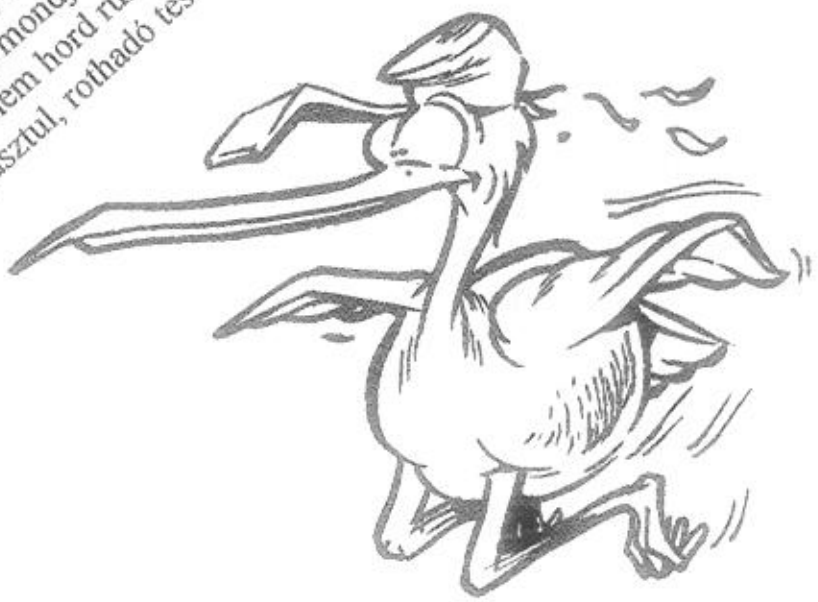
A gólya egy emlős állat is lehetne, de nem az. Költöző madár, az öröklakás és az albérlet nem neki való. Régen fészket épített a házak kéményére, de most a házak többsége panel, s nincs kéményük, ezért a gólyák többsége csöves. Ennek ellenére nem adják föl, állandóan új kémény után néznek. Nem szeretik, ha az emberek (alattuk) főznek. Egyik nagy ellenségük a kéményseprő, akinek segédeszköze a kéményseprű. Ha a gólya fészke beszakad, akkor mondjuk rá: fekete gólya.

Tollak ékesítik a testét, de ezek sajnos nem fognak, s írásra alkalmatlanok. Köztudott, hogy az újszülötteket a gólya hozza. Az elefántbébit nem bírja el, ezért az vonattal érkezik a célállomásra. Egész Franciaországban csak Strasbourg környékén található meg, így ez a város az ország gyermekellátó központja.

A gólyák nagyon szeretik a békákat. A békák nem szeretik a gólyákat. Azt hiszem, erre mondják, hogy nem kölcsönös szimpátia.

A gólya nem hord ruhát, azért mert cikinek tartaná, ha lecsúszna a bugyogólya. Ha elpusztul, rothadó teste termékeny humusszá válik, amin kinő a gólyahír.

Hernyó

Sydney ,a huszonhetedik

Elhatároztam,hogy írok egy cikket az olimpiáról. Azt már az elején tudtam,hogy nem az eredményekről,érmekről,pontokról kell írnom,tehát aki most arra vár,hogy a sportolókat fogom éltetni,annak csalódást kell okozzak.

Ausztráliáról

Az idei – sorrendben a 27. - olimpiai játékok Sydney városában zajlottak . Az átlagember kicsit bizonytalan,hogyha Ausztrália fővárosáról esik szó,s némi ingadozás után Melbourne után Sydney szerepel a válaszok többségében. (Rögtönzött véleménykutatásom eredményeképp tíz főből 7 jelölte meg a két nagyvárost,egy fő Toronto,kettő pedig Canberra városra voksolt,tehát 20% a jó válaszok aránya). Ausztrália területe 7,7millió km2 lélekszáma 19 millió fő. Hivatalos nyelve az angol,második nyelvként azonban az olasz és a japán is igen kedvelt. Jellemző a különböző népek összetartása az országon belül,így a magyar közösség tagjai is egyetlen családnak tekintik magukat.

Döntő fordulat

A rendezvény pályázatára 8 pályázó közül választották ki a két arra leginkább esélyes államot. Peking mellett tehát Ausztrália is a „döntőbe" jutott,s sokaknak meglepetés volt,hogy mindössze két szavazattal,de végülis az ötödik kontinens nyerte el a rendezés jogát. Ez jórészt köszönhető a NOB 1993-as pályázata egyik fő szempontjának,ugyanis - ekkor először - hatalmas súlyt fektettek a környezetvédelem kérdéseire. Homebush Bay ,ahol az Olimpiai Park található,1990-ben a város legszenyezetebb területe volt,levegőjében dioxin (mérgező vegyület,három benzolgyűrűt tartalmaz, azokhoz pedig klóratomok kapcsolódnak) is előfordult. A park területén mindössze két évnek kellett eltelnie ahhoz,hogy a világ legnagyobb stadionja felépüljön. A létesítmény 110.000 ember befogadására alkalmas,és 12 milliárd forintnyi költséget emésztett fel. (Összehasonlításképp: Magyarországon 1 km autópálya ma több mint egymilliárd forint). Az ausztrál kormány – magáncégek segítségével – mintegy kétmilliárd amerikai dollárt épített bele a költségvetésbe,ami megfelel kis országunk tíz éves úthálózatfejlesztési programjának teljes finanszírozására.

Az Olimpia

Már az olimpia nyitóünnepsége is óriási volt,hiszen a legnagyobb szinpadi mutatványtól kezdődően a legtöbb sportolót felvonultató országig ;a legtöbb televíziós láncon keresztül a legnagyobb online közvetítésekig a kezdő pillanatokban megdőlt minden eddigi rekord. A világon bárki tanúja lehetett a monstre rendezvénynek. Sőt,kicsivel többnek is. Huan Antonio Samaranch az Olimpiai Bizottság elnöke közel húsz évig dolgozott egy célon,melybe sokaknak beletört a diplomatai bicskájuk. A sport segítségével észak- és dél-Korea együtt érkezett a megnyitóra. A két ellenséges ország sportolói egymás kezét fogva,egymást ünnepelve vonultak be a stadionba,és ez volt az a pillanat,amiért a lelkesítő elnök harcolt.

Volt egy másik fontos momentuma is a megnyitónak. Ez pedig kezdődött azzal,hogy az olimpia lángot csak a szebbik nem képviselői vitték körbe a lelátók előtt,s még nagyobb szenzációként hatott,hogy a lángot egy ausztrál őslakos sportolónő gyújtotta meg. (Kathy Freeman származását tekintve Aboriginal,vagyis eredetileg itt élő ausztrál.)

A NOB - idén második alkalommal - saját költségére több olyan ország sportolóit is meghívta,akik pénzügyi helyzetük (vagy nemhelyzetük) miatt nem tudják biztosítani a részvételüket a neves eseményen. Felejthetetlen esemény fűződik egy egyenlítői-Guineai sportoló nevéhez,aki a 100m gyorsúszás selejtezőiben kétszeres időt úszott,már-már a fuldoklás határán volt,de becsülettel küzdve végülis célbaért. Az Aquacenter tízezres szurkolóközönsége egy emberként éljenezte a teljesítményt,és egy pillanatra egységbe forrt a világ nemzetének jó része.

A rendezvények zárónapján elhangzott egy mondat,egyfajta példát adva a világnak:

„Minden idők legjobb olimpiája"

A mérce igen magas,2004-ben Athén lesz a figyelem középpontjában. BG

ARANYKÖPÉSEK

Földrajz:

(Gyerek hangosan felröhög)
T: Mondd kicsi fiam, miért szereted azt, hogy több füled van, mint fogad?

Kiss Tamás

Miről híres a Concorde azon kívül, hogy lezuhant?

(Térkép leesik)
Legalább mindenki fölébredt!

Balázs Gábor

Spanyol:

És féltékeny lett, mert egy helyett kettő ellensége... akarom mondani testvére született.

Linita Ferreira

Történelem:

Intim zóna. Nem illik rámászni.

Ádám Anna

Ha Prágát leszlovákozod, a csehek lelőnek!

(Keres egy folyónevet a térképen, kb. 20 másodperc múlva megszólal): Tavaly sem volt rajta, hiába keresem!

Győri Attila

Kémia:

Ott a közepén az a zöld valami, az a fa!

Kéfer Ferenc

T: És itt fedik át egymást...

D: Mi?
T: Mi nem fedjük át egymást... még jó, hogy nem!

Menj ki Balázskám, mert teljesen felizgatod a többieket

Antal István

Ének:

A futás tönkreteszi a hangot. A futás az nem ész, nem izé...

Gyere énekkara, olyan szép vagy!

Kőházi Tiborné

Fizika:

De ha egy növény akarsz lenni, akkor csak diszkréten asszimilálgassál!

Kiss László

T: Nem zavarok Edit?
D: De, csak... tessék egy kicsit várni!

T: Nem akarok hülye gyerekeket fizikából!
D: Akkor menjek ki?

Ha melegítjük az olajat, azt látjuk, hogy... a papucsállatkák kéjesen sikongatnak a melegben!

Marton Sándor

Biológia:

10 fok mindegy, hogy nyár van vagy tél, egyáltalán nem meleg...

Horváth Kálmán

T: Hogy nevezzük ezeket a membránokat?

Na! Kimondtam!
D: Membránok!
T: Úgy van, nagyon jó!

Pomázi László

És ott helyezkednek el a vese alakú szervek, a babok…

T: Csabi! Mit nézel ott a pad alatt?
D: Diákot…

(felemel egy agyat) Ez itt a veséd…

T: Úgy néz ki, mint egy kétfarkú hímivarsejt!
D: Kétfarkú hímivarsejt? A kakaóban?

Antal István

Irodalom:

A tejjel méjjel folyó Kánaán.

Idilliumokat nem írt hozzá, de gyermekei születtek, úgyhogy valami biztos volt…

Honti Mária

Sok jó megközelítés: izé, hosszú, nagy…

Nem fel lehet fogni ész éppel…

T: Ha foggal álmodsz, az halált jelent…
D: De én fogsorral álmodtam!

Ezt se nem szeretem…

Nagy Zoltán

Angol:

Gyöngyi, Gergő! Ne az órán csináljátok már! Hagyjátok abba…

Ha az egyik apukád elválik a másiktól…

(Egy női kép leesik az asztalról)
Jaj Györike! Leesett a kedvenc csajom!

Fazekasné Fally Mária

Testnevelés:

És akkor éjszaka izzadtan ébredsz álmodból, és azt veszed észre, hogy markolászod… a semmit!

Diák$_1$, ne most turkálj a nadrágodban!

Szoboszlay András

Mi mondtuk:

D_1: Gergő! Mennyi az IQ-d?
D_2: 11 óra 41 és fél perc!

Ízeltlábú majomféle…

Ez egy vakond, csak nincs szárnya…

Akkora a lábad, mint egy húsgombócnak!

A Fruzsina nem is nagyon szép, de nem is nagyon ronda…

T: A viagra hatására megnő a férfiaknak a Szívinfarktus…
D: Meg más is…

D_1: Én borzasztó éhes vagyok! És te?
D_2: Lóg a cipőfűződ!

Halotti beszéd: Vitézek! Mi lehet ez széles föld felett… ja, ez nem az!

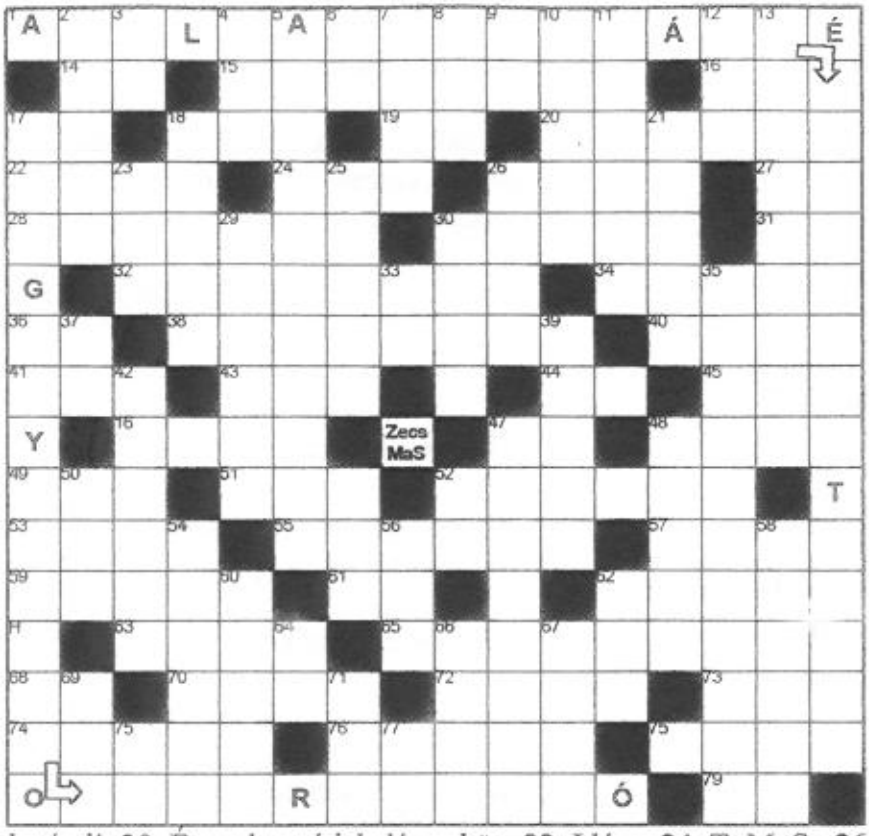
Odüsszeusz meztelen volt… de eltakarta!!!

Olyan fáradt vagyok, hogy még rosszalkodni sincs kedvem!

Végre!! Évek óta először lett 2 oldal az Aranyköpés rovat! Köszönöm azoknak, akik aranyköpéseket küldtek! Ha valamelyik aranyköpést nem raktam be most, majd beírom a következő számba!

Csocsi:

Maverick

Fősorainkba (vízsz. 1., függ. 17., függ. 5.) Nagy Lajos egy idézetét rejtettük el. A megfejtéseket a porta melletti dobozba dobjátok!

Ó szórakozást!

Vízszintes: 1. Fősor; 14. Német igen ékezettel; 15. Egy rágcsáló névmással; 16. Network röv.; 17. Kiejtett K; 18. Lyukas henger; 19. Elemek határai!; 20. Érces hangú jeladó eszköz; 22. Idény; 24. T. M. S.; 26. Kikelet eleje!; 27. Kősó egynemű betűi; 28. Fogója!; 30. Elhibáz; 31. Rang jelzője; 32. Pártfogó; 34. angol váltópénz; 36. Kutya lakhelye; 38. Zűrzavar; 40. Fura étel!; 41. Klasszikus oroszlánnév; 43. Ragadozómadár; 44. Mértékegységrendszer; 45. Paks eleje!; 46. Dobd!; 47. …-Mikro; 48. Megégeti eleje!; 49. Menyasszony; 51. A.Á.B.; 52. Idősen; 53. Tisztán hallja; 55. Tárolásra való épület; 57. Mentelmi jog része; 59. Testgyakorlás; 61 Nem be!; 62 Arra a helyre eleje; 63. Autómárka; 65. A sakkfigurád; 68. Dagály; 70. A –tlen párja; 72. Redőny; 73. I. S. Á.; 74. Képkeretem; 76. Az Olaszország fővárosa; 78. Házrész része!; 79. Morze-jel.

Függőleges: 2. Félős; 3. Csecsemő mondja!; 4. Angol igen; 5. Fősor; 6. –on, …, -ön; 7.Gyermek Ellátási Segély; 8. Yukka eleje!; 9. … mester, festő; 10. Ő telefonál; 11. Szemléltető eszköz eleme; 12. RNS angolul (RNA); 13. Zsír; 17. Fősor; 18. Kompaktlemeztároló; 21. Zöldség; 23. Művészet angolul; 25. Nem alacsony; 26. Cl a vegyjele; 29. Fura ősmassza!; 30. Etelka becézve; 33. Nem ez; 35. Az egyik megújuló energiaforrást; 37. Lóerő; 39. Jártas valamiben; 42.Elővigyázatosan kerül valamit; 47. A ránehezedő; 48. Napilap, „A városlakók lapja”; 50. R.R.P.; 52. Kétszer kettő meg egy; 54. Rovás; 56. Autómárka; 58. Görög városbeli; 60. Csekély értékű aranyutánzat; 62. … mars!; 64. –be párja; 66. Főúri méltóság; 67. Szalag része!; 69. Magamra; 71. –nek párja; 75 Római ezeregyszáz; 77. Előtag: újra.

Firka Rejtvény

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA
2000.OKTÓBER VIII.ÉVF. 2.SZÁM
FŐSZERKESZTŐ GYARMATI LÁSZLÓ
FELELŐS SZERKESZTŐ MARTON SÁNDOR
FELELŐS KIADÓ MOLNÁR DÁVID IDB ELNÖK

Külön Köszönet Boka Gyurinak!

BABITS FIRKÁK

2000.december VIII.évfolyam 3.szám

Minden Kedves Olvasónknak
Boldog Karácsonyt és
Örömökben Gazdag Új Esztendőt Kívánunk !

A TARTALOMBÓL:

Gólyabál, Babits Nap, Szalagavató, Csillagászat,
Aranyköpések, Illusztráció nélküli természetrajz

BEKÖSZÖNTŐ

Karácsony.A szeretet ünnepe. Rohanó életünkben már-már elfeledjük jelentőségét,és drága ajándékokkal helyettesítjük azt. Pedig az ünnep nem az ajándékokról szól,hanem a szeretetről,az egymásra való odafigyelésről. Úgy hiszem,az év többi napján elmegyünk egymás mellett,és így – lelkiismeretünk nyomására – egyetlen napba zsugorítjuk kedvességünket. Legyünk jók egymáshoz, és legyük minden napunkat ünneppé. Addig is Kellemes Karácsonyt,és Boldog Új Évet Kívánok minden Kedves Olvasónak.

BG

Csokikereső

Tájékozódási verseny 12.16-án,szombaton. Helyszín: Margitsziget. Vezényel: Lunczer Ildikó Tanárnő és Antal István Tanár úr. Találkozás reggel 9 órakor Újpest -központ Metróállomáson. Jelentkezni Antal István Tanár úrnál lehet.

Babits nap

2000. 11. 24-én, mint minden évben, most is megrendezték a Babits napot. Az alsós osztályok 10 perces előadásokkal készültek erre a napra. Sokat nevettünk a vicces jeleneteken, neveken és mondásokon. Voltak olyan osztályok, akik együtt készítettek műsort. Ilyenek például az *5.a* és a *7.a* , akik az őszről készítettek egy fantáziadús előadást hangszerek segítségével. Az *5.b* vidám verseket mondott, és ketten hegedűn játszottak. A *6.a* énekelt, és egyik tanulója egy vicces verset mondott. A *6.b* Babits Mihály egyik művéből játszott el egy darabot. A *7.b* jelenete az unalomról vicces volt. A *8.a* jelenete a **Szent Péter esernyője** című mesét jól játszották el. A *8.b* a Fülemüle című népmesét játszotta el. Szerintem minden előadás jó volt.

Eközben az aulában...

A felsősök ünnepsége jóval komolyabb volt, mint az alsósoké. A műsor ,mint minden Babits-os ünnepség, a Himnusszal kezdődött. Utána az igazgató úr megtartotta ünnepi beszédét. Lator László költő, műfordító, s irodalomtörténész, kisebb ízelítőt adott déli műsorából, melyben azt az igen izgalmas kérdést taglalta, hogy szüksége van e jelen korunkban a versekre. Ezek után volt Babitsos diákok tartottak egy hosszabb lélegzetvételű előadást a kortárs magyar irodalom legfontosabb műveiből. Majd megkoszorúzták Babits Mihály aulában található domborművét. A műsor a szózattal ért véget, már csak a székek visszapakolása volt hátra.(?– A szerk.)

220 V és Nagy

Szeretettel meghívnám a névadómat a büfébe! MERLIN

A lélek tükrében

Furcsa, hogy az emberek mások baját is a vállukra akarják venni és olyan súlyként cipelni, mintha az saját keresztjük volna.

Én is tudok együtt érezni és szomorú lenni, ha a hű barát elveszti minden hitét az életben, de akarva sosem lennék képes mások problémáiba beavatkozni.

Nem hittem, hogy lehetséges, hogy az akit őszinte barátnak hisz az ember, aljasul elárulja, mert a segítő kéz, mely hűsíti bánatunk, mérgezett tőből fakad.

Nem az a hű barát, aki belefurakszik az életünkbe, aki helyettünk lélegzik, hanem aki teret enged és időt ad arra, hogy magunktól nyíljunk meg.

Én csalódtam már ilyen emberben (barátban?!), mert hittem, a segítő és szép szavaknak, az együtt hullajtott könnyeknek és nem vettem észre, hogy kitárulkozom, és mások előtt is nyitott könyv leszek. Mert a hű és jó barát, hogy enyhítsen szívén másoknak is elmondta mindazt, ami engem ért.

Nem vettem észre, mert néztem, de nem láttam, hogy az én sebzett szívem öt örömkönnyekre fakasztja. A naiv gondolatok, a pozitív hozzáállás „meghozta gyümölcsét". Átgázolt mindazon, ami kínzó és gyötrő volt számomra.

Miután környezetem figyelmeztetett mindarra, amit én nem vettem észre, védelmembe, pártfogásomba vettem és kiálltam az igazért, észre sem véve, hogy magamat tettem nevetségessé.

Ez az ember másokat is behálózott, mint a kígyó, aki még szavakkal édesgette Évát rosszra. A mézes madzag kecsegtető, de a méreg gyorsan hat.

A végállapot, pedig egyszerű: kínos önimádat, a tudat, hogy az orrodnál fogva vezetnek és az, hogy mindenki látta azt, amit te nem. Önmarcangolás a kimondott szavakért, amiért olyanokat bántottál, akik a javadat akarták... Mindezt miért? ... Hogy később a saját énünkkel szembesüljünk, és végre ráébredjünk, hogy magunkon kívül senkiben sem bízhatunk.

Hiszen:

„Az a valaki aki vagy, a
szeretetét kiteszi eléd, beléd lát,
beszél hozzád, benned él,
ugyanúgy remél."

Tankcsapda

Csak azt sajnálom, hogy az igaz barátság lángja a mostani rohanó világban a saját énünkre korlátozódik. Hiszen ritka kincs az őszinte barát...
Én is tudom, mert most távol van és a hiánya borzasztóan fáj... de hiszem, hogy LESZ EZ MÉG ÍGY SE!

Honey

Bp. 2000.11.15.

Szalagavató bál

Mint minden jelentősebb esemény, ez is nagy káosszal kezdődött. Jelmezek repkedtek, kesztyűk, kiegészítők, bíztató és ideges szavak, mosolyok. Majd hirtelen véget ért az egész felfordulás, a tömeget szórakoztató zene elhalkult és a fények kigyúltak.
A szalagtűzés következett. A nevek egymásutánjával kisebb tapsorkánok jelezték az adott család és baráti kör pontos helyét a lelátón, az osztályfőnökök puszival, kézfogással, néha egy-egy jó szóval bíztatták a nehézségek előtt álló negyedikeseket. Véget ért a névsor, elhalkult a taps és a fények kialudtak. De csak egy röpke negyedórára, míg a negyedikesek a harmadikosok segítségével egy ünnepélyes gyertyás bemutatót tartottak, énekeltek, hallgatták és megfogadták Kalkuttai Teréz anya himnuszát az életről, ami az élet minden pillanatára igaz- így az egész életre- hisz minden pillanat számít az emberi létben. Így voltak ezzel az évfolyam- és osztálytáncok előadói is újabb káoszt keltve- természetesen már csak az öltözőben.
Amíg a fiúk- lányok a táncra készülődtek, több csodálatos előadás hallgatóságává, nézőjévé léphettünk elő. Ilyen volt többek között a felnőttéválásról szóló Janikovsziy Éva- részlet, a musicalek, popszámok sokasága, az akrobatikus rock and roll, a reneszánsz kamarazenekar, a romantikus hangvételű gitárszám, egy báli jelenet a régmúltból és végül, de nem utolsó sorban egy debreceni diákrigmus.
A tizenkettedikesek első tánca a palotás volt, ami tradíciószerűen évek óta a táncok palettáján szerepelt. A gyönyörű magyar népviseletbe öltözött urak és hölgyek- aki látta az előadást, tudja, méltán használom ezt a kifejezést- profi módon, tökéletes rendben mutatták be ezt a csodás táncot.
De mire várakoztak igazán a nézők? Igen, az osztálytáncok ideje is eljött.
Elsőként a latin táncokat bemutató C osztály lépett a küzdőtérre. Én személy szerint a csacsacsát ismertem fel. A sok civakodás- pofozkodás után pedig fura volt az „ erősebb nem" meglepő és makacs egymásra találása. Hirtelen hatott a fiúk kemény véleménye egymásról és a lányokról- természetesen ez is mozdulatokban kifejezve.
A B osztály török tánca már akkor tapsot és „füttyöket" kapott, amikor még a szám sem indult el. Természetesen ez még nem a koreográfiának, hanem a lányok „alig takaró" ruhájának szólt. A tánc sem volt semmi, amit már csak a fiúk vetkőzése tetőzhetett. Győri Attila tanár úr szavaival élve aranyos, kedves hóhányásnak voltunk szemtanúi, amelyet maga az osztály lelkesedése tett látványossá.
Szalagavatókon jól ismert a kánkán. Ezzel léptek föl az ások. Ugrálás, kurjantgatás, cigánykerék- valamennyi fontos részét, motívumát láthattuk a múlt század végén még erkölcstelennek minősített táncnak. Elég kimerítő lehetett; a lányok arcára már az elején kiült a fáradtság. Ez ilyen pergős táncnál nem is csoda.
A déseké- elmondhatom- mindenkit lenyűgözött. Mostanában lépten- nyomon hallunk az ír sikerről, Flately- ről, és az emberek nagy része is igencsak jó véleménnyel van róla. Valóban szép volt, habár az igazat megvallva egy szalagavató bálra talán egy picit hosszúra sikerült. De ezt nézzük el nekik, hiszen sokat dolgoztak vele.
A klasszikus zárótánc a keringő volt- ezúttal sem csalódhattunk benne. Családias hangulatot teremtett a végén, mikor a fiúk és leányok saját rokonaikat kérték fel. Az egyik lánynál még ez is gondot okozott: az apukákra és a bátyuskákra már sajnos nem jutott elég idő.
Az este valóban jól sikerült. Gyönyörű végzős lányok és fess ifjak, akiknek lehetőségük volt még egyszer, utoljára együtt színre lépni, megmutatni, hogyan élték meg az itt töltött közös éveket és elbúcsúzhattak tanáraiktól, ifjabb sorstársaiktól.

Ez alkalommal szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik nyilvánosan, vagy csak a háttérből segítették a negyedikesek és tanáraik munkáját az előkészületekben, a szervezésben vagy csak egy bíztató szóval. Ennek is köszönhető, hogy a később megkérdezettek szinte mindegyik táncot egész magas pontokkal jutalmazták. Lássuk a nyolcvanhét megkérdezett tizes skálán való szavazatát:

Palotás	6.51
Latin	6.94
Török	8.38
Kánkán	5.55
Ír	8.69
Keringő	8.10

Cs. és Zecs

Memoir

„Az ember akkor lesz ember,
ha átvilágítja mélyéig önmagát,
s a benső világosságból
környezetére sugarat bocsát."
(Weöres Sándor)

Akár ezzel a mottóval is megkezdhette volna az írószövetség október harmincadikai találkozóját. Ferdinandy György, mint egy sugár, csillogott és színes életének egy-egy szilánkjával, amit megosztott velünk, bearanyozta az estét.
Gimnazistaként 17 éves fejjel kicsit kellemetlen érzés volt a találkozóra érkezve azt tapasztalni, hogy a jelenlevők nagy része már megette a kenyere javát. Sokat látott, hallott emberek között kicsinek és belül kevesebbnek éreztem magam. Tartottam attól, hogy nem fogom tudni megérteni és átérezni mindazt, amit ez a jeles ember és kiváló író megélt távol a hazájától, az otthonától.
Ám a beszélgetés megkezdődött és az ősz, idősödő öregúr visszaváltozott azzá a fiatal fiúvá, akinek életében az időben a lányok és a politika töltötte ki, aki albérletben „csövezett", hogy tanulmányait elvégezhesse.
Azonosult s szembesült akkori önmagával. Pajkosságával, sármos mosolyával repített minket a számunkra időben és térben oly távoli múltjába az emlékezés szárnyán.
Közvetlensége feloldotta a hangulatot, és azt hiszem kijelenthetem, hogy mint egy hazatért barát élményeit, úgy hallgattuk és együtt örültünk hazatértének.
Magunkba szívtuk az este varázslatos hangulatát…
Számomra nagyon kellemes csalódást okozott, hogy az előadás után teljes közvetlenséggel társaloghattunk többek között Kecskeméti Kálmán festő- és fotóművésszel, aki teljesen felnőttszámba vett minket.
Úgy érzem nagyon fontos és érdekes témákat feszegettünk. A legfontosabb ezek közül, hogy a nemzeti öntudatunkat sose veszítsük el. A hazaszeretet éltessen bennünket, legyünk bármilyen messze otthonunktól és a számunkra fontos emberektől, mert bárhol is vagyunk a világban, a gyökereinket nem szabad elfelejteni.
Mindenhol csak egy értéktelen utánzatot találunk, ami a múltból, a gyökerekből táplálkozik.
Félelmetes elgondolni, hogy az '56-os események hatására mennyi ember hagyta el az országot, hogy megvalósíthassa az álmait és, hogy ezek az emberek a megpróbáltatások ellenére is képesek voltak emberek és lélekben fiatalok maradni, mint ahogy ez elhangzott Ferdinandy Györgytől: „Sokan vagyunk itt fiatalok, csak inkognitóban."
Azt hiszem joggal lehetne büszke magára, mert azok az eszmék és gondolatok, amiket megosztott velünk ezen az estén, mélyen elrejtve élnek a lelkemben, a szívemben.
Megjelenésével és gondolkodásával Ferdinandy György rávilágít a legjelentéktelenebbnek tűnő dolgok fontosságára, és ami a legfontosabb: tud örülni az életnek.
Ezt az életszemléletet pedig egészen a szívéből árasztja a környezetére.
Ezúton szeretném Ferdinandy Györgynek megköszönni, hogy megismerhettem, és hogy nem zárkózott el elől, hogy az iskolánkat meglátogassa.

Honey

Bp.2000.11.10.

Gólyabál, ahogy egy szervező látta...

Gólyabál. Annak idején, amikor még gólya voltam (jó rég volt), én is átestem az avatáson. Közvetlen ezután én, és néhány osztálytársam elhatároztuk, hogy mi majd sokkal jobbat csinálunk. Teltek múltak az évek, a gólyaavatások színvonala egyre csökkent, mi pedig egyre közelebb kerültünk ahhoz, hogy mi csinálunk majd mindent, a feladatokat, az avatást, mi fogunk felkonferálni, meg minden. Ekkor hatalmas hidegzuhany ért minket, mert megtudtuk, hogy mi csak a buli részét csináljuk. Jöttek az ötletek, hogy lesz habparty, meg stroboszkóp, 8 hangfal... végül Kirilly Gergő mellett döntöttünk, hogy majd ő lesz a DJ. Eljött a nagy nap, mi pakolunk, meg rendezünk, mint a mérgezett egér, és ekkor megtudtuk, hogy Kirilly elvtárs nem jön, és egy másik lemezlovas jön helyette. Szerencsére a bulizni vágyók nem tudták, hogy a DJ 1 órát késett, ezért nem is volt nagy zúgolódás. Megérkezett az emberke, nekünk meg be kellett hozni a hangfalakat (hogy azok milyen böszme nagyok voltak). Bihary komámmal cipeltük az egyiket, és végig azért panaszkodott, hogy rakjuk le, mert csúszik le a gatyája (az a széles láncos, tudjátok, amiben két ember elfér) és álljunk meg, hogy felhúzhassa. Összerakták gyorsan a technikát, és mehetett a móka. A „nyitótánc" (aminek megismétlése szerénységem ötlete volt, de másokban is felmerült az elképzelés) hatalmas durranás volt. Nem gondoltuk volna (Gellért Ádám, Poór Dóri, a táncosok meg én), hogy ilyen jó lesz. Ezután következett a bál, amin néhány érdekes ok miatt nem tudtam részt venni (ezúton üzenem az „ok"-nak, hogy nem haragszom rá). Rám osztották az alsó öltözőket, hogy vigyázzak mindenre, és jelentsek, ha valami történik (történt is, de ezt most inkább nem írom le, aki ott volt, az úgyis tudja). Megint voltak „idegenek" (mármint külsősök, nem U.F.O.-k) az épületben. Ők, ha jól értesültem, az ablakon másztak be, amit valaki mindig kinyitott.

Mindezektől eltekintve a buli király volt a szervezés pedig tökéletes.

380V

Gólyabál 6.-os szemmel!

Idén is megrendezték a Gólyabált, ami minden hatodikost egy véleményen tart: nem nekünk kellet végigszenvedni az egészet! Na azért nem volt olyan rossz, sőt!

Sokan mondogatták egyes versenyszámokon: de kár, hogy ezt nem nálunk találták ki! Persze ezek sem csak a hatodikosoknak tetszettek.

A beöltöztetett tanárok viccesek, a lisztfújás pedig egyenesen röhejes volt. De nem kell szégyenkezniük a Gólyának, mert ilyen és ehhez hasonló feladatokon minden egyes osztály átesett. A beöltöztetésen kívül más előfeladatok is voltak és ezekhez jó megoldások is születtek, vagyis szép osztálycímerek és izgi dalok (osztályhimnuszok). A rögtönzött feladatok is fenomenálisakká (tudsz jobbat?) sikeredtek, (Nemcsoda, a tavalyi gólyák rendezték.).

A gólyamérleg után a gólyaavatás jött. 6.-os szemmel ez csak annyi volt, hogy csak álltunk és tartottunk egy gyertyát. Persze kívülről a kis fénynyalábok gyönyörű látvány nyújtanak. Ezt azért tapasztalatból tudom. Az oklevelek kiosztása után megcéloztuk a kijelölt öltöző termeket, majd a Diszkót!

Azért egy kicsit még várni kellett, de addig is megnézhettük, hogy áll a tombolasorsolás, hátha nyertünk egy felelés alóli felmentést. Aztán elkezdődött maga a gólyabál. Mit is tudnék erről írni?! Táncoltunk, jól éreztük magunkat!!

Mi rendeztük, a 6-osok, még a büfét és a ruhatárat. Eddig semmilyen rossz visszajelzés nem érkezett. Akinek pedig bármilyen problémája akad, az most szóljon vagy hallgasson örökre.

L.

Mikulásleveleket

Mikulás!

Már elég nagyok vagyunk ahhoz, hogy tudjuk, hogy nincs Finnországból rénszarvasos szánod, ezért nem vagy a RÉVDOLFOR fényes ajándékban, hogy minden az ünnepekre rendelt. Ezért nem kell annyit gyalogolnod, hogy csökkenjen talpaid fáradtsága, bejelentkezni az Ajándékmentőkhöz Finnországban, mivel közelebb lesz a lakásunk minden gyerek kívánságához közelebb.

Üdvözlettel:

Kajcsiékról a
10. b

u. i. Ne feledd el ezúttal sem a fenyőfát! (Tavaszra ROTTYADOZIK a lakás.)

Kedves Mikulás!

Szeretnénk, ha idén is ellátogatnál a legjobb, a legokosabb, a legszebb és a legszerényebb osztályba! Óránként, ha ajándékot is hoznál nekünk! (Antivírust ne is gyere!)

Ajándéklistánk:
- 1000 000 Ft-os vásárlási utalvány a Büfébe
- 34 db számítógép
- 34 db színes TV
- jelmentő tesvőt
- fejenként 10 db okos
- 1 limuzin

Csupán ennyit kérünk tőled. Határozd el azonban, nem vagyunk telhetetlenek. Igaz?

6.b.

Tilapó!

Fiapjuk édesen csengő szavunkat,
s hallod meg szívünk hangunkat!
Mi vagyunk a 10.D, csupa szellemmel
és 33 lúdficcel.
Nem sokat sírunk, csak csupa a vágyunk,
hogy egy szavaddal – no meg sóhajoddal – lássunk!
Hetedik órában ugyse el lógnál,
na jó ezzel idén elmegy!

サンタクロースさん

私達の甘い囁きを聞いてください!

そして私たちの願望をかなえてください!

一つ一つ愛をこめてこの手紙を

持って行くは十五匹一組。

大きな袋はいりません、たった一つの願いは、

貴方も知りたがっていたあの子と一緒に見ること!

だからと時間目に来てね!

Oh, 今年はこうなるだろう!

Kedves Ősz-ember!

Gyere el, arra ennem kell időben, selyei szívekkel, s kedves szóval. Add kezedbe a kiegyensúlyozást. Ősz ne keveredj! Szóval ne kelletlenkedj! Gyere! Hozd elfeledtetni! Fogyasztók nem szívesek, mert elfelejtik gyermekeket. Ősz a nem jelent emberekben cselekedetet, mert csak gyerekek elvesznek, de selyek ezt pedig kevesebb, nemkevesebbet. Add, engedtessék. Legyen meg ezt kedves gyerekeseget (12.é), selyek szívében fenkeltsen derűben legyen fele! Szívben?

Kedves Mikulás bácsi!

Mi vagyunk a 3.d-sek, és szeretnánk ha hoznál hozzánk és hoznál sok finom csokoládét. Ezt azért kérjük, mert nagyon hasznos jók voltunk!

Hogyan jutottak könyvedén csokikhoz? Részletek a 2. oldalon

„Mindezután ki akarna kizárni, te ember az égből?
Néked a természet magas értelmet s üde nyelvet
szárnyas lelket adott, s egyedül bele röppen az isten,
benne lakik, s kutat önnön lénye után is."

Marcus Manilius

Nők a csillagászat történetében

Caroline Herschel (1750-1848)

A leghíresebb csillagász család tagjaként bátyjának, Williamnek volt legfőbb segítőtársa. A Herschel családban több híres csillagász is volt, többek közt William fivére Jacob, de gyermekei, sőt unokái között is akadtak csillagászok. A hannoveri muzsikus család gyermekei – William templomi orgonista volt és zeneelméletet is tanított, Caroline énekesnőnek képezte magát – Angliába költözésük után Londonban kezdtek csillagászattal foglalkozni. Caroline-t először az optika kérdései érdekelték. Megpróbált távcsövet szerezni, de mivel ez elérhetetlennek látszott, elhatározta, hogy épít egyet. 1773-ban készült el első távcsöve, melyet szemüveglencsékből állított össze. A lencsék rossz minősége miatt azonban elégedetlen volt az eredménnyel, és elhatározta, hogy inkább a tükrös távcsővel kísérletezik tovább. Ettől kezdve együtt dolgozott fivérével a lakásukban berendezett tükörcsiszoló műhelyben. Éppen olyan ügyes csiszoló és megfigyelő volt, mint a bátyja.

Együttes munkájuk eredménye volt az 1781-ben elkészült tükrös teleszkóp – refraktor –, amelyben visszafelé kellett nézni a csőben, azaz a visszavert fénysugarakat a cső elején, a cső peremén behajolva kellett nézni – a tükör ugyanis a cső másik végében, kissé megdöntve volt elhelyezve. William Herschel ezzel a távcsővel fedezte fel 1781 március 13-án az Uránusz bolygót. Mindezen munkája közben – később megépítette a kor legnagyobb távcsövét is – húga volt legmegbízhatóbb segítőtársa. Caroline önálló megfigyeléseket is végzett, hat üstököst fedezett fel, bátyával együtt pedig többezer kettőscsillagot, valamint csillaghalmazokat, csillagközi ködöket is.

Caroline rendszeresen naplót is vezetett tudományos munkájukról (ennek eredeti címe:" Memoire and Correspondence of Caroline Herschel", azaz Caroline Herschel emlékiratai és levelezése), említve a hozzájuk ellátogató számos híres korabeli csillagászt: Lalande-ot, Piazzi-t, Cassini-t, akik a legnagyobb érdeklődéssel tekintettek az óriástávcsőbe.

Caroline idős korában visszatért szülőföldjére, Hannover városába. 9o éves koráig ismer alakja volt az ottani színházaknak, hangversenytermeknek. Előkelő látogatói között voltak Gauss és Humboldt, sőt felkeresték az uralkodóház tagjai is. Utolsó munkája annak a táblázatnak az átszámolása volt, amelyet még William készített ködmegfigyeléseiről. Ezt a táblázatot használta később fel John Herschel – William fia – az 1833-ban kiadott 23o6 csillagközi ködöt regisztráló katalógusában, amiért a Royal Society tagjává választották és több magas tudományos kitüntetést is kapott. Caroline Herschel, a csillagászat történetének leghíresebb nőalakja 98 éves korában halt meg. Gartenkirchofban temették el édesapja mellé, akiről így emlékezik meg nevezetes naplójában: „Apám és fivérem, mikor hangversenyről jöttek haza, filozófiáról, zenéről, tudományról vitatkoztak. Igen szívesen, akár reggelig elhallgattam volna beszédjüket. Mikor vitatkoztak, Newton, Leibniz és Euler nevei röpködtek a levegőben." Megismervén Caroline életútját, megértjük, miért fontos az, amiről e párszoros naplórészlet megemlékezik.

Balogh Péter

Nagy Lajos helyett Talapa Péter: Illuszráció nélküli természetrajz

A ló
(nyeritusz lousz)

„Egy lónak négy lába van, mégis szénát eszik. Több lónak sok lába van, mégis vizet iszik." Mondá hajdan egy bölcs, s milyen igaza van! Ha tovább megyünk ezen logika mentén, rájövünk, hogy fél lónak két lába van, s akkor már nem iszik, nem eszik semmit. Sőt, a vízicsikónak még lába sincs.

Érdekes állat ez a ló. Egyszer nyerít, egyszer nyer ott. A lóversenyeket megbundázzák, azaz megmondják az esélyes lónak, hogy utolsónak érjen be, így az emberek sok pénzt hagynak nekik, amiből sok szénát tudnak venni.

A lócitrom nem a ló és a citrom keveréke, hanem a széna végterméke. Ez általában nem jó szeletelve a pohár szélén, s nem is nyerít. A vasaló egy olyan „fémpaci", melynek nincs lába, a farkát bedugják a konnektorba, s a meleg, lapos hasával gyűrődésmentes állapotba hozza a ruhákat.

A már említett vizicsikó a viziló fia.

A ménes és a menés között az a különbség, hogy a ménesnek lehet hasmenése, de a ménsesnek nem lehet hasménese. Egy pazar ló általában pazarló. Van egy állat a holló, hol nem. A ló magyarul: ló, angolul: horse, németül: Pferd. Miért?

Valencia
2000.október.27-30

Ébresztettek már fel hajnali fél négykor? Amikor úgy érzed, hogy mindössze tíz percre aludtál el?
Az első pillanatban én is sírni tudtam volna, ám akkor édesanyám halkan a fülembe súgta: „a repülő már melegíti a motorját!". Felpattant a szemem, elillant az ólmos fáradtság: Úristen ,hát mégis igaz! Repülök Valenciába, a Junior Karate Világkupára, életem első nemzetközi versenyére!
A reptéren álmosságtól dagadt szemmel, de izgatottan gyülekezett a kis csapat, a hat versenyző és kísérőink: mesterünk, a felesége, aki szintén az edzőnk, egy fekete-öves, a felkészítésünkben résztvevő klubtársunk és klubunk egyik szponzora. Aztán szinte észbe sem kaptunk és már landolt is a gépünk az itthoni csípős ősz után kellemesen langymeleg Valenciában. Néhány késve érkezett csomag miatti kisebb görcsölések után elfoglaltuk főúri lakosztályainkat egy négycsillagos szállodában. Első délutánunkon a csapat másik „hölgytagjával", Réka barátnőmmel kellemes idétlenkedéssel próbáltunk úrrá lenni a gyomrunkat szorongató „Jesszusom, mi lesz velünk holnap?"-on.
Miután a reggeli svédasztalt fejenként háromszor körbe ettük, derült ki, hogy a szálloda rajtunk kívül több falka karatést altatott, akiket négy óriási, elegáns busz nyelt el és szállított a verseny helyszínére, a hatalmas, gyönyörű sportcsarnokba. Itt aztán ízelítőt kaptunk abból, milyen is egy ilyen világverseny. A világ 63 országának több mint 600 versenyzője, kísérőik és szurkolóik népesítették be az óriási csarnokot. Több mint 600 karateruhás, izgalomtól kipirult vagy éppen sápadt arc ámulta végig a színpompás megnyitót, de titkon mind azt vártuk, hogy legyünk már túl a versenyen....
Na, mi aztán várhattuk! Bár hat tatamin folyt a küzdelem, olyan sokan voltunk, hogy az első versenynapon a csapatból csak három fiú „jutott szóhoz". Az eredmény:2 arany,1 ezüst. Óriási! Marék hármunknak ugyanakkor ez csak tovább fokozta kínjait:" Te Jó ég, mi lesz holnap, tudjuk-e majd mi is „hozni a formánkat"? Hát ,nem ez volt életem legszebb napja! Az egész napot teljes készenlétben töltöttük, folyamatos izgalomban, hogy mikor kerülünk már sorra, és végül aztán dolgunk végezetlenül kellett nyugovóra (?) térnünk.
De ahogy az már lenni szokott, ami késik, az eljön. El is jött a másnap délelőtt, az igazság pillanata, mikor kiderül, mindent megtettem-e a felkészülés kemény heteiben, és ha megtettem, az mire lesz itt elég. A karateversenyek lassan általam is megszokott zűrzavarában a tatamira szólítottak, én pedig apait-anyait beleadva megcsináltam a katát (karate formagyakorlat), amelynek minden apró mozdulatát hosszú hetekig tartó, mindennapos edzéseken tökéletesítettük mesterem és sötétöves karatéka klubtársaim segítségével. Aztán vártunk.
Egyszer csak eredményhirdetéshez szólították az én kategóriámat, bemondtak valamit, amiből egy szót sem értettem, csak azt éreztem,hogy a csapat ragyogó arccal lökdös a dobogó felé. Ott álltam a dobogó legmagasabb fokán, és a nyakamba akasztották az érmet, és én csak ott ocsúdtam fel: Megcsináltam! Sikerült! Aranyérmet nyertem a világkupán ,életem első nemzetközi versenyén ,két évvel azután ,hogy először öltöttem fel a karateruhát ! Ugye el tudjátok képzelni , mit éreztem! Boldog voltam, büszke és hálás, igazolva láttam minden befektetett energiát, küszködést. A hatfős kis magyar különítmény végeredménye: 4 arany-, és 2 ezüstérem, hat boldog, a fáradtságtól enyhén nyúzott, ujjongó gyerekarc, elégedett büszke edzők.
Hazautazás előtt jutott időnk egy kis felszabadult hangulatú városnézésre, gyors vásárlásra, még a tengerhez is elugrottunk, aztán már indultunk is hazafelé. Bár a repülőút kissé viharos volt, mi azt is élveztük, hangulatunkat sem a gépet dobáló förgeteg, sem a borzalmas repülői

koszt, sem a tomboló elemek miatti többórás késés nem tudták elrontani. Milyen jó volt látni az aggodalomtól kissé eltorzult szülői arcokat kisimulni és megkönnyebbült, boldog, büszke mosolyra húzódni, amikor kiözönlöttünk a reptéri tranzitból, nyakunkban a csillogó érmekkel...

Köszönet a Babits Mihály Gimnáziumért Alapítványnak azért, hogy bizalmat szavazott nekem, és anyagi támogatást nyújtott az utazásomhoz, elősegítve ezzel azt, hogy részt vehettem a versenyen.

Váczy Borbála
7.a.

"Kedvenc mesém"

Sziasztok! Ebben a számban interjút készítünk az idei Babits –napi mesemondó verseny győztesével, Kiss Zsófiával!

Bf.: Zsófi! Mikor és miért kezdtél el szavalni?

K.Zs.: Még egész kicsi voltam, talán 5éves, amikor a szüleim elkezdtek tanítgatni olvasni. Első osztályra nagyjából meg is tanultam. Ezek után első versenyem rá 2 hónapra volt. Sajnos nem sikerült helyezést elérnem. De nagyon szerettem volna nyerni. Akkor elhatároztam, hogy mindent megteszek, hogy első legyek. 2. osztályban 6 versenyen indultam. Kettőt megnyertem. Tanárom nagy tehetséget látott bennem, ezért mindenütt elindított. Vers, próza mindegy volt. Egyszer, 4. végén szörnyű nagy vereségsorozatom volt. Ekkor úgy döntöttem, soha többé nem fogok szavalni. Amikor átjöttem ebbe a suliba, ismét versenyezni akartam. A Babits-napi háziversenyen, a korosztályomban nyertem. Utána elmentem egy kerületi versenyre, ahol második lettem. Idén is megnyertem a Babits-napi versenyt. De ez próza volt.

Bf.: Jaj, te szegény! Jól megdolgoztattunk az előző kérdéssel! De azért ugye még válaszolsz nekünk? Milyen módon választod ki a verseidet?

K.Zs.: Ez jó kérdés. Igazából a tanáraim és a szüleim javasolnak nekem verseket, de mindig enyém az utolsó szó. Több szempont szerint. Például, először, hogy érthető legyen nekem a vers. Tudnom kell, miről szól, mert akkor könnyebben tudom elhelyezni a hangsúlyokat. Másodszor is, ne legyen se túl hosszú, se túl rövid és ne legyen bonyolult a szövege. A harmadik pedig, érdekes legyen. Ne legyen se túl ismert, se túl ismeretlen. Ennyi.

Bf.: Ezen a versenyen Janikovszky Évától a Kire ütött ez a gyerek? című mesét mondtad el. Volt valami különleges oka?

K.Zs.: Nem, nem volt. Csak azért mondtam, mert jó kedvet akartam teremteni mindenkinek. Szerintem jobb jó hangulatban prózát mondani.

Bf.: És végül. Van-e kilátásban újabb verseny vagy előadás?

K.Zs.: Igen, van. Karácsonykor fogok verset szavalni az ünnepségen és a templomban.

Bf.: Köszönjük a válaszokat. Sziasztok!!!

Viccek

A rendőr bemegy a fodrászhoz, fején egy fülhallgatóval. Egy kis fazonigazítást kér, de meghagyja a fodrásznak, hogy ne vegye le a fejéről a fejhallgatót. A fodrász viszont nagyon nehezen tud így dolgozni, így leveszi. Ebben a pillanatban a rendőr holtan terül el. A fodrász egy ideig szótlan áll, majd belehallgat abba, amit a rendőr hallgatott:
- Belégzés, kilégzés. Belégzés...

Az elmegyógyintézetben az elmebetegek beszámozzák a vicceket, és csak a számokat mondják egymásnak. Az első:
- 132! (Mindenki röhög)
- 1211! (Mindenki hempereg a nevetéstől)

Meghallja a kertész és odamegy:
- Mit csináltok?
- Vicceket mondunk! 221! (Mindenki nevet)
- Én is mondhatok egyet?
- Persze!
- 31415! (Totális röhögés) És ez melyik vicc volt? – kérdi meg végül a kertész.
- Ezt még nem hallottuk...

Micimackó bemegy a henteshez, ránéz az árúkra, majd ránéz a hentesre, felugrik az asztalra, kikapja a bárdot a hentes kezéből és egy csapásra leüti a hentest, majd így szól:
- Ezt Malackáért!!!

- Feldobják anyós, és nem esik le, mi az?
- Ritka nagy szerencse...

- Mihez hasonlítható az anyós halála?
- ??????
- A cseresznyepaprikához.
- ??????
- Csípi a szemet, de belül nagyon jól esik.

Már hetedik éve, hogy karácsonykor az anyósom átjön hozzánk. Idén újítunk - beengedjük.

A rendőr vizsgázik.
- Húzzon egyet!
- Húúúúúúúúúúú

- Mi baja?
- Város!

Két barát a vasútállomáson lődörög. Egyszer csak feltűnik egy gyorsvonat. Megszólal az egyik:
- Fogadjunk, hogy ezelőtt a vonat előtt még átfutok a túloldalra!

És már iramodik is. A vonat elrobog, majd megszólal a másik:
- Te aztán tényleg gyors vagy! Az egyik lábad itt, a másik ott!

Két rendőr jön ki a vasúti alagútból. Tépettek, alig élnek. Nagy kínok között megszólal az egyik:
- *Ugye mondtam őrmester úr, hogy nem a bagoly huhogott.*

- Anyuuuuu! Most, hogy 14 éves lettem, festhetem a körmeimet, hordhatok melltartót és rúzsozhatom magam?
- Nem, szó sem lehet róla, Pistike.

Mondások, beszólások

Eltorzított szólások

- Töltsünk tiszta vizet a nyílt kártyákba!
- Ezt még meg kell inzultálni.
- A hazug embert könnyebb utolérni, ha sánta.
- Elszállt felette az idő vasfoga.
- Túllőttünk a bakon.
- Végigfutott a borsó a hátamon...
- Margit! Most tiszta vizet öntök a pofádba!

Utolsó szavak

- Értek én hozzá, a kék a fázis!
- Anyukám, ne értsd félre, ez csak a kolléganőm...
- Józsi!! Dobd már ide azt a kalapácsot!!!
- Tetszik a barátnőd, haver!
- És most megmutatom, hogy kell kibiztosítani a gránátot...
- Ilyen közelről a legszebb a tűzijáték!
- De hát ez csak egy vizipisztoly!
- Nézzétek gyerekek, így néz ki a sikló...
- Jó napot kívánok, a BSA-tól vagyunk...
- Nem hiszem, hogy ebben a vezetékben áram le...
- Hát persze hogy lekapcsoltam a biztosítékot, drágám.
- Aranyos kutyus...
- De jó volt ez a gombapörkölt!
- Ki vagy Te nagy marha, aki szőrös kabátban eszed a málnát?
- Haha! Hat lövés! Kiürült a tárad!
- Oké, tiszta a terep...
- Méghogy akna...
- Ugyan, itt csak fél méter mély a víz...
- Látod fiacskám milyen masszív ez a függőhíd!
- Gyertek nyugodtan, itt elég vastag a jég
- Ugyan már itt nincsenek cápák...
- Gerelyeket kérem ide!
- Aranyos kis vadmalackák hol az anyukátok?

Ebbe a számba az Internet "gyöngyszemeit" gyűjtöttem egybe! Jó szórakozást hozzá!

Vegyes

- Egyik szemem sír, a másik üveg.
- Az alkohol öl, butít és savakkal aldehideket képez.
- Sínen vagyunk! Mint József Attila...
- Orrba váglak, mint vasorrú bábát a mágneses seprűnyél!
- Come on my Bodri dog and take your camping-tree set. Avagy: Gyere Bodri kutyám és szedd a sátorfádat.
- Sétálgatunk, sétálgatunk, a temetők meg üresek, mi?!
- A pénz jobb, mint a szegénység. Már csak anyagi szempontból is.
- Naná, hogy normális vagyok! A hangok is megmondták!
- Ha rendőrt látsz integetni az úton, nem kell neki visszaintegetni.
- Ismétlés a tudás anyja, ismétlés a tudás anyja...
- Te ne humorizéljál! A pofonba vezető út a száddal lesz kikövezve!
- Olyan buta vagy, hogy a százasszög hozzád képest valóságos integrált áramkör!
- Nem lehet hinni ezeknek a feliratoknak, a múltkor is látom egy ajtón, hogy ki van írva rá, hogy nők, bemegyek, erre kiderül, hogy egy WC...
- Fejbe váglak, mint vakondot a rotációs kapa.
- Meg van zavarodva, mint vasorrú bába a mágneses viharban
- Annyi esélye van, mint vizilónak az epsoni derbin.
- Pezseg, mint aranyhal a királyvízben.
- - Asszonyom szereti ön a természetet?
  - Igen!!!...
  - Pedig elég csúnyán elbánt magával!
- Tégy ma valakit boldoggá! Ne nyitsd ki a szádat!
- Jelentkezz a sakkszövetségnél, mert elveszett egy sötét paraszt...
- Átlátok rajtad, mint sajtosszendvics a folpack-on.
- Néz, mint az aranyhal mikor bedobják mellé a cápát.

Maverick

KisPáL És a bOrZ
KoNceRt a pECsáBAn

Az ember úgy van vele elsőre, hogy „Uram ég, ez tiszta értelmetlenség, ki hallgat ilyen szemetet?!" Aztán ha valami csoda folytán meghallgatja még egyszer, akkor rájön, hogy ez nem is olyan rossz... És ha még egyszer, akkor rájön, hogy ez csak elsőre hülyeség, és valami hatalmas!!! Hát valahogy én is így váltam Kispálossá. És végül egyszer volt, hol nem volt eljutottunk december 7-8-ára, amiből végül dec. 8-9 lett; szerencsére, hisz lemaradtam volna vagy a koncertről vagy a Szalagavatóról. Úgyhogy eljött a nap és végül sikerült jegyet szerezni a 8-ai koncertre, majd némi csoda folytán a szombatira is. Odafele minden második ember azt kérdezte nincs-e fölösleges jegy... hát nem volt, az utolsó pillanatig egy jegyem sem volt. Meglehetősen sokan voltunk, volt aki Németországból jött el a koncertre.

Először is az első nap: Ez egy „hagyományos" Kispál koncert volt, már ha lehet ilyet mondani. Minden esetre a hangulat hatalmas volt, és mivel fizetős volt, nagyon kevés volt az olyan ember, aki csak a zúzás kedvéért jött oda tombolni, így valóban a Kispálért jöttek az emberek. Így pogózás sem nagyon volt, ha valaki kicsit odafigyelt könnyen elkerülhette az ilyesmit (hát én nem ez a kategória voltam, de ez egy másik történet). Szóval balhémentes koncert volt, és egész jó közönséggel! Az előzenekarokról félig-meddig lemaradtam, de amit láttam belőlük az tetszett... én rosszabbat vártam, ahhoz képest egészen tetszett! Végül némi késlekedés után megjöttek Kispálék. Lovasi rövidke beszéde után „ismerős zenészek tűntek föl a színpadon", és elkezdődött a koncert. Az első lassabb szám után felhangzott a „Nyugalom-sikoly: Á-Á!" és a 0 óra 2 perccel már megalapozták az egész estés hangulatot. A Lekvárban még némi Zolee-s betét is szerepelt, ami rendesen feldobta, és egy új számot is hallhattunk, bár nem vagyok róla meggyőződve, hogy nem csak Lovasi rögtönzött ötlete volt-e. Ha jól számoltam huszon-valamennyi szám volt, ami nem kevés: A Velőrózsákról elég sok volt, de a régebbiek közül is, úgyhogy valóban egy lemezkóstoltató koncert volt.

Második nap volt a Csöndes Ülős koncert, amit sokan némi előítélettel vártak a legutóbbi ilyen próbálkozás után. De most volt elég ülőhely, és nem voltak ilyen gondok. Az előzenekar az Ágoston Kollektíva volt, akik fúvós hangszereken játszottak Kispál számokat. Hát én ettől nem voltam annyira hasra esve, de volt amelyik tetszett, és fel is ismertem. Utána jött a Kispál és a Borz végre, és Lovasi, pohárkájával a kezében, kellően vidám hangulatban elkezdte mondandóját. Ezen a koncerten már jobban tudott az ember rájuk figyelni, mert nem kevésbé voltál kifáradva, hisz csak ülni kellett. A fényhatások nagyon jól voltak megcsinálva, szerintem illet hozzájuk, és az oldalsó kivetítőn egész érdekes perspektívából nézhetted őket. De még említést érdemel Ákos füle, ami kegyetlen szépen világított a mögötte lévő lila fényszóró fényében. Aznap 24 szám volt, úgyhogy nem volt egy hű de rövidke koncert, mégis nem nagyon akartam felállni és kimenni a végén, valahogy maradtam volna még egy pár órát. Lovasi elég sokat beszélt a számok között, de míg előző nap kicsit soknak tán, most sokkal jobb volt, mert figyelhettél rá. A koncert valahol középen megállt, mert hát után kellett tölteni, hogy menjen az éneklés, de addig is Lecsó szintetizátorozott, ami nem egy gyakori esemény. Egy hátsó sorokból érkező beszólás hatására még Kispál is megszólalt, és némi unszolásra idézett tervezett „gyereklemezéről". Elhangzott még a Gyónás is, gitár és dob nélkül, csak szintetizátorral, de ezt pótolta Lovasi előadása, meg a „csöppet más" stílus, ahogy előadta a számot. Eljátszottak még egy új számot, ami vagy valami feldolgozás, vagy egy új szám, ezt nem sikerült kideritenem, idővel majd tán kiderül.

A két napot összehasonlítva feltűnő volt a közönség hatalmas változása, és az egész hangulat. Éppen ezért nem tudnám megmondani, hogy melyik is tetszett jobban, azt hiszem mindkettő nagyon jó volt, és nem sajnáltam érte a hétvégémet. Legközelebb december 23-án lesz Esztergomban nagyobb koncert, de ez tábor miatt kérdéses számomra, de ki tudja?!

Ezúton megragadnám az alkalmat, hogy megkérjem Nándit és Zsombort, hogy játszanak Kispált is!!!
Az új albumról egy számot, vagy a régiekről, a beérkező szavazatok alapján, vagy valahogy!!!
(csak nehogy, kibúvóként a Kicsit Szomorkást!!!)

Ricsi

Ingyenes Internet

Alig három nap különbséggel két cég jelent meg a hazai piacon ingyenes Internet-eléréssel.

Elsőként a Kiwwi jelentette be, hogy ingyenes 24 órás, korlátlan lakossági Internet-szolgáltatást indít. A felhasználóknak mindössze a helyi telefonhívás költségét kell állnia. A Kiwwi Net Budapesten már a bejelentést napján több száz regisztrált felhasználót számlált. Az ingyenes Internet szolgáltatás mellé kínálják a Kiwwi Free Mail ingyenes levelezést, és a Kiwwi Free Web tárhelyet.
A Kiwwi Net telepítő CD-jéhez számítástechnikai magazinokon keresztül lehet hozzájutni. A szolgáltatást reklámbevételekből kívánják eltartani.

December 4-én a Start Communication is bejelentette a FreeStart elnevezésű, szintén ingyenes szolgáltatást. A **FreeStart** korlátlan számú e-mail postafiókot és 20 Mbájt tárhelyet is kínál. Egyenlőre csak Budapesten érhető el, hagyományos vagy ISDN telefonvonalon. A leendő ügyfelek online regisztrálhatják magukat, de az Interneten járatlanok számára egy telepítő CD-t is készítettek. A rendszer jelenleg 25 ezer felhasználót tud kiszolgálni, de szükség esetén ez tovább bővíthető.

Gy.L.

FHB

Lezárult a foci házibajnokság alapszakasza. Mindkét csoportban nagy küzdelmek árán az első négy csapat kiharcolta a továbbjutást a rájátszásba.

Az A - csoport továbbjutói: 11.d osztály
12.a osztály
10.c osztály
10.a osztály

A B - csoport továbbjutói: Az iskola dolgozóinak válogatottja (röviden Tanárok)
11.b
11.c
10.b

A bajnokság két legjobb góllövője is tanár (Sillye Gergely és Nagy Zoltán) volt, így a csapatuk megérdemelten(?!) került a csoportja élére.
A rengeteg szép gól mellett születtek öngólok, és sajnos sárga lapok illetve egy piros is.
Tavasszal ismét folytatódnak a küzdelmek a következő mérkőzésekkel:

11.d - 10.b
Tanárok- 10.a
12.a - 11.c
11.b - 10.c

Reméljük a folytatásban szép gólokat láthatunk majd, és a „végén" kiderül, hogy ki a legjobb.

GeGe

Aranyköpések

Először is bocsánatot kell kérnem Fazekasné Fally Mária tanárnőtől, mivel véletlenül egy aranyköpésről azt véltem, hogy ő mondta. Tehét az aranyköpés helyesbítve:

D: (kép leesik az asztalról)- Jajj D2!
Leesett a kedvenc csajom!!

Elnézést kérek Szoboszlay András tanár úrtól is, akinek tévesen írtam be egy mondását.
De ennyi elég is a bocsánatkérésekből, jöjjenek a köpések:

Történelem

Az akkori PR menedzserek rájöttek, hogy az eretnekek lángon való sütögetése jól hatott a nép jókedvére!

Az Maják szent városa Macsu-Picsu volt... (mindenki fölkapja a fejét). Azokkal, akik most ébredtek csak föl közlöm, hogy az imént nem káromkodtam!

Belgiumnak két lakosa van...

Nagy Zoltán

Biosz:

T: Igen, Ferikém?
D: Zoli vagyok!
T: Jól van Ferikém!

Pomázi László

Sütőporba kénsav? Persze... egye meg a vendég!

Antal István

Mi mondtuk:

Amikor Jézus még szűz volt...

T: Ha balra nézel, ott fordul el az ötösöd. Ha jobbra, ott a négyesed. A hármas pedig rohan feléd!
D: A kettes pedig autóval jön!

Kémia:

Nyisd ki az ajtót, hogy kinn is érezzék!

A guberáló olyan ember, aki újrahasznosítja azt, amit már kidobtál.

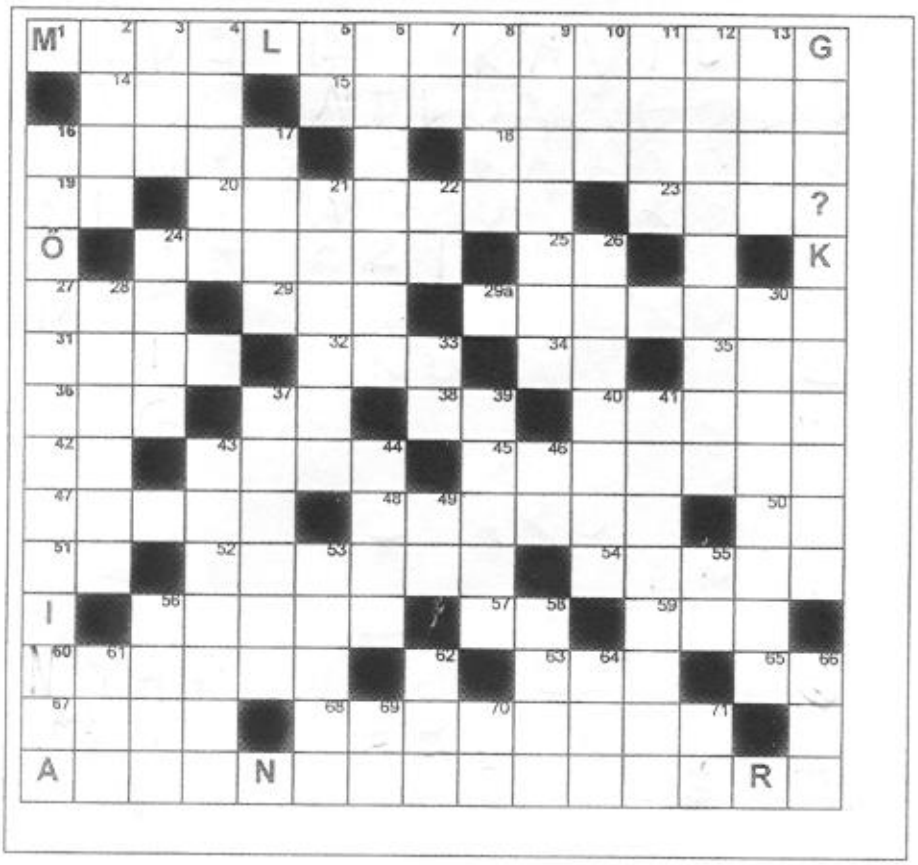
Kéfer Ferenc

Befejezésként következzen néhány Trabantos aranyigazság:

- Trabantot falnak támasztani tilos!
- Ne szereltess trabantodba biztonsági övet, mert hátizsáknak nézik, és elviszik!
- Trabantban ne paráználkodj, mert szétesik!
- Ha embertársaid szidnak trabantod miatt, bocsáss meg nekik, mert igazuk van!
- Trabanttal ne előzz lovaskocsit, mert kiröhögnek a lovak!

Fejtörő

Ebben a számunkban Vörösmarty Mihályra emlékezünk, aki 200 évvel ezelőtt született. Gondolatok a könyvtárban című verséből idéztünk a fősorokban, melyeket a vízszintes 1. és a függőleges 16. alatt találhatjátok. Jó szórakozást!

Zecs & MaS

Vízszintes:
1. Fősor
14. Olajipari társaság
15. Pacival áthaladó
16. Esővédő
18. Pakolón
19. Helyrag
20. Aládöf

Vízszintes:
23. Düledék
24. E/3 rakja (2szó)
25. Előtagként kettős
27. Horony
29. Előtagként természetes
29a. Ezzel öltenek
31. Rövidfilm
32. Kút betűi keverve
34. Nemzetgazdaság röv.
35. Légnemű
36. Személygépkocsi
37. Bácsi kedvesen
38. Biztatószó
40. A pallos
42. Zab eleje!
43. Lószín
45. Kifigyelje
47. Biológiai katalizátor
48. Pénzért fenyeget
50. Dátumrag
51. Helyrag

Vízszintes
52. Lábszarusodásait
54. Kiszabadítja
56. Száll
57. Idő hangzói!
59. Edit becézve
60. Tavasz után
63. Néz
65. Paci
67. Sivatagi hajó
68. Kelet-magyar nagyváros

Függőleges
2. Ffinév
3. Csendes … (folyó)
4. Affélét
5. Libahang
6. Katonai műszakiak
7. Holland autójel
8. Idejű
9. Itt telel a süni

Függőleges
10. Nem lát
11. Orosz ffinév
12. Patazaj
13. Éjjeli kép
16. Fősor
17. Kedvenc kutyája
21. Álmosság jele
22. Kettőzve édesség
24. Meghatározott ideig
26. Kegyelmezés
28. Indiánvezér
30. Barátjától
33. Nem viseli tovább
37. A szabadságharc tábornoka
39. Névelős női név
41. Belepottyanok
43. Kiszóródik
44. Eme hamis(2szó)
46. Ró
49. Téli sport

53. Vörösmarty alak
55. Nád szélei!
56. E vár ford.
58. Kedvenc kutya
61. Nyele közepe!
62. Kutyája
64. Ecet eleje!
66. Tüzet szüntet
69. Betű kiejtve
70. Rianás határai!
71. Feleségjelző

BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM

2000. KARÁCSONY

A
Babits Mihály Gimnázium
meghívja Önt és Családját

KARÁCSONYI
HANGVERSENYÉRE

2000. december 15-én,
pénteken 18 órára

Újpest - Kertvárosi
Szent István Plébánia
(IV. ker. Rákóczi tér 4-8)

Közreműködnek:

az iskola kis és nagy énekkarosai,
gregorián kórusa,
hangszeres szólistái
és a Babits Irodalmi Kör tagjai.

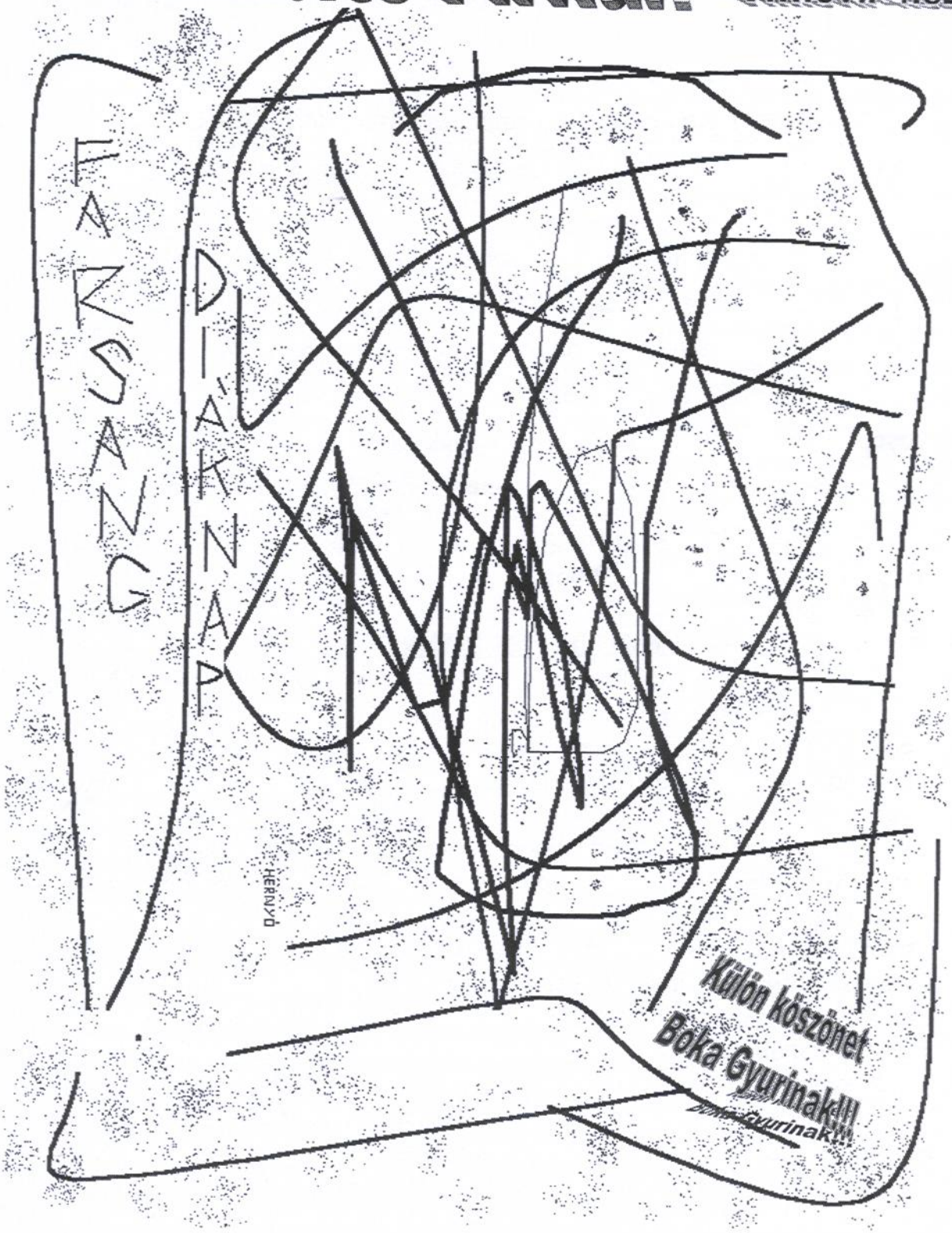
Orgonán közreműködik:

Teleki Miklós
orgonaművész

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA
2000 DECEMBER VIII. évfolyam 3. szám
Felelős kiadó: Molnár Dávid Főszerkesztő: Gyarmati László
Felelős szerkesztő: Marton Sándor Megjelenik 200 példányban

Bablis Firkák

2001. febr-márc.
VIII.évf. 4.szám

Szerkesztők:
**Gyarmati László, Harangozó Richárd, Maverick, Marton Sándor ifj.
Zecs, Gege, Hernyó, Csilla, Lánya,
Barbi, Csernai Judit, Mató Zsófia**

Beköszöntő

Üdvözöllek Kedves Olvasó!

Mivel Karácsony óta nem találkoztunk, ezértszeretnék az egész szerkesztőség nevében Boldog Új Évezredet kívánni, tehát: Boldog Új Évezredet!

Remélem örömöd lelik ebben a számban is. Többek között olvashatsz könyvismertetőt, filmajánlókat, különféle cikkeket és persze az elmaradhatatlan Képtelen Természetrajzot és Aranyköpéseket. Kicsit megkésve, de végül is megérkezett a cikk a 2000-res Karácsonyi koncertről. Kritikáitokat továbbra is várjuk a BF ládába!!! Az aranyköpéseket szintén oda várjuk, minden egyéb mellett (a szemetet kérjük mellőzzétek !!!)

Tehát jó olvasást, és legyetek jók!

Az élet értelme

Korán reggel, 6:05-kor, csörög a vekker. Gábor utána nyúl, lenyomja. Felkel, nyújtózkodik, kitörli a csipát a szeméből. Felöltözik, kimegy a konyhába (mert egyeseknek ilyenre is telik), csinál magának reggelit (meg ilyenre).

Majd eszébe jut, hogy el ne felejtsen délután újságot venni. Elfogyott a kenyér is. Az is kell. Meg tej. Meg cukor, répa, só, parizer, zsömle, csoki, s vacsorára is kell valami. Tehát: újság, kenyér, tej, cukor, répa, só, zsömle, csoki, parizer és tojás, rántottának vacsorára.

Unottan mosogatja tányérját, s ismételgeti, nehogy elfelejtse: „újság, só, kenyér, tej, cukor, répa, csoki, zsömle, parizer, tojás. Csak el ne felejtsem!"

Felveszi kabátját, cipőjét, elindul a munkahelyére. Persze közben ismétel: újság, kenyér, tej…

A munka fárasztó volt, mint mindig, de most még ismételni kellett a vásárolni valókat is. Azért, mert elindult haza, az agyi aktivitása nem ért véget:

„Újság, kenyér, tej, só, répa, cukor, zsömle, csoki, tojás, és … és mi is? Mi kell még? Na nézzük: újság, kenyér, tej, só…"- Egy pillanat műve volt az egész.

Az autó a piroson hajtott át, bár Gábor is figyelmetlen volt. Meghalt. Többé nem jutott eszébe a parizer. Agyi aktivitása leállt.

220V

Cím nélkül

Vasárnap reggel volt. Szerette a vasárnap reggeleket. Ő is egy vasárnap reggel született decemberben. Most nem volt tél, nyár eleje volt, de a hideg Így is végigfutott a hátán, amikor kilépett az utcára. Sietve akarta bezárni a kaput, remegett a keze; elejtette a kulcsot. Körbenézett. Most bizonyára mindenki őt figyeli, őt, a bénát! Őt, a szerencsétlent! Sikeresen elindult, miközben ösztönösen végigtapogatta a zsebeit, ruházatát, haját, arcát, nehogy valami hiba legyen rajta, ha már ilyen esetlen.
Így ment ez évek óta. Meg is mondta az anyja: „Semmirekellő vagy, édes fiam!" Már ez is lenézően hangzott, hiszen ő lány volt! Óvatosan rakosgatta egymás elé a lábait, szemét lesütötte, nehogy valami ismerős felismerje, és beszélnie kelljen vele. Beszélni?! Ez volt a legnehezebb. Nem dadogott; valahogy furcsán, magánhangzó nélkül ejtette a szavakat, és amikor valaki visszakérdezett „Mit mondtál?" Ő állandóan elpirult. (feltéve, ha nem volt mindig piros az idegességtől, és a gondtól, hogy adja Isten, csak ma ne találkozzon a szomszéd Pista bácsival, aki mindig kint ült az ajtaja előtt és pipázott. Ismétlem: MINDIG. Tehát minden egyes alkalommal köszönnie kellett neki, elmesélni, hogy érzi magát, mi történt az iskolában, mi van az anyjával. És ő minden egyes alkalommal fojtott hangon közölte, hogy siet, és rohannia kell. Ekkor a bácsika szívott egyet a pipájából, azt mormolta: „Milyenek ezek a mai fiatalok! Bezzeg az én időmben…", és nem gondolt
- már miért is gondolt volna - arra, hogy ő is ilyen volt, ilyen szeleburdi és ilyen sietős az ő idejében.)
Már a második sarkon fordult be. Ekkora szerencsét! Csupa idegen és észre sem veszik, hogy ott van! Ekkor történt a katasztrófa. Miklós, az osztálytársa – pont az, akinek a szeme úgy elbűvölte, a tartása olyan mesteri… na jó, nem folytatom, ez egy másik történet. Tehát "pont AZ a fiú" közeledett felé és ő nem választhat a villámcsapás és a föld-féle elnyelés között. Micsoda pech! Egy őrült gondolattól vezérelve – hiszen a szükségben mindenki őrült gondolkodóvá válik – beugrott a telefonfülkébe, ami mellett épp elhaladt. Isten áldja a telefonfülkéket! Fölkapta a kagylót – legszívesebben belebújt volna – és mély, búgó hangon kezdte:
- Én is szeretlek, jobban, mint te hinnéd! Én jobban… nem! Én szeretlek jobban! – súgta a süket kagylóba, saját magán is meglepődve, majd körülnézett. Tiszta a levegő!

Továbbindult a villamosmegállóba, tudniillik e szörnyű napon KÉT megállót is kellett mennie ezzel az EMBEREKKEL telezsúfolt járművel. Beállt a megállóba és unalmát leküzdve az állomás másik végében játszó srácokat bámulta. Még ide is hallani lehetett, hogy veszekednek. Egy piros üveggolyó volt a tét, amit az nyer meg, aki a legbátrabb közülük. Az egyik

szemlátomást sem volt elragadtatva a veszélyes játéktól; kérlelte a többi kettőt, hogy sorsolással döntsék el a fénylő golyó sorsát. „Akkor te légy gyáva és maradj itt!" lökte el erőszakosan a másik és elszaladt. A hirtelen lökéstől a kisfiú elvesztette az egyensúlyát és a sínek közé került. Feküdt ott egy darabig, senki se akart neki segíteni, gondolták, majd felkel, ha akar. Eltelt egy perc, de a gyerek még ugyanabban a pózban feküdt, kiterülve a sínen, meg sem mozdult. Feje az egyik vason, Krisztusi-módon széttárt karokkal.
- A villamos! – hasított a lány agyába a gondolat. Felnézet a gyerekről és észrevette a kanyarodó szerelvény sárga testét, ahogy mindinkább közeledik és közeledik feléjük. – Segítsenek neki! – ordította, de már nem csak az agya; a torka, a szája a lába és rohanni kezdett, futni, ahogy csak tudott, elfelejtve szélborzolta haját, a ruháját, a lábait. Átvetette magát a sínpáron, magával rántva az eszméletlen gyereket. Még látta a villamosvezető szemében megcsillanni a rettegést... innentől kezdve nem nagyon emlékezett semmire; a mentők, „Nem, nekem nem fáj semmi, de a fiú!", az autó borzalmas hangja, fehér köpenyben nők és férfiak...
És most itt ül és fogja az ismeretlen fiú kezét, aki majdnem meghalt egy hülye kis golyó miatt és érzi, biztosan érzi, hogy ma ő az egyetlen, aki azt a piros, szépen fénylő üveggolyót mindenkinél jobban megérdemli.

Nagy Lajos helyett Talapa Péter:

Illusztráció nélküli természetrajz

A hal

A hal egy nagyon unalmas állat. Egyfolytában csak tátog. Ha az ember sokáig nézi, elmegy tőle az életkedve.

Szegény állat általában rokkant, ugyanis végtaghiányos. Se keze, se lába. Ha mégis van lába, akkor az már nem hal. De nehogy azt higgyük, hogyha egy állatnak nincs lába, akkor az hal.

Nincs füle éppen ezért nagyot hal, s szörnyet.

Vízben él és tud úszni. Ha nem tudna, az *hal*áli lenne.(számára)

Mikor a TV-ben látunk halat, az már *hal*adás. A periódusos rendszer VII.a oszlopában megtaláljuk egy érdekes álfaját, a halogéneket.

A nőstény halak kiszemelt hím példányai általában horogra akadnak.

A halászlét, nevével ellentétben, nem halászból készítik, hanem halból.

Két hét Hollandiában

Kedves olvasó!

Képzelj el egy helyet, ahol mindig esik és fúj a szél! Mi is ilyennek képzeltük el Hollandiát. Szerencsénkre tévedtünk. Sütött a nap, bár esett is. A növények gyönyörűek voltak, smaragdzöldben pompáztak. Megtehették, hisz ott senki sem törte le az águkat. Szemét sem volt az utcákon. Ez már magában is lelki békét nyújtott, amellett, hogy két hétig nem kellett a suli miatt aggódnunk.

A repülőút zökkenőmentesre sikerült. Volt, aki félt és becsukott szemmel utazott, a bátrabbak viszont élvezték a magaslati levegőt.

Mikor megérkeztünk a Nassau iskola elé a holland barátaink kitörő örömmel fogadtak minket családjaikkal együtt. Az ottaniak a tizennégy nap alatt remekül viszonyultak hozzánk, sok mindent megtettek, hogy kedvünkben járjanak. Nagyon toleránsak és lazák voltak.

Ott rengeteg helyen jártunk. Például Amszterdamban, ahol megnéztük a Van Gogh múzeumot, ami – túlzás nélkül mondhatom – kuriózum. Voltunk Rotterdamban és Hertogenbosch-ban is. Az előző hely teljesen eltért a holland építkezési normáktól. De nemcsak erről, hanem kikötőjéről is híres, amit egy hajókirándulás alkalmával megtekinthettünk. Hertogenbosch-ban pedig a Heineken sörgyárban jártunk, ahol kóstolót is kaphattunk.

Amikor épp nem hagytuk el Bredat, az ottani tanárok láttak el minket jobbnál-jobb programokkal vagy rendelkezésünkre, bocsátották a computer szobát, ahol szüleinkkel, tesóinkkal, barátainkkal, kutyáinkkal, macskáinkkal e-mailezhettünk.

Szabadidőnkben vendéglátóink szórakoztattak minket, illetve közös programjaink is voltak. Ilyen volt a lézer játék (laser shooting), amit mindenki nagyon élvezett. Két 8-8 fős csapat lövöldözött egymásra lézerrel, védték bázisukat és támadták a másik fél központját. A játék végén egy papírost kaptunk az eredményeinkről, melyből megtudhattuk, hogy ki lett a Top Gun és ki szorul lőgyakorlatra. Ezen kívül voltunk biliárdozni, pubokban és a hétvégén szórakozni.

A második héten sokunknak már honvágya volt, anyukánkra vágytunk és örültünk minden egyes magyar szónak. Persze ez nem mindenkire volt igaz, hisz néhányan szívesen kinn maradtak volna még egy pár évre.

Az utolsó este, a búcsú estje remekül sült el. Egy étteremben vacsoráztunk, aztán egy aprócska pubban szórakoztunk. Felejthetetlen este volt. Semmi sem vethetett gátat fergeteges játékkedvünknek.

Két hét után a ferihegyi reptéren végre szeretteink keblére borulhattunk.

Az utazás során nemcsak egy másik kultúrával ismerkedhettünk meg, hanem egymáshoz is közelebb kerültünk és ebbe tanárainkat is beleértem, hisz az ott töltött idő alatt rájöttünk, hogy ők is ugyanolyan emberek, mint mi, tehát őket is meg lehet kedvelni.

Mind a 23-ban szeretnénk még egyszer megköszönni a csodálatos utazást és annak remek megszervezését Annárné Fischer Anna és Toroczkay Erika tanárnőknek.

Lenkei Linda
11.c.

Filmajánló: Taxi 2
(Taxi 2)

Végre éppen minden jóra fordulna: Emilien, a kétballábas rendőr huszonhetedik nekifutásra megszerzi a jogosítványt, Daniel, a turbómeghajtású taxis pedig szép barátnőjével készül egy kis közös ebéd utáni desszertre. De természetesen semmi nem megy ilyen könnyen. Az események elszabadulnak, a kalandok száguldva beindulnak, és máris fékezhetetlen banditák és csúcsra pörgő ellenfeleik üldözik egymást Marseille kanyargó sikátoraiban. A városba látogat ugyanis a japán hadügyminiszter, akit különleges védelmi rendszerekkel felszerelt Peugeot-jából Petrával, a gyönyörű rendőrlánnyal együtt elrabol négy rejtélyes kilétű nindzsa. A miniszternek és Petrának nyoma sincs, ahol pedig a rendőrség tehetetlen, csupán egy megoldás van: a taxis, aki utálja a zsarukat, de barátjáért még arra is hajlandó, hogy beletaposson a gázba, frontálisan megütközzön a nindzsákkal, és megmentse a franciák becsületét. Miként már a film első részében, ezúttal is a legjobb rally-versenyzők ülnek a volánnál, többek között Alliot, Ragnotti és Touroule, csakúgy, mint a tavalyi Parizs- Dakar futam nyertese, Jean-Louis Schlesser, aki nemcsak kaszkadőrként, hanem színészként is megjelenik a vásznon. A film készítői megpróbáltak még szellemesebb, gyorsabb és látványosabb filmet összehozni, mint legutóbb. A történet Marseille-ben kezdődik és Párizsban ér véget, a "rossz" oldalon ezúttal a hihetetlenül akrobatikus jakuzák állnak, akik nagy fekete autóikkal erednek egy fehér taxi nyomába...

Luc Besson kedvenc filmje, a Taxi a magyar mozikban is hatalmas sikert aratott. A második rész az eredeti szereplőgárdával készült, de még nagyobb fordulatszámon. Miként már az első rész esetében, most is Besson írta a forgatókönyvet és ő volt a film producere is.

Filmajánló: Számkivetett
(Castaway)

A Számkivetett-ben Rebert Zemeckis Oscar-díjas rendező és a kétszeres Oscar-díjas Tom Hanks újra egyesítik erőiket, hogy a sors kiszámíthatatlan cseleiről és az emberi lélek törhetetlen élniakarásáról meséljenek. Chuck Noland (Tom Hanks) a FedEx alkalmazottja, akinek munkáját és magánéletét, egyaránt szigorú időbeosztáshoz kell igazítania. Felfokozott tempójú hivatása a világ legtávolabbi zugaiba szólítja, messze szíve választottjától, Kellytől (Helen Hunt). A hajszolt életnek hirtelen vége szakad, amikor egy repülőgép-szerencsétlenség következtében Chuck egy lakatlan szigeten találja magát - tökéletesen elzárva a civilizációtól. Először az életbenmaradásáról kell gondoskodnia, vizet, élelmet szerezni, hajlékot találni. Chuck hivatásos problémamegoldó, hamar sikerül fizikai fennmaradását lehetővé tennie. De aztán mi lesz? Chuck igazi kalandja akkor kezdődik, amikor az elzártság lelki gyötrelmeivel szembesül. Négy évvel később sikerül visszatalálnia a civilizációba, ekkor azonban már teljesen más emberré vált. Ráébred, hogy amikor elvesztett mindent, amit azelőtt fontosnak tartott, akkor történt vele a legjobb dolog életében.

Karácsonyi koncert 2000 - egy énekkaros szemével

Idén is megrendezésre került a Gimnázium karácsonyi fellépése, melyet a Kertvárosi Szent István Templomban tartottunk.

Itt gyülekezett a csapat. Ugyan az előadás csak este hatkor kezdődött, a szereplőknek már négykor meg kellett jelennie a helyszínen. Ezt- gondolom, nem csak nálam- hosszas készülődés előzte meg, ami túlnyomórészt a fellépő ruha alá kerülő melegítőrétegek felhúzásából állt.

Mikor a Plébániára beléptem, hangos gyerekzsivaj hallatszott ki az épületből. Hamarosan Sillye Gergely Tanár úr is megérkezett a gitárjával, így kezdődhetett a főpróba.

Kellemesen csalódtam a templom fűtöttségével kapcsolatban- az előző két év tapasztalataihoz képest-. A próbát fotózással kötöttük egybe.

Aztán csak vártunk. A legtöbben próbáltak ülőhelyhez jutni az előadás kezdetéig, hogy erőt gyűjthessenek. Sokan alig vártuk, hogy elkezdődjön- aztán vége legyen- a „megpróbáltatásoknak". A többség beszélgetéssel próbálta elütni az időt, ami elég jó receptnek tűnt a kisebb lámpaláz ellen.

Végre! Eljött a hat óra, és „színpadra" szólítottak minket. A templom tele volt az érdeklődőkkel. Elég sok nézőnknek már nem maradt ülőhely, ami azt jelenti, hogy az előző évekhez képest sokkal többen jöttek el a koncertre.

Az első dal után elmúlt a lámpalázunk, belelendültünk az éneklésbe, és mondhatom, hogy minden zökkenőmentesen zajlott.

Egy bő óra múlva zsibbadt lábbal, de mosolygós arccal vonultunk vissza az öltözőbe, mondván: „Ezen is túl vagyunk!"

Megérte a sok felkészülést, és remélem, még sokáig folytatódik ez a hagyomány

Ezúton is köszönjük Kőháziné Tanárnő és Sillye Gergely Tanár úr felkészítő munkáját.

Mató Zsófia

Könyvismertető

Már a második alkalommal találkozunk. Most is egy izgalmakban bővelkedő könyvet ismerhettek meg, címe: **A Barlangi Medve népe**.

Az író, Jean M. Auel (ejtsd.: zsan em auel) mindent beleadott, hogy ennek a könyvnek minden betűje az életben maradást, a küzdelmet a természet erőivel, a vándorlást, a kaland izgalmait mutassa be az olvasóknak.

Ez a könyv visszavisz minket az időben az utolsó jégkorszakig, ahol egy kicsiny törzs éli életét, és küzd a fogcsikorgató hideg és az életükben előforduló viszontagságok ellen. Ám egy nagyon furcsa dolog gyökerestül felforgatja a törzs eddigi életét. Egy lány vetődik hozzájuk, akinek a szüleit egy hatalma s földrengés megölte és saját magán kívül semmije sem maradt, ami a volt családjához fűzné. A lányt Aylának hívják. A Barlangi Medve népe barlangja is összeomlott a földrengés során. Amikor összetalálkoznak, Ayla félig élettelenül fekszik a földön. A törzs javasasszonya, Iza azonban megsajnálja a gyereket, és magához veszi.

Aylának hatalmas változásokon kell keresztülmennie, hogy a törzs elfogadja és saját „családjába" befogadja. Sok idő elteltével Ayla felcseperedik, de furcsa szokásait még sok év után is nehezen tudják elfogadni. A sok megpróbáltatás után Ayla egy Fiúgyermeknek ad életet. A fiú születése öröm helyett csak bonyodalmakat hoz, ugyanis kiderül, hogy a lány vadászik. Emiatt halálra ítélik, de úgy, hogy nem térhet vissza a törzséhez egy teljes hónapig. Ez a bujdosás is nagyon sok veszéllyel jár. A könyvbe megismerhetjük ennek a történetét is.

Végül pedig, hogy még izgalmasabb legyen, az újonnan választott törzsfőnök örökre száműzi Aylát a törzsből, de a fiát nem viheti magával.

Ekkor kezdődik meg Ayla vándorlásainak útja a kietlen sztyeppen. Ezt a folytatásban, A **Lovak völgyében** mutatja be a szerző. Remélem, újra kedvetek szottyant egy kis olvasáshoz.

Kellemes olvasást kíván:

Lány-A

A Föld Őrzői
(Találkozás Észak-Amerika indiánjaival)

Az alábbiakban egy könyv fordítását szeretném közzé tenni, fejezetenként. Nem regényről van szó, minden fejezet egy önálló egység, ezért nem lesz zavaró.

Azt hiszem, ez egy fontos könyv. Akikről szól, egyszerűen mások, mint mi, de talán csak azért, mert mi már réges-régen elfelejtettük azt, amit tudnak. Többet én nem beszélek, mert amit el akarnék mondani, azt elmondja helyettem a könyv előszava.

A mű német kiadásának címe: Hüten der Ende, Begenungen mit Indianen Nordamerikan. Megjelent a Frederkind & Thaler kiadónál.

A szerzők: két amerikai újságíró: Harvey Arden és Steve Wall.

Remélem tetszeni fog:

Bányai Barbara

Kedvcsináló

Az autópályáktól félreesően, messze avillanyvzetékek pókhálójától és a bevásárlóközpontoktól, névtelen mellékutak mellett található a bölcsesség őrzőinek országa. Őket a „Véneket", a nagyatyákat és nagyanyákat népük a tradicionális indián Amerika szellemi kincsestárként tiszteli egy ősrégi életmód és évezredes szent tudás őrzőiként. Megóvják ezt a tudást az utókornak mert e szerint is élnek.

Mi keveset tudtunk az efféle dolgokról, egészen addig a napig, amikor (1981 végén történt) oda nem lépett hozzánk az az ember, akit ma „Gatekeepernek",Kapuőrnek nevezünk. Észak –Karolina nyugati részén voltunk éppen és egy cikk megírásához gyűjtöttünk anyagot. Egy délután egy földbirtokossal beszélgettünk a legelőjén és csak úgy mellékesen megkérdeztük tőle, nem ismer-e bármiféle érdekes, különös embert errefelé, akiről írhatnánk. Megnevezett egy indiánt, egy cherokee varázslót, aki szerinte biztos nem fog nekünk csalódást okozni.

Még miközben beszélt, megállt előttünk egyviharvert kék kis teherautó és a porfelhőkből előtűnve egy indián közeledett felénk. Átlendült a szögesdrót kerítésen és üdvözlőleg nyújtotta felénk e kezét. Ő volt az említett varázsló.

Első találkozásunkkor keveset beszéltünk. A mosolya a fesztelen humora velehogy nem volt meggyőző. Eza mosoly gyakran előtűnt és félig dühös, félig szomorú, fájdalmas kifejezésnek adott helyet. Észrevettük, hogy nem figyel arra, amit mondunk.

Mikor elbúcsúztunk tőle nem számítottunk arra, hogy valaha is újra látjuk. De ahová csak mentünk az elkövetkező napokban, ott mindig ő is föltűnt, mindig barátságosan, mindig készen a beszélgetésre. Ez nem keltett bizalmat bennünk, csaknem ijesztő volt, de lassan legyőztük a bizonytalanságunkat. Egyvalami világos volt; ez az ember nem társalogni akart. Valami foglalkoztatta,s valamilyen kifürkészhetetlen okból, pont mi, fehér újságírók keveredtünk ebbe bele.

Végül kiderült mi nyomasztotta annyira. Ő egy „középfokozatú" varázsló volt, elsősorban füvesember, tehát gyógyító. Két híres sámán volt a tanítója, a cherokee Amonyeeta Wolf Sequoyah és a seminole Josie Billie. Mindketten az utóbbi hónapokban távoztak el. Amonyeta közvetlenül a halála előtt ajánlotta föl neki, hogy minden tudásába beavatja, de ő, Gatekeeper úgy érezte nemnőtt fel eléggé ehhez a feladathoz, és inkább visszautasította. De amikor Aminyeeta váratlan hirtelenséggel meghalt, teljesen lesújtotta a gyász és a megbánás.

Vezeklésképpen Egy spirituális utazást akart tenni a többi indián nép nagyatyáihoz és nagyanyáihoz.

> „A vének társadalma lassan kihal, és a régiés a régi életmód is velük pusztul. Valakinek el kell mennie hozzájuk, följegyezni a szavaikat, lefotózni őket, különben minden elveszik.
>
> Én nem vagyok fotós, sem író", folytatta, " viszont azt hiszem, ti ketten megfelelőek vegytok erre a feladatra."

Így született meg az utazás, mekynek során felkerestük a bölcsesség örzőit.

Először azt hittük vezetőnkké lesz ebben a titokzatos labirintusban, de tévednünk kellett. Azt mondta, neki egyedül, a saját útját kell követve kell elindulnia és nekünk is ez a feladatunk. Számunkra ő csak a „Kapuőr Szeretne lenni, aki kinyitja az ajtót és megmutatja az utat. Csak tőlünk függ, hogy követjük-e.

Az az Odüsszeia, ami akkor következett kezdetét vette számunkra, még ma sem ért véget. Csaknem tíz éve vagyunk már úton és eközben felkerestük a szellemi vezetőket és népeiket; a lakotákat, a seminole- okat, ojibwayokat, hopikat, utékat, pawneekat, shinnecocokat, hohokat, lumbeekat, és még másokat is. Ősi földjükün találkoztunk velük, beléphettünk otthonaikba és ezzel életükbe, megtapasztalhattuk határtalan vendégszeretetüket. Nem indiánkutatóként érkeztünk hozzájuk, éppen ez vált előnyünkre. Hiszen hacsupán etnogiáfusok vagy szociológusok lettünk volna, egyszerűen kiteték volna a szűrünket. Nem titkok felől kérdezősköttünk, csak azt jegyeztük fel, amiről ők úgy gondolták, hogy tudhatunk és ez jóval több volt annál, mint amire számítottunk. Feltárták előttünk a legbensőbb kondolataikat, érzéseiekt, megosztottak velünk az álmaikat és vízióikat, apokaliptikus jóslataikat, beavattak bennünketa gyógyítás tudományába. De mindenek előtt az emberségüket éreztük meg.

Megtanultuk, hogy a bölscek nem föltétlenül „öregek".Az elismert spirituálés, vagy politikai vezetők közül többen is még csak a negyvenes, vagy ötvenes éveikben járnak. Mások még fiatalabbak, követik őket. Mostmár tudjuk, hogy a mi cherokee Gatekeeperünk egyvalamiben tévedett: A nagyatyák és nagyanyák meghalnak, ez elkerülhetetlen, de ez nem jelenti azt, hogy ki is halnának. Mint ahogy azt Eddie Benton-Banai mondta nekünk: „a nagyatyák és nagyanyák a gyermekekben élnek tovább!"

Megváltoztunk. Újságíróként indultunk útnak, reméltük, Hogy valami jó történetet csípünk el, de úgy tértünk vissza, mint egy másik világ hírnökei, akik sürgős üzenetet hoznak. Ez a könyv az üzenet.

Hawney Arden
Steve Wall

Bányai Barbara

Kedvcsináló

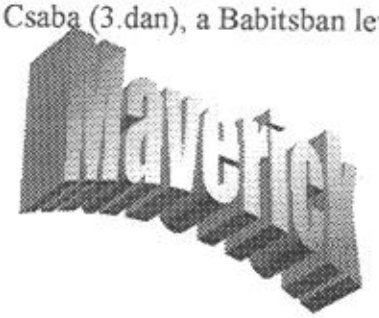
(Wado-Ryu Karatéhoz)

A Sozsin Wado Karate Egyesület szeretettel vár minden olyan 10 évesnél idősebb fiatalt, akit érdekelnek a harcművészetek, és szeretnek jó társaságban, jó hangulatban sportolni. Az sem baj, ha elmúltál már 14-is, vagy akár éppen érettségizel, ha kedved (és elég energiád) van, gyere el. Ha csupán egy sportot keresel, ahol megszabadulhatsz felesleges kilóidtól, a nap folyamán felgyülemlett feszültségtől („Ez az XY-már megint jól felhúzott!!"), vagy csak egyszerűen mozogni szeretnél, ez a te sportod! Ha elég elszántságot érzel arra, hogy versenyen megmérd tudásod a többi, te korosztályod béli karatékával, erre szinte heti rendszerességgel lehetőséged van (FIÚK: Itt a nagy lehetőség villogni a csajok előtt!).

Ha felkeltettük érdeklődésed, gyere el egy edzésre, és nézd meg. Ha még ezekután is úgy döntesz, hogy Karatézni akarsz, akár már a következő edzésen beszállhatsz.

Edzés helye:	Időpontja:	
Babits Mihály Gimnázium	Kedd; Péntek	18.00 - 19.30
Lakkózó utcai Ált.Isk.	Kedd; Csütörtök	18.00 - 19.30

Az edzéseket Bisztrony Csaba (3.dan), a Babitsban levőeket pedig Sanyi tartja.

Aranyköpések

Magyar

Megkérdezed, hogy a tanár úr tigris, macska, vagy milyen állat.

Vénülő kezemmel fogom meg a szemed.

Nem véletlen, csak elloptam.

Kárpátiné Kovács Edit

Fizika

Zsoltnak tetszik, hogy föláll.

Nem azért, hogy az ujjamon maradt és lenyaltam.

Itt a május... virágillat... nemi hormonok illata

Én vagyok a Muszkli Miska!

K.L.: Mit mondunk, ha egy gépíróné 1 óra alatt 10 oldalt, a másik 8-at gépel le?
D: - Köszönjük a munkáját, viszontlátásra.

K.L.: Az emberek akkor még nem ismerték el a Plútót..."
D:- De a Miki egér óta ismerjük!

Kis László

Biológia

Amit látok, hogy itt felszín jaj, jaj, jaj,de szúr!

Adrienn, hányszor szóljak magára? Akar a hörcsögsorba kerülni?

A lényeg az, hogy fogalmam sincs.

Az emlősök aktívak, ugye nem szoktak itt egész nap dögleni.

Oroszlán felkel, ásítozik, kinyitja a száját és befagy.

Ugye nem tudunk mi sok cukrot pisilni?

Amikor azt mondják, hogy Judit haja egyik oldalon korpás, akkor ilyen elhalt hámszövetet látunk.

...Lenyeltem egy moszatgombát.

Ha valaki most megfogná az én hátamat, - amit nem engedélyezek – akkor érezné, hogy elég rendesen izmos az én hátam.

El lehet itt tölteni 45 percet úgy is, hogy illedelmesen unatkozik.

Én is voltam valaha ilyen picike, aztán milyen nagy ló lettem.

Jaj, de bánatos vagyok, hogy elhagyott a babám.

Horváth Kálmán

Kémia

Nem nagyon jellemző, hogy otthon savakkal spricceljük egymást.

Vannak ilyen gagyi termékek.

Ez hihetetlen, hogy nem lehet az órán egy kérdést feltenni, mert sok hülye gyerek itt beszél.

Hallgassuk meg az Évának ezt a szerencsétlen kis kérdését.

Milyen lesz a többi hidrogén-halogenid? Ugyanolyan színű, színtelen.

Tanár:- Az oxigénnek itt akkor hány kötése van?
Diák: - Kettő.
Tanár:- És melyik ez a három?

Tanár:- István, ugye rosszul látok?
Diák:- Igen.

Tanár:- A metil-alkohol először vakságot okoz, aztán halált.
Diák:- És visszatérhet még a látás?
Tanár:- Hát ha már meghalt, akkor már nem.

Ha a jelentősségét nézzük, az baromi nagy.

Igen a macskák bagzanak. Na és? A menyét meg petymegel.

Diák:- Szilárd, folyékony gáz, fehér barnás…

Szigeti Zsuzsanna

Filozófia

Leveszem a szemüvegemet, úgy szebb vagyok.

Hadd legyen már egy kis sikerélményem így péntek délután anyósomhoz menet.
Opavzky Szilárd

Történelem

Szegény örült annak, hogy meghalt, különben felakasztották volna.

…Politikailag felakasztott ember.

A hölgyek tátott szájjal várnak bennünket.

A mezőgazdaság agrár jellegű.

Opavszky Szilárd

Matek

4X mínusz…hülye vagyok? Igen!

Ez annyira kettő, hogy nagyon.

A táblát is el tudod olvasni, nem?

De nem vicceltem komolyan.

Tanár:- Hol hagytuk abba a múlt órán?
Diák1:- Valamit le akart diktálni a tanár úr.
Diák2:- Szerintem meg valamit ki akart osztani!

Tanár:- Az lesz az eredménye,hogy az egész osztály elővesz egy papírlapot.
Diákok:- Miért?
Tanár:- Mert ilyen brutális vagyok.

Diáktársaink kérésére összeállítottunk egy kisebb csokrot ***Fazekasné Fally Mária*** tanárnő aranyköpéseiből:

Ami nekem van az lófarok…

T:- Itt azt írod, hogy „heroeses"…
D:- Az „Her nose is"

Gyere csak ide! Majd jól a fenekére verek…

D1:- Majd Diák2 segít nektek…
T:- Bedugni

T:- Sunny side up eggs…
D:- Mire kimondja, hogy kér egy ilyet, éhenhal.

T:- Az nem fű, hanem gyep.
D1:- Mi a különbség?
D2:- A füvet elszívod, a gyepre meg rálépsz.

Össze kell pároztatni az írókat a könyvekkel.

$D_{(fiú)}$! Nagyon szép a lábad, de ne rakd a számba!

Ricsi! Én nem tudom mit csinálok a nyelveddel, de…

Nincs házitok? És akkor mit néztek ott a pad alatt?

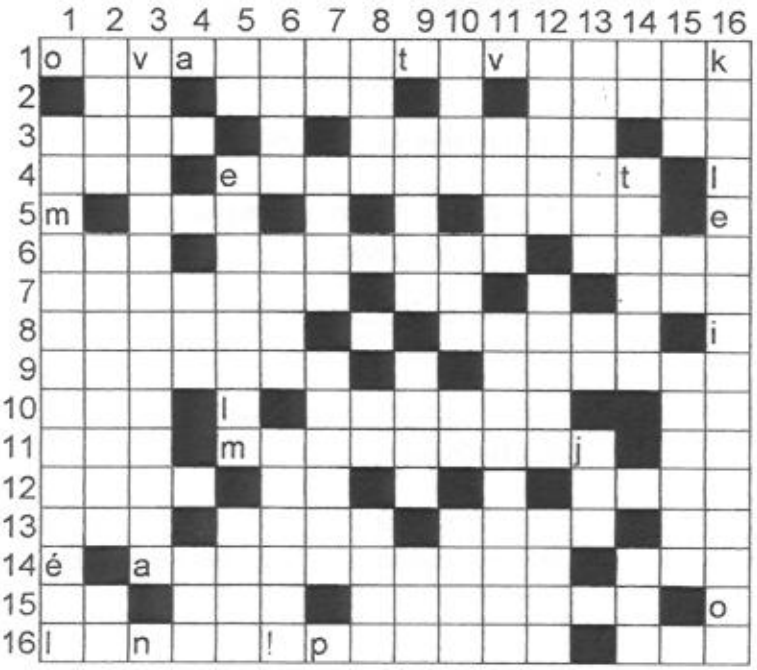
$D_{(fiú)}$!Figyelj már! És ne színezd a körmeidet!

Számtech

Ki lehet számolni, hogy a nap kitörése és a burgonyatermés közt van-e össszefüggés…
Szerintem nincs.

Bodnár György

Firka Rejtvény

VÍZSZINTES

1	Fősor				
2	Előadó	Válogatott	Névelő	Homokszűrő	
3	Földdé ellentéte	É	Nem magázza	Betűt vet	
4	NOY	Főssor IV			
5	Idegen olaj	Római 1	Természetes számok j	Európai nép tagjai	
6	Suli rövidítése	Mediterrán nép	SÖTN		
7	Művelet	Kutyának mondják	Névelő	Idegen nem	
8	Nőnapi névnap	Alaszkai folyó			
9	Nem marad együtt	Tömeg jele	Farmom		
10	Mária becézése	Értelmeset	Te és ő		
11	Esszegesd	Atom fele!			
12	Királyi szék	Részvénytársaság	Idő jele	Az erő jele	A végén akadt!
13	Tolnai község	Huszárparancs	Híres bőgős(Aladár)	Üres odu!	
14	Igyad				
15	Üres kör!	Szláv női névképző	Bizalmasan szólít		
16	erdei gyümölcs				

FÜGGŐLEGES

1	Főssor II				
2	Gyerekjáték	Visszafogottabbra	Szolmizációsjegy		
3	Főssor III				
4		É	Amire a pont kerül	Kevert tár!	Haza
5	Azonban	Főssor V	Lóverseny		
6	Elájul	Félelem jelzője	Regény szerzővé		
7	Hív	Tyúk az égen	Ellentámadás		
8	Férfinév	N	ÜresKút!	Fordított női név	
9	Elhasznál	Ekkor	Min.elnöki Hivatal		
10	Ágy táviratban	Mutató névmás	NaCl	Békatojás	
11	Férfinév	Amerikai állam	Válaszol		
12	Arab nép névelővel	Katalin névelővel	Gyöngy szélei!		
13	Többszínű	Forrasztó anyag	JKE	Mutatószó	
14	Kettőzve édesség	Névelő	Motormárka		
15	Becézett Attila	Állóvíz	Közvetíted	Nulla	

Mostani rejtvényünkben Babits Mihály Ősz és tavasz közt című verséből idéztünk öt részletben.

A meghatározásokat ugyanolyan sorrendben adtuk meg, ahogy az a rejtvényben van.

Beküldendő a főssorok megfejtése.

Előző számunk helyes megfejtését csak Majoros Gábor küldte be a 9.b osztályból.

Jutalmát, egy tollat Marton Sándor tanárúrtól veheti át.

Diáknapi keretjáték

A diáknap eseményei egy keretjátékon belül zajlanak. Ez a játék végigkíséri az egész napot.

A feladat a következő: össze kell gyűjteni egy idézet betűit. Az idézet 61 karakterből áll (ami egyaránt jelenti a betűket, és az egyéb írásjeleket, úgymint pont, vessző, idézőjel, szóköz, stb…). A kártyák alján levő kicsi szám az idézetben elfoglalt sorszámot jelenti. Ezeket a karaktereket úgy lehet „megszerezni", hogy ellátogattok a különböző programokra. Ne essetek kétségbe, ha egy osztályon belül több ugyanolyan betű van. A karámnál elcserélhetitek az osztályok között. Ha sikerült összerakni a teljes idézetet, már csak azt kell kitalálni, hogy az iskolán belül pontosan hol is található. Ha ezzel is megvagytok, a 61 kártyát sorba rendezve és az idézetet a helyével együtt egy papírra leírva adjátok le a porta melletti információs pultnál, egy torta reményében. Az első 8 helyezett kap tortát, a többiek pedig más finomságokban részesülnek.
Ha valakinek a nap végére nem sikerül megadnia a pontos választ, a további sorrendet a megszerzett kártyák száma dönti el.

Hajrá a pocitokért!

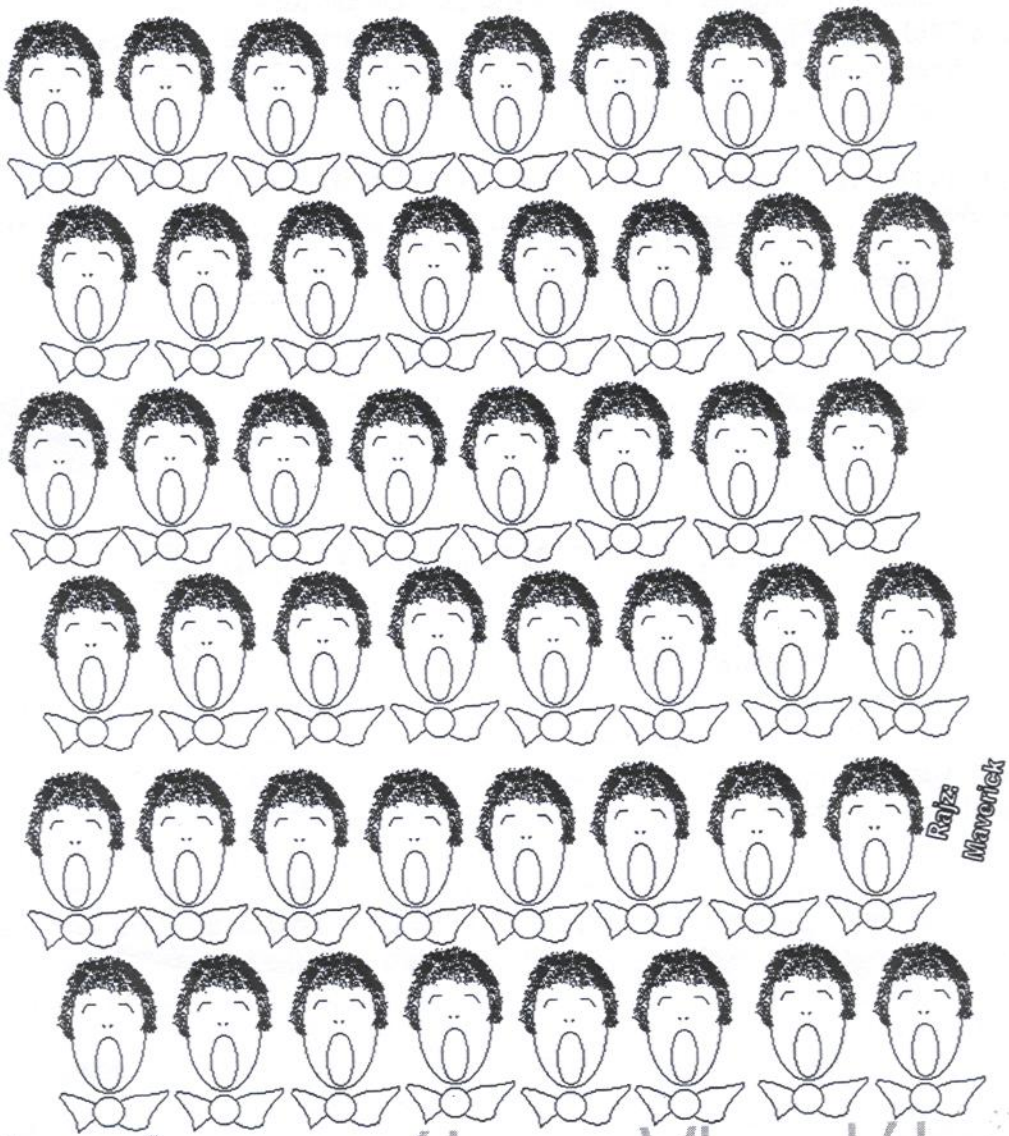
	Aula			Kisaula			Nagyépület			Tornaterem			Focipálya			Hátsópálya		
07.50	Kijelölt osztálytermekben gyülekező																	
08.00	Fordított óra	Gellért Ádám	Marton S.				Sütik leadása rajznál	Kovács Orsi	LinitaF Péter Irma									
08.45	Neki 7-es nekem 8	Maróti László	Antal István				8.45-től 123.t Kézműves foglakozás 12.00-ig	Csúzdi Gerda	Honti Mária	9.15 Aerobik Norbival	Kupeczki Norbi	Komjáti Zs	9.15-től 12.00-ig Frizbi házi-bajnokság	Erős Péter Harangozó Richard Kupeczky Norbert	Antal István Lunczer Ildikó	9.15-től 12.00-ig Méta házi-bajnokság	6.a és 6.b oszt.	M.-né Czernel Katalin F.-né Veres Zsuzsa Antal Erika
09.30	Aka-dály-ver-seny 12.00-ig	Bokros Anita és az 5.a	Somodi né Nagy Ilona	AGES	Osim Miklós	Barina Johanna Balogh Péter	9.15-től 10.30-ig 130.terem Sakkszi-multán	Zergi Csaba	Molnár S.	9.30 Sor-verseny 5-8évf	Sárdi Natasa Papp Tímea	Vocs-kó Gy.-né						
11.00	TOTÓ	5.B	Sóstói Gáborné				9.15-től 11.00-ig 139.terem Activity	Nyúzó Eszter	Toroczkay E Tornai A	10.30 Sor-verseny 9-12.évf	Sárdi Natasa Papp Tímea	Szobosz lay András						
12.00	nformáci	Pór Dóri Zsíros Andi	Marton S.	Don Quijote teaház	Rácz Klaudia	Kaposin é Bodó Anna Zoboki Mihályn é	9.15-től 141.terem Játék-kuckó	Klein Judit	Balázs Gábor	11.30 Partizán	Vingender Ági	Komjáti Zs						
12.30	Ebéd kisgimiseknek						9.15-től 12.00-ig VIDEÓ 48 és 51. Terem		Kéfer F	12.15 Női foci	Varró Gergő	Vocs-kó Gy.-né	12.30-tól 2X15' Tanár-Diák foci	Hága László Pető Ákos	Nagy Zoltán Szobosz lay A.			
12.45	Keretjáték leadása																	
13.00	EREDMÉNYHIRDETÉS																	
	Ebéd nagygimiseknek																	
	Ügyeletet a 10. És11.évf. fiúk adják Ács Bence						10.30-tól 128.terem Disputa	Herczeg Andrea	Németh Ferenc									

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA
Főszerkesztő: Kupeczki Norbert és Czirgi Csaba
Felelős szerkesztő: Marton Sándor
Megjelenik 200példányban Felelős kiadó: Molnár David
2001.febr.-márc. VIII. évf.

Babits Firkák

VIII. évfolyam
6. szám

A Babits Firkák a Túlélő hivatalos tudósítója.

Rajz: Maverick

Újra Arany, újra a Vigadóban!

Újra Arany, újra a Vigadóban!

A tartalomból:

Túlélő, Föld napja,
Filmajánló, Viccek,
Horoszkóp, Sulirádió...

Túlélő, Föld napja,
Filmajánló, Viccek,
Horoszkóp, Sulirádió...

Különszám

Beköszöntő

Ahoj Kedves Diáktársaim, Kedves Tanár urak / Tanárnők!

Ismét kezetekben tartjátok a Babits Firkákat. Olvashattok vicceket, természetrajzot, cikkeket a Föld napjáról, fejthettek keresztrejtvényt, s találhattok még rengeteg érdekességet.

Természetesen ismét felhívom kedves figyelmeteket, hogy Ti is csatlakozhattok az újság szerkesztéséhez úgy, hogy írtok cikket és/vagy verset és/vagy novellát stb., s eljuttatjátok a BF ládába.

KREATIVITÁST várunk a Ti oldalatokról is. Kicsit aktivizáljátok magatokat! (ld.:Aranyköpések c. rovatunk ismét nagyon sovány lett)(EZ NEM AZ ÉN KREATIVITÁSOM HIÁNYA!!!!! ***Maverick***)

Kellemes TAVASZT kívánok, élvezzétek ki a tavaszi Nap minden egyes melegítő sugarát, kalandra fel!

Mert már úgy is mindegy

Látszólag az őrület határán volt. A vér, amit látott, nem az ő vére volt, pedig elsőre azt hitte, és ezt bizonygatta fájó, és a fájdalomtól már merev és érzéketlen karja. Mi történik?

Csak haladt a sötét utcákon, nem nézett semerre, csak a járdán végigfolyó víz hullámzását bámulta. Elvesztette őt, és már vissza se mehet, hogy megnézze: tényleg elveszett az ami számára a legértékesebb. A téboly kergette körbe-körbe a gondolatait. Mi lesz most „vele"?

Próbálta elfelejteni a torz, hullamerev arcot, ahogy a tagjai összecsuklottak, és a nő a földre zuhant – élettelenül. Nem gondolkodott, tette, amit a mozdulatai, és a hullát a szemetesbe hajította. Mennyivel könnyebb lett volna fizetni. Fizetni, de meddig?

A nő egy durva hárpia volt. Amikor dühösen szorította össze az ajkait és a szemeivel lángokat szórt, a férfinek úgy tűnt, mintha magával Medúzával találkozna; még a haja is kígyómód tupírozva tekergőzött a fején. De azok a szemek! Ha megnyugodtak, jókedvűen kéklettek, szinte csillagszórónak tűnt a férfi szemében. De nem vette észre ebben az elnyelő kékben azt a gonosz szikrát, azt a mindent felemésztő pusztítani akarást. Miért nem vette észre a gonoszt?

Most már késő; a zsaroló halott. Senki sem fogja megtudni, hogy ő ölte meg, hiszen a nő titkolta a tényt, hogy valahonnan ismeri a férfit. Az a rengeteg pénz oly csekélyke információért! Életeket tehetett volna tönkre. Mire volt ez jó?

A nő mindig több és több pénzt akart, ki akarta forgatni a vagyonából, azt mondta, az a pénz őt illeti. Már mindegy?

Már teljesen mindegy. A férfi befordult a sarkon és döntött: elköltözik, felkeresi a lányt, akibe a gimnáziumban szerelmes volt és feleségül veszi. Mert már úgyis mindegy.

Lidérc

ÚJRA ARANY, ÚJRA A VIGADÓBAN!!!

Énekkaraink fontos megmérettetéseken vannak túl. Mind a Kiskórus, mind a Nagykórus minősítő versenyen vett részt . A sok munkának meglett az eredménye, hiszen kórusaink ARANY MINŐSÍTÉSEKET szereztek.

Ezen túl énekkarunkat meghívták a Vigadóban megrendezett gálára, ahol Kőházi tanárnő átvehette a zsűri által megítélt „AZ ÉV KÓRUSA" címet elismerő oklevelet is.

Igazán impozáns látványt nyújtott a bevonuláskor a 106 énekkaros. Ám nem mondhatjuk, hogy csak amennyiség számít, hiszen a Bárdos feldolgozások közepette volt lehetőség a magas színvonalú felkészültség bemutatására is. A hatalmas sikert jelző vastaps (és az azt követő ráadás, mely más kórusnál nem fordult elő) nemcsak a szülők, ismerősök, hanem a nagyszámú független szakértő közönség elégedettségét is mutatta.

Gratulálunk a kórusok tagjainak és különösen Kőháziné Gyarmati Éva tanárnő és Sillye Gergely tanár úr karnagyoknak eme remek sikerekhez és kívánunk mindannyiuknak sok erőt a további feladatokhoz!

Illusztrációnk egy részlet a Budapesti Vigadó honlapjáról.

Föld-napi összefoglaló

Iskolánkban április kilencedikén került megrendezésre a Föld-napja. Ezen a napon sok előadást láthattunk, melyeknek tartalmából itt összegyűjtöttünk egy csokorra valót. Hát íme!

Természeti katasztrófák

Előadó: Kovács Október

Az előadás videofelvételekkel kezdődött, amelyeken megdöbbentő képeket láthattunk különböző természeti katasztrófákról. Ezután Október beszélt a Földön bekövetkezett természeti csapásokról a dinoszauruszok korától a jelenkorig. Először olyan eseményekről hallhattunk, amelyek nem az emberi felelőtlenség következményei, majd a környezet-szennyezés volt a téma. Az előadás végén még néhány filmet láthattunk, majd a kérdéseinkre válaszolt. A tavalyihoz hasonlóan most is nagyon érdekes előadást tartott, és reméljük jövőre is hasonlóval készül.

Mexikó

Az előadás érdekes, látványos diafilmekkel prezentált történetekből állt. Átfogó képet kaphatunk az ottani emberek életéből, egészen az őskori romok eredetéig. Az alafestés egy kicsit akadozott, valószínűleg a biológus úrnak nincs akkora jártassága az előadások terén. Ezzel szemben sok újdonságot, érdekességet hallhattunk, láthattunk a személyes élményeken keresztül bemutatott különös országban.

Peru

Tormási Sándor előadásán voltam, aki az egyik Dél-amerikai országról, Peruról tartott előadást. Mivel több évig is ebben az országban élt családjával, sok újat tudott mondani, hisz közvetlenül vizsgálhatta az ott élő emberek szokásait, ünnepeit, életét. Először egy térkép segítségével ismertette velünk földrajzát, majd történelméről mesélt. Ezután körbeadott néhány tárgyat: állatszőrből készült ruhákat, egy perui enciklopédiát és néhány kerámiát. Végül egy videofilmet néztünk meg, hogy vizuálisan is megjelenjen előttünk az ország.

Iai-do Harcművészeti bemutató

Az Iai-do jelentése: „A kard útja". Iskolánkban a Föld napján tartott Iai-do bemutatót a Kobudo harcművészeti egyesület. Bemutattak négy fegyvert: a Sai-t (villás tőr), Nunchaku-t, a Tonfát, és a Katanát. Megmutatták a használatuk módját, elmondták, hogy mi mire jó. Mutattak néhány pusztakezes technikát, melyek kizárólag önvédelemre használatosak. A bemutató végén előkerült egy káposzta, amit az egyik harcos hasán vágtak ketté.

Az Internet napjainkban...

Az előadás témája már a címből is sejthető: Internet-szolgáltatások napjainkban. Szó volt a Chello-ról, az ISDN-ről, az ASDL-ről és a Wap-ról, ezek sebességéről, és kapacitásáról. Az előadó még arra is figyelt, hogy azok számára is érthető legyen, akik nem annyira járatosak a számítástechnikában. Az előadás végén mindenki feltehette az előadás során felmerülő kérdéseit. Távozáskor pedig (már lassan hagyományosan) egy kis meglepetéssel kedveskedett nekünk id. Gyarmati László.

Csillagászati előadás

Dr. Zombori előadását láttuk a Föld napján a könyvtárban. Az előadás nagyon érdekesre sikerült, mivel összekötötte az irodalmat a csillagászattal és ezt humorosan adta elő. Szó volt a bolygónkról, a napfogyatkozásról és a csillagjegyekről. Nagyon izgalmas volt és reméljük jövőre is lesz.

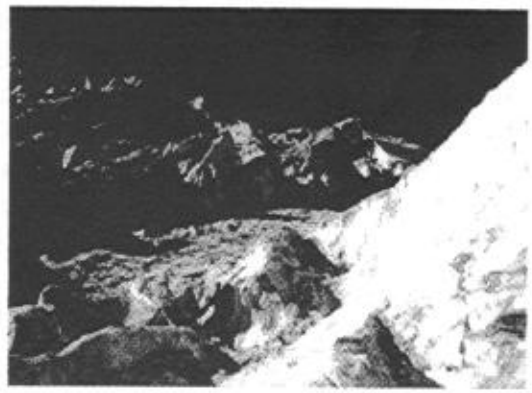
Idegen nyelvi gála

Az idegen nyelvi gála roppantul megnyerte a diákok tetszését. Érdekes volt a diákok idegen nyelvű előadásait hallgatni. Voltak, akik énekeltek, voltak, akik mesét játszottak el, és akadtak, akik szavaltak is. Nagyon jó volt, és aki teheti, jövőre jöjjön el.

MONT BLANC – MAGASHEGYI TÚRABESZÁMOLÓ

A Pizolit magashegyi túrájáról tartott egy nagyon élvezetes, színes beszámolót Szabó Zoltán, aki tíz társával vágott neki a Francia Alpoknak, hogy kizárólag gyalogszerrel feljussanak a híres csúcsra. Első hallásra az ember nem gondolná, hogy ez olyan nagy dolog lenne, hisz ez „csupán" fele a Himalája egyes csúcsainak. Azonban elgondolkoztató tény, hogy az eredeti csapatból négyen jutottak föl a csúcsra.

Gyönyörű diafelvételeket láthattunk, és közben részletesen elmesélte hogy merre mentek, milyen akadályokba ütköztek, hogy jutottak fel. Így megismerhettük, hogy milyen nehéz feladat valójában: ott van az időjárás, a majd húszkilós táskák, a víz kérdése, a megfelelő felszerelés megválasztása, no meg az emberi tűrőképesség kitágítása.

Azt hiszem jó választás volt erre az előadásra jönni, és remélem az elkövetkezendő években is láthatunk hasonló túrabeszámolókat. Akit érdekelnek további beszámolók, képek, információk, az keresse fel az egyesület honlapját: www.zpok.hu/pizolit

Rácsi

TALÁLKOZÁS PORTISCH NAGYMESTERREL

A magyar sakkozás nagykövete. Így tanulta meg őt ismerni a sakkot szerető magyar sporttársadalom. Játszott Botvinniktól kezdve a világ minden élvonalbeli sakkozójával, és sikereinek döntő része volt abban, hogy Magyarország ennek a játéknak ma is egyik nagyhatalma. Neve hazánkban már fogalomnak számít, és ez talán minden különálló sporteredményénél jobban tündököl. Pedig nyolcszor volt világbajnokjelölt, hússzoros olimpikon, csapatban nyert olimpiai aranyat és ezüstöt, ezen kívül sokszoros magyar bajnok. Portisch Lajos egy-egy szimultánja ma is megtiszteltetést jelent mindenhol. Aki vele játszhatott, vagy akár csak beszélhetett, ezt az élményét aligha felejti el. És a nagymester ez év március 2-án nekünk is bemutatkozott a 130-as teremben - ugyan nem a tábla mögött, hanem előadóként.

Bevezetésül felvázolta a sakktörténet főbb állomásait, majd beszélt a játék stratégiájáról, világbajnokokról, saját pályájáról és meggyőződéséről. Nagy tisztelettel szólt a Magyarországon élő exvilágbajnokról, Bobby Ficherről, akivel ma is rendszeresen játszik. A sakktáblán való könnyebb eligazodás végett egy mutatópálcát kért, mire hosszas szaladgálás után sikerült előteremteni Kéfer tanár úr e célra szolgáló "antennáját." Végül a nagymester a közönség kérdéseire válaszolt. Nem rejtette véka alá bizonyos fokú konzervativizmusát némely szakmai kérdésben. Ő az információs forradalom közepette is megtartotta az általa játszott megnyitási változatok kartotékjait, és az önképzés legjobb módszerének még ma is egy-egy nagy sakkozó legjobb partijainak könyvből történő "utánjátszását" tartja.

Akik ismerik őt, tudják, hogy Portich Lajos művészi szinten énekel is: legutóbb Fellegi Ádám társaságában lépett fel. Mostanában Schubert-dalokat és operákat ad elő leggyakrabban (németül, ill. olaszul is). Ezt mintegy kárpótlásnak tartja az ifjúkorában feladott hegedűművész-pályáért. Mindazonáltal az aktív versenyzéssel sem hagyott fel, csak idegőrlőnek tartja a nyílt nemzetközi versenyeken a résztvevőkre kényszerített robotmunkát - ezért inkább egyesületi szinten versenyez, illetve az országot járja: szimultánokkal és előadásokkal népszerűsíti a "királyos játékot."

A kérdések és a válaszok a mi együttlétünket is jócskán megnyújtották. Végül előkerült néhány papírszelet, és Portisch Lajos néhány autogramot adott. Igen megkapó látvány volt, ahogy a gyerekek sebtében ízekre tépték egyiküknek e célra szánt nagyobb lapját - de legközelebb bizonyára mindenki hoz magával papírt és tollat, ahogy szokás. Reméljük, viszontlátjuk még Portisch nagymestert iskolánkban, és köszönjük a mostani találkozást is.

Kéfer

14. túlélő: Zemplén, 2001. április

Ez a Túlélő más volt, mint a többi. Március utolsó péntek délutánján kaptuk meg a verseny szintmetszetét és néhány rejtvénybe csomagolt segédinformációt, amelyekből ki kellett volna találni a pálya menetét. Megfogyatkozott tanárcsapatunk *(Mocsári tölgy)* másik megmaradt tagjával, azaz Lunczer Ildi kollégával a tanáriban kúsztunk-másztunk a szőnyegre terített turistatérképek körül. Valami *"Cornus-major"* után kajtattunk, s a szintszelvény szerint éppen egy hegytetőn! Az internetes kereső nem tudott ilyen magyarországi helynévről, s rövidesen rájöttünk, hogy ez a talányos szópár nem más, mint a "nagy som" latin neve. Ezzel megint ott voltunk, ahol a part szakad, mert ilyen nevű csúcs minden hegységben legalább három akad.

A másik nyom, amin elindulhattunk, egy versrészlet volt, és egy érintendő pont tszf. magasságát adta volna meg. Mi Juhász Gyulára tippeltünk, de ezt a telefonos verskereső szolgálat - adatbázis nyomán - tévesnek ítélte, s végső tanácstalanságában megadta a gyomai Kner Nyomda telefonszámát. Persze ott péntek délután négykor már csak csörgött a készülék a vakvilágba. A többi információ számunkra semmitmondó volt (bár hallomásunk szerint volt olyan csapat, amely pusztán a versenyen igénybeveendő kisvasút pályavezetéséből rájött a helyszínre!), így Ildivel újfent a Nagy-Som után vetettük magunkat.

Nekem azonban volt még egy titkos tippem tartalékban, amit maga az egyik szervező, Szabó Bors adott - akaratán kívül. Az történt ugyanis (még két héttel a most leírtak előtt), hogy az egyik, villanypostán kapott dokumentumsablont *(Kérdőív.doc)* hátulról "megpiszkálva" elém került annak a "könyvtárnak" a neve, amelyben ő annak idején a kérdőívet szerkesztette: **D:\Windows\Dokumentumok\Túlélő\Zemplén**. Most már sürgetett az idő, ennélfogva céltudatosan a Zemplén-térképet kezdtem faggatni a hosszmetszeten található várrom és a tó hollétéről - és csakhamar össze is állt a kép.

Mi tehát hamar leadtuk a tippet, de másnak nem volt ilyen helyzeti előnye. Utólag mesélték, hogy egy csapat az ábrán kapott magassági vonalak szintközét nemes egyszerűséggel száz méternek vette, és rövid úton "eljutott" a Börzsönybe. Meglepő módon a túraútvonal egyharmadát sikerült is azonosítaniuk, utána azonban "eltévedtek:" semmi nem egyezett. Megtudtuk ezen kívül, hogy a verseny keretjátékának célja egy hat (lényeges) szóból álló mondat lesz, amelynek minden szavát négy "asszociációs szóból" fejthettük meg. Az egyiket az internetre belépve, egy teszttel szembesülve (tömérdek próbálkozással) már meg is kaptuk.

Egy hét múlva a szervezők a társaságot két csoportra osztva kifuvarozták a rajtba. Ekkor már csak az útvonal további menete volt titok. Megismerkedtünk csapatunk "beugró" tagjaival (Annár Gyula harmadikos diákjai a saját iskolájából: Marci és Domonkos), s hamarosan össze is tegeződtünk. Csakhamar azon kaptuk magunkat, hogy hűvös holdsütésben a Mogyoróska melletti patakvölgyben az első állomás felé baktatunk. Itt még frissek voltunk: hamar megleltük az első asszociációs szót: "KRÚDY." Aztán utunk a regéci várba vezetett, ahol Bajkai Maci volt a pontőr. A kedélyes üdvözlet után máris alagútba bújhattam, mialatt a legények holmi piros villogókat kerestek a romok ormán; az egyedül maradt Ildi pedig (utasításra) téglát csempészett a zsákomba. A próba lényege az volt, hogyan viseli idegileg a csapat egyik tagja, hogy a másik éppen őt tartotta méltónak a ballaszt cipelésére - nyolc kilométeren át.

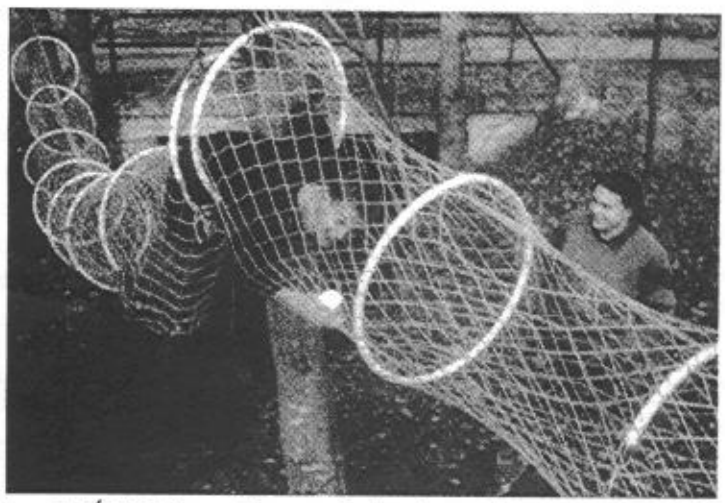
Ezután az útvonal egy hosszú szakaszon kettévált, hogy a csapatok széjjelrázódjanak. Mi a Dorgói-fenyves irányába kezdtünk kaptatni, mások a Rákóczi-kőre ziháltak fel. Itt értük utol Gyuláék csapatát, akiknek egyébként lekötelezettjei voltunk: otthon felejtett

útvonalmetszetünk helyett ők adtak nekünk másikat. Ezért hát nem igyekeztünk tőlük elszakadni, hanem baráti csoportosulásban együtt meneteltünk a hármas pontig. Itt egy versbe szedett logikai rejtvényt fejtettünk meg (tíz perc időlevonás fejében), tobozokat szedtünk, majd a következőn a fenyvesbe rejtett tájfutóbójáról a "kialvatlanság - kialvatlanság" szavakat olvashattuk le. Hogy erről magára Szabó Antalra, azaz a verseny két motorjára kellett volna "asszociálnunk," az a saját kialvatlanságunktól már eszünkbe sem jutott.

Következett a Pengő-kő, ahol Lukóczky Borsó fogadott bennünket azzal a jó hírrel, hogy a regéci nehezék végre kiszállhat a hátizsákból (azzal a bevallott céllal, hogy utóbb az egész várrom "átköltözzön" ide). A tobozokkal is célba dobhattunk, de sajnos nem sikerült újabb perceket nyernünk. Itt vacsoráztunk is, és az út folytatásánál lobogó őrtűz melegénél a kedvünket is visszanyertük némiképp.

Utunkat a hegység egyik legszebb táján keresztül folytattuk, hajnali szürkületben és nagy hidegben. István-kútnál a kéktúra fán függő pecsétje jelezte, hogy még jó helyen járunk. Pontőrt legközelebb a Mlaka-réten láttunk - de ott aztán nem volt benne köszönet. Mindenféle barbár latin neveket kért rajtunk számon. Míg azon töprengtem, hogy a "*Ribes uva-crispa*" betűkombináció a "budai barkócaberkenye" vagy a "térképmágusfa" közül vajon melyiket rejti, a többiek egy mesebeli térképen az elásott kompótot keresgélték. Nagy fájdalmunkra a latin nevekre nem kaptunk jutalompercet, s ez egyetlen válaszon múlt: azon, amit én ugyan csak tippeltem, de egyik társam nagy mellénnyel felülbírálta - holott jó lett volna.

A Nap egyre feljebb hágott az égbolton, és szelíd ujjaival végigsimította az Ördög-völgy komor meredélyét. Mire azonban Rostallóra értünk, ahol meleg teával vártak Margóék, már beborult az ég. Sok csapat piknikezett a helyszínen, mert ők már átestek a szokásos kötélhurkás, tojásvivős procedúrán, ami ránk is várt. Innen örömünkre a nagy utaztunk fütött kisvasúttal után tovább, s az alagút tóparton integethettünk is a kollégánknak. didergő Kálmán kísérte a Mivel idefelé ő vezényelte a vonatos csapatot és egyszóval: miskolci átszállást, sarat - most helyettünk állta a gondoltunk némi kárörömmel első tízbe arra, hogy ha az visszafelé is ő kerülünk, akkor terelgetheti a bandát a MÁV leharcolt szerelvényén, mi meg Pépp Gábor autóbuszának pihepuha üléseire hanyatlunk, és úgy ringatózunk hazáig.

A kisvasút a Gilevár nevű hegy aljában tett ki mindannyiunkat, és az álmodozásnak rögtön vége szakadt. A sínek vonaláról letérve egy jellegzetes vízmosás partján kapaszkodtunk fel a két ikercsúcs nagyobbikára - és itt újból utolért Gyuláék csapata. Beláttuk: őket nem rázzuk le egyhamar, s azt is, hogy a nagymenőket sem fogjuk már utolérni. A kisebbik csúcson egy félliteres tejeszacskó várta, hogy kiharapjuk a sarkait, és a szokásos módon kiszipolyozzuk a tartalmát. Néhány betűrejtvényt is teljesítettünk, és máris lódultunk tovább a szigorúan védett gerincen, a messze délen fekvő Nagy-Som-hegy, a 10-es pont felé.

Sajnos itt eléggé félrevezéreltem a csapatomat, és mire kiértünk a Nyírjes-gerinccel párhuzamos mély völgyből, ismét a Gyula-csapat leánykáit pillantottuk meg egy kanyarban.

A füben hevertek, ebédeltek, és rajtunk vihogtak. Már úgy látszott, soha nem szabadulunk tőlük. Együtt értünk fel a *"Cornus major"* 494 méteres, virágszőnyeggel borított csúcsára, ahol TT várt minket egy habtenisz-készlettel. Ezzel tízet kellett oda-vissza ütnünk a vadkárelhárító kerítés fölött, s máris léphettünk tovább. Sajnos a másik csapat a sarkunkban volt, Domonkos pedig egyre hosszabban le-lemaradozott, így nem tudtunk "robbantani." Egymás nyomában talpaltunk át a térképen Kék-szűrőnek titulált vizenyős réten, mígnem egyszer Gyula beváltott a sűrűbe, toronyiránt a (nem kötelező) 11* jelű bójás pont felé. Mi itt csendben elébük kerültünk a szekérúton, és a Sinka-tetőn befogtuk az előttünk haladó csapatot is. Ez a kis siker már nagyon kellett a Mocsári tölgynek.

A hegytetőn várt ránk egy gyakorlati és egy elméleti együttműködéses feladat: egymást kellett talicskázni, illetve egymás ismeretéből vizsgáztunk. Ez úgy történt, hogy Domi távolabb állt, s többek között kitöltötte a kérdőíven, hogy "két testvére van," míg mi úgy okoskodtunk, hogy "hárman vannak testvérek," tehát a válasz: három. - Az idegi kimerültség legalább annyira erőt vett rajtunk, mint a fizikai fáradtság.

Innen toronyiránt keletnek ereszkedtünk, vagy inkább sodródtunk le a Hercegkúti-patak észak-déli irányú völgyébe. Itt voltam utoljára az élen, és a hosszú lejtőn olyan szövevényesen vezettem ki csapatomat a széles tisztásig, hogy alighanem elvesztették a tájékozódási képességüket, és olyanokat kérdeztek, hogy "Te Némó, tudod még, hol vagyunk?" Ettől egy kissé megorroltam rájuk, és mikor a vizecses patakvölgyben a megfelelő oldalszurdokot kerestük (amin az utolsó állomás felé betérhetünk az erdőbe), csakhamar fellángolt a vita. Marci nemes egyszerűséggel kivette a kezemből a térképet, és nekifutott a meredélynek. Szerencséje volt, mert a Tengerszem felé éppen a gerincen vezet végig egy földút - de a fiú maga sem tudta, hol vagyunk pontosan. Az ebből fakadó újabb összeszólalkozásokat úgy-ahogy elsimítottuk, és hagytuk, hadd vezessen ő. (Így befolyásolják a csapatvezető határozottságát a vízhólyagjai.)

A verseny kétségkívül leglátványosabb vidékén, a Sárospatak fölötti Megyer-hegyen található Tengerszemnél rendezték be az utolsó állomást. Itt Dominak a menlevelet kellett átfuvaroznia a festői bányató túlpartjára, illetve Ildit egy szakadékba eresztette le Karel, a keménykezű pontőr - ezúttal a múltkorinál választékosabb társalgási modorban. A pontról leérve szusszantunk egyet, majd néhány dombháton átmászva bevánszorogtunk a célba, Makkoshotykára. A versenyt szokás szerint Komjáti Andrásék nyerték meg, mi pedig a 14. helyet csíptük el. S bár a jutalompólón egy tagbaszakadt Rambo látható, amint azt mondja egy megszeppent napközisnek: **"A Túlélő nem napközistábor!"** - mi mégsem éltük meg olyan tragikusan ezt a kétségkívül igen kemény túrát, hogy a következőre is tisztességgel ki ne álljunk.

Némó

A föld őrizői

Charlie Knight – ute

Cherlie Knight vakító kék kis teherautójának nyitott ajtajában ül és kíváncsian szemléli a két idegent, akiknek porlepte bérkocsija pont az ő alumínium-lakókocsija elé hajtott. A lakókocsi egy alacsony, rozsdavörös táblás hegység lábánál áll, kősivatag közepén, amely egészen a látóhatárig terül el. Csak szórványosan magasodnak ki bizarr sziklaoszlopok a síkságból. Délnyugat-Colorado fennsíkján vagyunk. Nyugaton a Sleeping Ute Mountain vonulatai húzódnak a sokszínű alkonyati ég alatt.

Egykor – így szól a legenda – minden ute óriás volt. Történt pedig, hogy ezeknek az utéknak egy vadászó csoportja egyszer hátrahagyott egyet közülük, hogy őrizze az országot addig, amíg vissza nem térnek. Évszázadok teltek el és végül az őrszem elaludt. Megharagudott erre a Teremtő[1] és büntetésül minden utét rendes nagyságúvá zsugorított, az alvó őrszem kivételével, akit heggyé változtatott, hogy most már örökre ő vigyázza az országot. Mondják, hogy az óriás alvó ute egy nap majd fölemelkedik a földről és segítségére kel népének a nagy veszély idején.

Nem sok fehér ember vetődik el Charlie táborhelyére. A kétsávos aszfaltút körülbelül egy mérföld távolságra halad el mellette és az ember könnyen eltéveszti a gazzal belepett utat, ami egy belógó szögesdrótnál ágazik el. Mindez tizenkét mérföldre délre van Corteztől, a legközelebbi várostól. Towarc, akis ute község egy pár mérföldre van innen.

A kutyák ugatva jelzik megérkezésünket és fenyegető morgással bújnak meg a teherautó mögött. „Mikor mentek tovább?" – ezek Charlie első szavai. Szemei rejtve maradnak a sötét napszemüveg mögött. Elmagyarázzuk, miért jöttünk: Szívesen együtt töltenénk vele néhány órát, napot, esetleg hetet, hogy lejegyezzük a szavait, fényképeket készítsünk róla és minden üzenetet, amit szívesen átadna a külvilágnak, továbbítsunk. Charlie csak a fejét csóválja. „Szóval, mit is mondtatok, mikor mentek?" Nem sértődünk meg. A szavai nem csengenek rosszindulatúan. Mély torokhangja van. Valami nyers, mesterkéletlen kedvesség érződik ezen a hangon. Lassan beszél, nehezen bajlódik a szokatlan angollal. (...) „Ti ketten, menjetek el most inkább. Charlienak holnap korán kell fölkelnie. Be kell fognia egy vad bikát fönn a hegyen. (...) Talán majd gyertek újra, de most menjetek inkább. Nem jó, ha két ilyen ember, mint ti a sötétben kószál errefelé. Történhet valami éjszaka. A sötét emberek kinn lehetnek. (...)"

Néhány nap hosszát a környéken maradunk, vad bikákat fogunk be Charlieval és fiával, Big Jimmel a Sleeping Ute Mountain lejtőin, majd Cortezbe visszük őket a marhavásárra. A vásár zárása után Charlie meghív minket a lánya, Judy házába. Másnap Charlie még nincs ott, Judyval beszélgetünk hát. „A BIA[2] dokumentumai szerint apám 1909. január 1-én született. De ezt a dátumot egy csomó öregembernek kiosztották egy népszámlálás során. Apám azt mondja, néhányan azok közül, akiknek ugyanez a születési dátuma, sokkal fiatalabbak nála. Ő valószínűleg 85 éves – talán egy-két évvel idősebb." Judy elmeséli, hogy pár hónappal ezelőtt meghalt egy köztiszteletben álló öreg – akit ő csak „nagyapaként" emleget. „Ő több volt, mint egyszerű varázsló. Nagyapa különös dolgokra volt képes. A naptánc során könnyeket tudott

[1] Amikor az indiánok egy istenről beszélnek, mint teremtő erőről, akkor a misszionáriusok, a keresztény vallás befolyásolásáról kell beszélnünk.

[2] BIA = Bureau of Indian Affairs (indián ügyek irodája). 1824-ben alapították meg a hadügyminisztérium ügyosztályaként. 1849-ben a belügyminisztérium alá helyezték, de a BIA így is az őslakosok alávetésének és földjük kisajátításának eszközemaradt. Különösen rossz híre van a BIA internátusainak. Ma főként finanszírozási programokkal gyakorolja befolyását. A tradíciókat követő indiánok továbbra is megszüntetését követelik.

kicsalni egy öreg fából[3]. Úgy beszélik, hogy halála után a hatalma az én apámra szállt át. Az én apám is csodálatos dolgokat tud tenni."

Bejön Charlie. Gyors fejbólintással köszönt bennünket és leül egy támlás székre. Hosszú hallgatásba merülünk. Aztán szól valamit ute nyelven, mire a leánya egy kis magnót hoz elő.

„Charlie előadja nektek a dalát" – mondja. Elővesz az ingzsebéből egy megkopott kazettát és berakja a lejátszóba. Ránk néz. Még határozatlannak tűnik, de végül bólint, mormog valamit és megnyomja a play gombot. A hangszalag recsegésén és sivításán át egy magasra hangolt dob tompa hangja szűrődik át. A dob egyenletes ritmusára egy férfihang énekel: „Hé-ú ... Hé-ú ... Hé-ú-ú-ú-ú!"

„Az én vagyok, aki ott énekel", mondja Charlie. „A vízidobon is én játszom." Ujjai a magnó fedelén kopognak. Határozatlan hang szűrődik ki a torkán, mintha ő is énekelne. „Hé-ú" szól a szalagról. „Hé-ú-ú-ú-ú!" Pár percel később leállítja a készüléket. „Most már ismeritek Charliet", mondja. „Ha ismeritek Charlie dalát, ismeritek őt is. Mindenkinek van egy éneke. Az Isten mindegyikünknek adott egy dalt, hogy tudjuk, kik vagyunk. És vannak még más dalok is, különböző dalok különböző célokra: megvannak a tánc, az éneklés és a gyógyítás dalai is. Minden betegséghez más-más dal kell. És minden dalhoz másképpen kell fölhangolni a dobot. A Kicsi Ember benned megmondja, melyik dalt kell énekelned. A Kicsi Ember Istentől való" – az ujjai továbbra is a magnó fedelén kopognak, miközben beszél. – „Charlie ifjúkorában egyszer fölment a hegyre imádkozni, és hogy az Istentől egy dalt kérjen. Sokáig mászott hegynek fölfelé, elfáradt és lefeküdt aludni. Akkor jött az Isten az álmába. Charlie dalát énekelte. Amikor Charlie felébredt, emlékezett a dalra. A Kicsi Ember segített neki az emlékezésben. A Kicsi Ember mindig Charlieban marad. Mindig itt Most is." A mellére tette a kezét. „Itt belül." Föláll és a kandallóhoz megy. Meggyújt egy gyufát és egy serpenyőbe dobja, amit Judy éppen az izzó fahasábokra rak. Hirtelen valami édes-keserny̋és illat terjed szét a levegőben. „Tuja." Mondja Judy. „Elűzi a nemkívánatos szellemeket." Charlie megáll a tűz előtt és néhány percig hangosan imádkozik utéül. Azután hozzánk fordulva mondja: „A füst távol tudja a sötét embereket. Azt hiszem, keresnek titeket. Tegnapéjjel láttuk őket, éppen kint a ház mögött. Úgy néztek ki, mint a nagy, hátsó lábaikon járó kutyák." Fölemeli a karját és döngő léptekkel járkál körbe-körbe, valami furcsa állatot utánozva. Körüljár minket, mintha csak zsákmányát akarná becserkészni. Aztán nevet, újra leül és ásít egyet. „Mikor mentek?" kérdi hirtelen. „Charlie most fáradt. Ha van kedvetek, gyertek el holnap is. Charlie talán elmesél még nektek egy pár dolgot." Fölállunk. Végignéz rajtunk. „Figyeljetek a sötét emberekre!" figyelmeztet bennünket. „Most elmentek, de újra visszajönnek. Rejtélyes nevetése követ bennünket a kifelé vezető úton. Már csak nem sötét van. A távolban lassan elborítja, eltakarja a Sleeping Ute Mountaint egy violakék árnyék. Nem kis nyugtalansággal a szívünkben hajtunk vissza Cortezbe, a szálláshelyünkre, sötét fantáziálásba merülve a „sötét emberekről".

Másnap reggel a lakókocsijában találkoztunk vele. Ismét mesél nekünk. „Charlie 32 vagy 33 éves lehetett, amikor megkapta a dalát, amivel gyógyítani tud. Háton feküdt a földön és karjait kitárta. A látomásban nagy fény képében érkezett a Teremtő. Fényt sugárzott és angyalok vették körül. Ők is mind fényből voltak. A Teremtő jött és megérintette Charlie kezét és megtanította neki a dalát, amit gyógyításra tud majd használni. Azt is megtanította neki, hogyan tudja megtalálni az emberben a beteg részt. Megtanította őt gyógyítani. Azt mondta neki: Énekeld ezt a dalt, azután rakj tüzet. Végy egy kevés parazsat a kezedbe. Nem fog megégetni téged, ha a megfelelő módon imádkozol. Hagyd átáramlani a forróságot a kezedre, majd dörzsöld be vele az ember testét a beteg helyen. Aztán tedd vízbe a kezed és

[3] A naptánc a prériindiánok legfontosabb szertartása. Az élet újjászületését ünneplik ekkor. Később más törzsek is átvették ezt a szokást.

ismételd ezt meg még egyszer. Még hétszer ismételd. Elmúlik a betegség, ha a Teremtő is úgy akarja."

A búcsú

„Mindenkinek van egy útja", mondja Charlie. „Nem látni merre van, ezért nehéz megtalálni. Senki se tudja megmutatni neked, merre keresd. Egyedül kell rátalálnod. Ha megtalálod, talán az Istenhez vezet téged. De ha a rossz úton indulsz, talán a sötét emberekhez jutsz!" Ott várnak rád kinn, annyi bizonyos. Menjetek most inkább. Kaptam egy figyelmeztetést. Történhet valami rossz, ha itt maradtok. Mikor mentek?" A hangja félreérthetetlen. Köszönetet mondunk neki, fölállunk a székről és indulunk az ajtó felé. „Várjatok egy percet", mondja. „Charlie csinál rajtatok egy jó varázslatot. Maradjatok állva." Valahonnan előhozott egy sastollat. Most megfogja a szárát és végigsimít vele bennünket oda-vissza, lábaink hátsó felétől kezdve a fejtetőnkig, aztán vissza a lábfejünkhöz. „Jó áldás", mondja. Segít nektek megtalálni a helyes utat. Talán máskor még visszajöttök. Charlie akkor majd egy kicsit többet fog nektek mesélni. Most nem alkalmas erre az idő. Később, ha elmennek a sötét emberek, majd újra eljöhettek. Ne felejtsétek ezt el. Kövessétek a helyes utat és térjetek ide vissza. Charlie várni fog rátok."

Harvey Arden
Steve Wall

B.B.

Könyvbemutató

Április 21-én pénteken délután háromkor a könyvtárban bemutatásra került az Így írunk mi című könyv. A könyv válogatás babitsos és exbabitsos diákok műveiből.

A gyanútlanul arra járó emberek is sejthették, hogy valami készül. Az ajtóban lelkes kis leánycsapat árulta a könyvet, s az asztalok újfajta elhelyezkedése is árulkodott.

A bemutató kb. háromkor el is kezdődött. Kárpátiné Kovács Edit tanárnő egy rövid kezdőbeszédet mondott, majd utána a szerzők felváltva beszéltek önmagukról, s felolvasták egy-egy művüket.

A régi diákok közül jelen volt Szita Donát, Karafiáth Orsolya, Chikány Gergely, Mikes Gábor, Angyal Zsuzsa és még sokan mások.

Volt néhány kíváncsiskodó is , akik csak azért voltak, mert szeretik az irodalmat és/vagy mert a barátjuk/barátnőjük is eljött.

A délután kellemes hangulatban telt. Megbánhatja, aki nem volt itt! De még pótolhatjátok! Ha minden igaz, lesznek még ilyen délutánok, s a könyvet is még megvehetitek a stúdióban.

Hernyó

Filmajánló

Túszharc / Proof of Life

Aligha van olyan ország, ahol ismeretlen fogalom lenne az emberrablás, a túszejtés, a váltságdíj: ahol ne tudnák, micsoda fizikai és lelki megrázkódtatást jelent ez az áldozatnak és hozzátartozóinak - miközben az emberrablók számára mindez nem más, mint üzlet. Méghozzá nagyon jól jövedelmező üzletet: Egy Dél-Amerikában dolgozó amerikai mérnök, Peter Bowman (**David Morse**) gerillák fogságába esik, akik szabadon bocsátása fejében hárommillió dollárt követelnek családjától.
Felesége, Alice (**Meg Ryan**) hamar rádöbben, hogy hiába vár segítséget férje cégétől és biztosítójától: ha valaha is viszont akarja látni Petert, egyedül kell megküzdenie a súlyos helyzettel. A mindenre elszánt asszony azonban nemsokára kénytelen belátni, hogy segítség nélkül, magára utalva tehetetlen férje fogvatartóival szemben.
Kétségbeesésében felkeresi az emberrablási ügyekre szakosodott SAS-veteránt, Terry Thorne- t (**Russeil Crowe**), aki - némi vonakodás után - el is vállalja a megbízást. Az ügy azonban jóval bonyolultabbnak és szövevényesebbnek tűnik, mint azt kezdetben bármelyikük is gondolta volna. Megkezdődik az emberrablókkal folytatott végeláthatatlannak tűnő, idegtépő egyezkedés: Tovább nehezíti a helyzetet, hogy Alice és Therry egymás iránt érzett rokonszenve lassanként mély vonzalommá fejlődik. Mikor a tárgyalások holtpontra jutnak, Peter elérkezettnek látja az időt, hogy társa Dino (**David Caruso**) és három jól képzett zsoldos segítségével végrehajtsa vakmerő tervét: Peter Bowman életének megmentését.

Mi kell a Nőnek? / What Woman Want

Nick Marshall (**Mel Gibson**) volt a tökéletes, az abszolút férfi. Egy elbűvölő, ördögien eleven agglegény, luxuskivitelben. Szeretett Sinatrát hallgatni, és - mint az igazgatótanács elnöke - úgy gondolta, hogy madzagon rángathatja az egész világot. Aztán egy éjszaka; kis álomlakásának magányában mintha kicsit összegubancolódott volna ez a madzag. Váratlanul történt vele valami, ami felnyitotta szemeit és kihegyezte füleit. Jobban látott és hallott, mint valaha gondolta, vagy álmodta volna. És Nick Marshall, a nőcsábász reklámfőnök, aki - saját állítása szerint - "Isten ajándéka a nőknek", hirtelen felfedezi, hogy egy másik ajándék birtokosa lett: képes meghallani a vele kapcsolatba kerülő nők legbelsőbb gondolatait.

Majdnem híres / Almost Famus

A hetvenes években néha még valóra váltak a lehetetlen álmok. Egy 15 éves rockrajongó srácot, aki egy helyi zenei újság számara írogat, felkéri a nagytekintélyű Rolling Stone magazin, hogy csatlakozzon a Stillwater együtteshez, és írja meg a koncertturné részleteit.

A srác szerencséjére, a szerkesztő sosem találkozott vele: telefonon adta a megbízást. Ő tehát egy időre eltűnik édesanyja féltő szeme elől, és fejest ugrik a nagybetűs életbe. Ettől kezdve csak az utazás, a koncertek és az együttes mellől elmaradhatatlan rajongó lányok érdeklik. Figyel, csodálkozik és tanul. Meg nagyon élvezi az egészet. Meg nagyon szerelmes lesz az egyik lányba, a szólógitáros barátnőjébe.

A turné véget ér, a Rolling Stone szerkesztői pedig leleplezik az újságírót: rájönnek, hogy egy kiskamaszt bíztak meg a feladattal. A cikk végül mégis megjelenik, a rock-nagycirkusz pedig megy
tovább...
A ***Jerry Maguire - A nagy hátraarc*** rendezője ezúttal saját kamászkorát vitte filmre és nagyszerű zenékkel valamint látványos koncertrészletekkel tette még érdekesebbé.

Horoszpók, avagy mit ígérnek a csillogók?

Kos (III.21-IV.20)

Általános: Bár ezen a héten sem nyerted meg a lottón a főnyereményt, még ne add fel a reményt! Sőt, most növelheted esélyeidet azzal, hogy veszel szelvényt. Vágasd le a hajad!
Szerelem: Végre találkozol a nagy Ő-vel, csak azt sajnálhatod, hogy a buszon nem fogod felismerni, s újabb 250 évet kell várni, hogy megtaláld.
Iskola: A jegyeidet elnézve jobb, ha összekapod magad! A biológia tanároddal össze fogod szűrni a levet! (Javaslat: Ne menj be bioszra)

Bika (IV.21-V.20)

Általános: A Merkúr pont akkora szöget zár be a Proxyma Centaury-val, mint a százas szög, a 120 fokos vinklivel. Menj el fodrászhoz!
Szerelem: Sok meglepetés nem fog érni, továbbra is azt hajtogatod: „Szerelem, szerelem a biciklimet."
Iskola: Az iskolát 225. évfordulója alkalmából fel fogják újítani! Valószínűleg te ezt már nem éled meg.

Ikrek (V.21-VI.21)

Általános: Feltétlenül keresd meg a fodrászodat, s vágasd le a hajad! Garantáltan rövidebb lesz a hajad.
Szerelem: Nem jósolnak semmi jót a csillogók, ezért én sem mondok semmi kedvezőt. Talán, ha fodrászhoz mennél…
Iskola: A jegyeid miatt nem kell aggódnod, katonás (1, 2, 1, 2…). Meg fogják dícsérni a hajad, ha levágatod.

Rák (VI.22-VII.22)

Általános: Ha alaposan takarítasz a hétvégén, tiszta lesz a szobád, s előkerül kedvenc posztered. Menj el fodrászhoz!
Szerelem: Pároddal jól megértitek egymást, s másokat is. Soha rosszabbat!
Iskola: Akárki akármit mond, reménykedni szabad…

Oroszlán (VII.23-VIII.23)

Általános: Mint minden téren, általánosan is te vagy a király! A hónap elején meginog a léc, de megőrzöd vezető pozíciódat. Menj el fodrászhoz!
Szerelem: Legyőzhetetlen Kaszanovának képzeled magad, s ez nem biztos, hogy mindenkinek tetszeni fog…De a hajad igen.
Iskola: Ha eddig jó jegyeid voltak, továbbra is ezek maradnak, ha rosszak, akkor ne is álmodj jobbról.

Szűz (VIII.24-IX.23)

Általános: Kedved leled mindenben, amit csinálsz. Szép az élet! Csak ne esne az eső a fejed fölött… Egy új séró rád férne.
Szerelem: Bár le tudnád venni a szívedről azt a súlyt, ami rá nehezedik! De ne próbálkozz, mert sérvet kapsz.
Iskola: Ha annyi húszezresed lenne, mint ötösöd, akkor se tudnál elköltözni otthonról. Kitartás, már nincs sok hátra.

Mérleg (IX.24-X.23)

Általános: Megnézed Sváby András műsorát, s szörnyülködve veszed észre, hogy csillagöved jól ki lett gúnyolva. Ezért menj el fodrászhoz.
Szerelem: Ha jól tudsz úszni, s erős vagy, nem esz meg a cápa, s a sok elvetemült kérőt is le tudod rázni.
Iskola: Nem érhet váratlan meglepetés, ha tanulsz, ha nem. Minden rendben van, de ez sem elég egyeseknek.

Skorpió (X.24-XI.22)

Általános: Ha van Internet hozzáférésed, akkor fogsz tudni internetezni, ha nincs, akkor nem. Menj fodrászhoz, s vágasd le a hajad!
Szerelem: Még mindig szereted, még mindig szeret, még mindig szeretnek, még mindig szeretnétek... Vágasd le a hajad!
Iskola: Nem érdemes felgyújtanod az iskolát. Hidd el, kellemesebb a suli, mint a börtön.

Nyilas (XI.23-XII.21)

Általános: Ha a kocsid karbantartod, a pótkereket is karban tartod. Menj el fodrászhoz!
Szerelem: Ha szereted, s ő szeret, akkor nagy baj nem érhet, csak akkor, ha más is szeret, vagy ha mást is szeretsz.
Iskola: Szereted az iskolát! Ne fogadd el, hogy társaid emiatt különcnek néznek, de ez az igazság.

Bak (XII.22-I.20)

Általános: Ha levágatod a hajad, nem kell olyan sokat szárítanod hajmosás után. Kellemes meglepetés ér!
Szerelem: Te fogsz kiszállni az egyik szülinapi tortából, amit nem neked szánnak meglepetésül. A kiválasztottban megleled ideiglenes partneredet.
Iskola: Minden OK, minden OB.

Vízöntő (I.21-II.19)

Általános: Hatalmas mázlid lesz. A kifeszített szárítókötelet idejében észreveszed, s nem távozol idő előtt az élők sorából. Vágasd le a hajad!
Szerelem: Jobb lenne, ha nem lennél szerelmes, de ezen változtatni nemigen tudsz. Sajnos a kiszemelt ezt nem nézi jó szemmel, s meglátod, lesz nemulass!
Iskola: Mutasd meg anyunak az ellenőrződet, bármily fájó is. Ne várj javuló tendenciát!

Halak (II.20-III.20)

Általános: Tanulj fodrásznak, az egy jó szakma, s mostanában az igény is meg fog rá nőni. (Vajon miért?)
Szerelem: Sok jóra ne számíts, a hajturkálás nem tetszik mindenkinek.
Iskola: Csinálj szép hajat a tanárodnak, s nem buksz meg.

Nagy Lajos helyett Talapa Péter:
Illusztráció nélküli természetrajz

A teknősbéka

A teknősbéka egy rendkívül szép állat. Teknőjét nem fürdésre, vagy fürdetésre használja, és nem is mosásra, az egyszerűen csak van neki. Négy lábával a 400 méteres mellúszás rekordját próbálja megdönteni, sőt még a parton is tud sétálgatni.

Elemózsiája az, amit az ember az akváriumába betesz neki, illetve a tengerekben található szennyeződések is a kedvenc táplálékai közé tartoznak.

A vörösfülű teknős nagyot hall, az ékszerteknősök közül a 24,5 karátosok kihalófélben vannak. A mocsári teknős, bármily meglepő, mocsárban lakik. Tojással szaporodik, s tojásait a földbe ássa el.

Autópályán való száguldozásra engedélyt nem kapott, azért, mert úgy ítélték meg, hogy a nagy sebesség miatt ön-, és közveszélyes, valamint jogosítvánnyal sem rendelkezik.

Nem szív cigit, nem drogozik, s ezzel jó példát mutat a mai fiatalságnak.

SULIRÁDIÓ

Jó, hogy van (már akinek). De jó lenne, ha…

- nem csak a műsorvezetők (+Zsombi) zenei ízlésének megfelelő számok lennének benne. Vagyis nem csak egy elenyésző rétegnek szólna
- egy számot nem játszanának le többször, két egymást követő adásban például, hanem változatossá (élvezetessé!) tennék a műsort
- a zenei színvonalat színesítenék, ugyanis túl egysíkú (Ehhez sok ember szívesen hozzájárulna 1-2 JÓ zenével segítségképpen.)
- a számokat az elejétől a végéig leadnák, (még akkor is, ha nekik nem tetszik) ne csak 15 mp-et belőle (volt már ilyen…egy Nirvana szám…) *(*
- a szövegeket a számok végén (esetleg elején) és nem közben olvasnák fel
- amit felolvasnak, mennyiségileg csökkentenék… a diákok úgyse nagyon figyelnek rá, a zenét sokkal jobban szeretik.
- De ez reménytelen…

Még ha valakik fel is javíthatták volna a sulirádiót, nem tehették, mert nem kaptak rá esélyt. (A büszkeségük pedig nem engedte, hogy megalkuvó módon a mostani emberekkel együtt csinálják.)

(név és cím a szerkesztőségben)

VICCEK

A ló fut az erdőben, megállítja a farkas. Erre a ló:
- Farkas koma most az egyszer ne bánts, fontos üzenet lesz az egész erdőnek, neked is.
- Igazán? És hol van az az üzenet?
- Ide írták a jobb hátsó patámra.
A farkas hátramegy, hogy elolvassa, a ló meg jól fejbe rúgja.
Egy óra múlva kábultan ébred fel a farkas és így szól:
- Nem tudom, minek játszom az eszem, mikor nem is tudok olvasni.

Ez állítólag megtörtént, és fel is jegyezték az amerikai haditengerészetegyik rádiózási naplójában:
- Azonnal térjen ki észak felé 15 fokkal.
- Javaslom, hogy ön térjen ki dél felé 15 fokkal...
- Megismétlem, térjen ki észak felé 15 fokkal, máskülönben összeütközünk.
- Én nem tudok kitérni, térjen ki ön 15 fokkal....
- Én az amerikai haditengerészet tisztje, az amerikai flotta egyik hajójának kapitánya vagyok. Utoljára mondom térjen ki.
- Én pedig szolgálatos a világítótoronyban...

- Na, elitélt, van utolsó kívánsága?
- Egy cigarettát kérnék.
- Na jól van, azt lehet. Tessék.
- Tüzet is kérnék.
- TŰZ!

Szilveszter éjszaka. Ember csönget egy ajtón.
Négyéves forma gyerek nyitja ki az ajtót, szájában cigi, kezében vodkás üveg.
- Öcsi, szüleid itthon vannak?
- SZERINTED??

Két rendőr utazik egy helikopteren. Azt kérdezi az egyik:
- Te, mi ez itt felettünk?
- Szerintem a légkondicionáló. Amióta nem pörög nagyon izzad a pilóta.

- Hallása milyen?
- Római katolikus.

Egy egyetemistának hosszas keresgélés után sikerült szereznie egy állást a helyi állatkertben. Mivel megdöglött a gorilla, ezért neki kell egy gorillajelmezben ugrálnia egész nap. Minden jól ment - vakaródzott, banánt evett, stb.- amíg egy napon az ágról-ágra ugrálás közben át nem esett az oroszlán ketrecébe, ahol persze elkezd teli torokból ordítani:
- Segítség! Segítség!
Mire az oroszlán:
- Kussolj már te marha, vagy mindkettőnket kirúgnak!

Kornélka először visz haza rossz osztályzatot.
Az Őrző-védő Kft.-nél dolgozó apukája dühösen nézi a lap alján díszelgő elégtelent.
- Kisfiam, ugye tudod, hogy ezért verés jár?
- Szerintem is, menjünk, én tudom hol lakik a tanító néni.

Taxi 100-al tép a Belvárosban, az utas nem győz kapaszkodni a hátsó ülésen. Az egyik kereszteződésnél a lámpa már átvált pirosra, de a taxis nem lassít, a következőnél pedig már régóta piros a lámpa, de a taxis áttép rajta. A harmadik kereszteződésnél azonban a zöld lámpánál hirtelen megáll a taxis.
- Miért állt meg? - érdeklődik az utas.
Mire a válasz:
- Hát jönnek a kollégák.

Kis emberek utolsó mondatai:

Nehézlovasságunk páncélzata ellenáll a mongolok nyilainak.
Uram! Ne tévessze meg a meztelenségem! Én a ruhásszekrény mikroklímáját mérem!
Gyertek fiúk, itt még nincs mocsár!
Gyertek nyugodtan fiúk, ezek a mieink!
Milyen szelíd ez a kis tigris!
Ez az indító gomb?
...és most ünnepélyesen felavatom az egyes atomerőmű blokkot.
De szép fények vannak arra, Csernobil felett...
Jegyeket, bérleteket ellenőrzésre kérem felmutatni!
Szerinted be lehet venni ezt a kanyart 200-al?
Szállj be te is! Múltkor is 24-en mentünk le ezzel a lifttel...
Gyere Apu! Még csak villog a zöld!
Ugyan drágám, csak képzelődsz. Miért ketyegne egy levél?
Taposs bele, látom, hogy nem jön vonat!
Nézd má Józsi, nem úgy néz ki ez a golyó, mint egy kézigránát?
Értem, doktor úr. Tehát a pirosat ha szúr, a zöldet ha nyom.
Ugyan már, miért izgulnék? Századik ugrásom.
Mégis, nem halkítaná le azt a magnót?
Kutyuli-mutyuli, na, gyere ide a bácsihoz!
Elismerem, régi híd, de megbízható!
Te?! Ilyen fejjel?
Megmutatom, a filmben mit csinált Schwarzenegger az oroszlánnal!
Nyugi, szívecském, értek hozzá! A zöld a fázis.
Hehe, úgy látom, csak én maradtam életben...
Nem a férjed jött haza, szivi?
Ha még egyszer elszáll ez a számítógép, kinyírom magam...
Ez a fal olyan stabil, hogy bele is rúghatok, nézze...
Nem érzek semmiféle benzinszagot. Cigarettát?
Nyugodtan kapcsold ki, már az egész a fejemben van.
Ezen a lemezen biztosan nincs semmi fontos.
Figyeld! Cápauszony!
...vagy ezek a mi koordinátáink?
Végre közelről láthatok egy igazi tankot...
Jobbról jó! illetve...
Én már láttam, a kertész a gyilkos.
Gyertek, szemetek, ahányan csak vagytok...
Már mondtam, hogy zártkörű rendezvény.

TERMÉSZETFIGYELŐ TÁBOR A TISZA-TÓNÁL
2001.JÚLIUS 23-30.
Jelentkezés Marton Sándor tanár úrnál a fizikaszertárban.
Részletek a faliújságokon.

Idei nyári táborok

Idei nyári táborok

Tenisztábor

A tábor helye és időpontja: 2001. Július 9-13, Szarvas
Várható költség: kb. 15000 Ft/fő
Program: délelőtt teniszoktatás, teniszezés, délutánonként játékok, sport, strandolás, kirándulás. Ja és a már hagyományossá váló Babits Open verseny. A tavalyi tábor képeit a fizika melletti vitrinekben nézhetitek meg.
Jelentkezés: Molnár Sándor tanár úrnál

Vízitábor Szarvason 2001.június 25-29-ig

Szállás: Az Óvóképző Főiskola kollégiumában
Utazás: vonattal
A tábor összköltsége: 10500 Ft (a beadott pályázatok sikeres elbírálása esetén ez az összeg csökkenhet)
A programok: nyaralásunk Szarvason már hagyományosnak mondható. A Holt-Körös tiszta és nyugodt vize ideális feltételeket biztosít azoknak, akik kajakozni, kenuzni szeretnének. Akik még sohasem próbálták ezt a sportot, azok is bátran vállalkozhatnak, megfelelő segítséget kapnak.
A kajaktúrák mellett bőven van lehetőség strandolásra, pihenésre, kikapcsolódásra.
A szép táj, a hangulatos környezet lehetőséget nyújt kirándulásokra, megismerkedünk a vidék jellegzetes növény- és állatvilágával.
Aki kedvet érez ehhez a kiránduláshoz, jelentkezhet Nagy Zoltán tanár úrnál.
Bővebb információkat is nála kaphatok, ha személyesen fölkeresitek.
Üdvözlettel: Nagy Zoltán

További információkat kaphattok a táborvezető tanárokról illetve a fő[illegible]ról

Aranyköpések

Ének

Szerintem ez nem ugyanakkora! Hosszabb, mint a tied!

És akkor a berlini kürtös elvette az oboás lányt férjül!

Kőházi Tiborné

Remélem nem kell többször rám szólni!

Sillye Gergely

Magyar

Mint csatamén, mely meghallja a harci kürt szavát, hogy Angard!

Balatoni Teréz

Kémia

És akkor mellégyűlnek a vízmolekulák, de ez itt mellette nem sok vizet zavar!

A diszperziós köpés…

Lehűtjük a hidrogén-kloridot, és folyékonnyá csináljuk…

Horváth Kálmán

Rajz

Leharapom a dolgotokat! Van nektek olyan? Szuper!

Bányai Alfonz

Fizika

Gyakorolnod KELL… különben meghalsz!

Az alumínium töm-töm-töm-tömege…

Kövesdi István

Számítástechnika

„Plug and Play", vagyis dugd be és játsz!

Kiveszem a kukából a levelet, és kisimogatom!

Danitz Béláné

Matek

Itt van ez! Itt az enyém, ez nagyobb…

Marton Sándor

Földrajz

A Kékes 1014 mm magas…

Kiss Tamás

Három kivételével az összes dogát kijavítottam. Az X-ét, Y-ét, meg még kettőt!

Balázs Gábor

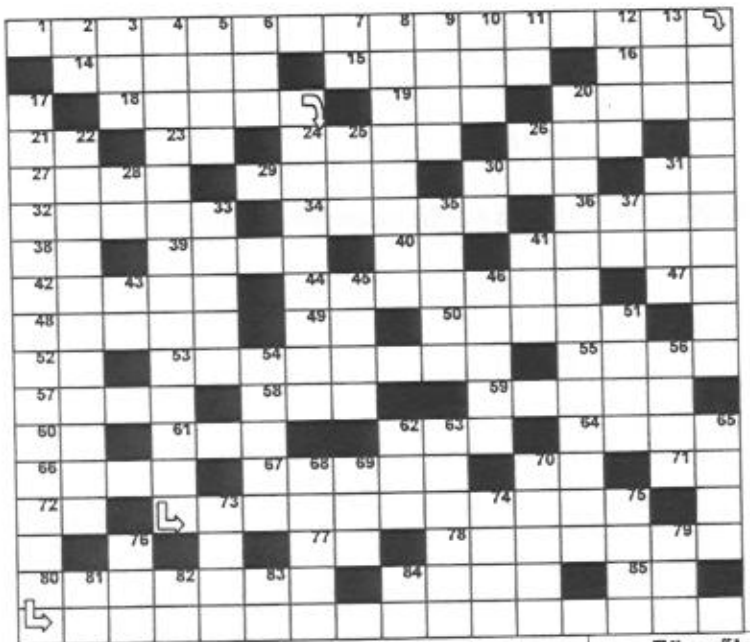
Mi mondtuk

Tanár: A csúszási súrlódási együttható jele μ. Diák1, hogy írjuk?
Diák1: Em – hosszú ű.

No, hát ennyi volna az e havi dózis. Már nagyon sokszor kértelek titeket, hogy legyetek oly szívesek, és ne legyetek lusták az aranyköpéseket összeírni, mert egy szép napon arra ébredtek, hogy a rovat megszűnt. Egyesek szerint nem kár érte, mert nagyon gagyi. De ne felejtsétek, hogy miattatok van ez így. Én csak hozott anyagból tudok dolgozni, és ha ti nem hoztok semmit, nem tudok mit csinálni. Ezt a rovatot nektek csinálom, de nem nélkületek.
Köszi:

Firka Rejtvény

Ebben a számunkban Weöres Sándor Rongyszőnyegéből idézünk fősorainkban.
A megfejtéseket a Bf ládába várjuk.
IV. számunk helyes megfejtői közül Szokol Dávid 7.b osztályos tanulónak kedvezett a szerencse.

Vízszintes

1	FŐSOR I.	47	Űrmanó	2	Tiltószó	43	Ró
14	Elmegy régiesen	48	Erős húsvéti fűszer	3	Szilvamag!	45	Barátságos tüskés
15	Frizurát	49	Varróeszköz	4	FŐSOR II:	46	Holt nyelv
16	Fohász	50	Vuk nagybátyja	5	Koniec	51	Mely személy?
18	FŐSOR IV.	52	Rátonyi Róbert	6	Fog alom	54	Musztáng
19	A sértődés szava	53	Elhúz	7	Földet forgat	56	Átteszi székét
20	Elöl	55	Italom	8	Csibész	62	Tyúk mondja
21	Ételízesítő	57	Mosógép része	9	Lop	63	Utol...(behozható)
23	Kettőzve szerkesztőnk!	58	Von.névmás	10	Tartó	65	Lónév
24	What is it?	59	Papírra vethet	11	Hátszélek!	68	Porció-e?(régies)
26	Suli	60	Motormárka	12	Hóbort	69	Tucatból kettő
27	Gyümölcs	61	Vízinövény	13	Lám	70	Híres angol folyóirat
29	Hírnév kezdete!	62	Sárga elem	17	FŐSOR III.	73	Angol otthon
30	Az ábc kezdete	64	A kozmosz	20	FŐSOR V.	74	ABÁV
31	Indulatszó	66	Sír-e a baba	22	Csizma alakú	75	Férfinév
32	Macskának van	67	Gazember	25	Amire pont kerül	76	Erdei gyümölcs
34	Nyíltartó	70	Adat szélei!	26	Szamár mondja	79	Német növelő
36	Második előtti	71	Daloló szócska	28	Angol úr	81	Állóvíz
38	Ozmium	72	A szélén lóg!	30	Növelő	82	Néma mén!
39	A perzsa uralkodó	77	Növelő	31	Napszak	83	Indulatszó
40	Megszólítás	78	Kutyakedvelő	33	Sál táviratban	84	Dísz
41	Az Ivanhoo írója(Walter)	80	Proton+neutron	35	Női név		
42	Szűrő	84	Görög betűm	37	Háziállat		
44	A szomszédos patak	85	Sír	41	Éktelen sár!		

Babits Firkák A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja
VIII.évfolyam 5.szám 2001. április Megjelenik 200 példányban
Főszerkesztő: Zergi Csaba Felelős kiadó: Molnár Dávid Felelős szerkesztő: Marton Sándor

Babits Firkák

2001. május – június VIII. évfolyam 6. szám

vakációóóó!!!!!

Külön köszönet Boka Gyurinak!

A tartalomból:

- Elballagtak...

-Interjú Hock Zoltán alpolgármester úrral,
és Kőháziné Gyarmati Éva tanárnővel,

-Vendégünk volt Hobó,

-Papírgyűjtés,

- Aranyköpések, Rejtvény...

...valamint lapzárta után érkezett: exluzív beszélgetés Lőrincz L .Lászlóval

A nyári szünetre mindenkinek
jó pihenést kívánunk!

A szerkesztők: Csernai Judit, Lebada Afrodita, Maverick, Hernyó, Zecs, Gege, Marton Sándor

Beköszöntő

Köszöntünk mindenkit az idei tanév utolsó számában. Remélem mindenkinek jól megy a tanulás és mindenki szorgalmasan készül a vizsgáira (már ha van). De remélem, azért senki se hajszolja agyon magát és egy kicsit pihen és kikapcsolódik.

Ebben a számunkban többek között olvashattok interjúkat (pl. Hock Zoltánnal, Újpest alpolgármesterével; Kőháziné Gyarmati Évával, iskolánk énektanárával), különböző humoros írásokat és millenniumi programajánlót. Még mindig keressük leendő riportereinket és szerkesztőtársainkat (bővebben lásd külön cikkünket).

A főszerk.

Felhívás

Szerkesztőségünkre ráférne egy kis megújulás, új stílus, egy kis „**friss vér**"! Ezért kérünk mindenkit, aki elég kreativitást érez magában, elég új ötlete van, és ezeket véghez is akarja vinni, az jöjjön le egy hétfő délután, és kóstoljon bele egy újságszerkesztési délutánba.

Amit ígérünk: vért és verítéket, kemény munkát, agyizomlázat és fergeteges hangulatot (esetleg még matek és fizika felmentést is)!

Amit nem ígérünk: hírnév, pompa, csillogás, pénz (mindezt ellensúlyozza az, amit ígérünk).

Ha ezek után kedvet érzel magadban, gyere, mi várunk!

A tanár-diák kapcsolatról röviden

A tanár-diák kapcsolat legfontosabb alapköve a bizalom és a megbecsülés. Minden más dolog (a tanár és a diák részéről egyaránt) csak sikertelen próbálkozás a kettejük közti viszony javítására. Gondoljunk csak bele, mikor tekinti korrektnek a kétoldalú kapcsolatot a diák? Ha a tanár segítőkész, és emberséges – minden helyzetben. Ezt viszont csak akkor adhatja őszintén – ha nem őszinte, az úgyis feltűnik – ha érzi a bizalmat és a megbecsülést a diákfelől, ami biztosítja őt arról, hogy a kapcsolatot ő irányítja és a diákok készek befogadni a kezében lévő tudást. Ekkor pedig a diák is érezni fogja a tanár felől a bizalmat és a megbecsülést, mely kettő tulajdonság nélkül nem lehet hosszú távon hatékonyan tanítani, s nélkülük a tanár-diák kapcsolat ellaposodik, rosszabb esetben pedig elmérgesedik és feszültségekhez vezet.

Vejnemöjnen

Elballagtak...

Először ballagott iskolánkban úgy négy osztály, hogy „felnőtt" az iskola huszonnégy osztályosra. Immár két nyolcévfolyamos és két négyévfolyamos osztály hagyja el az iskola kapuit.

Rendhagyó, illetve hagyományteremtő volt az is idén, hogy a ballagást megelőző estén a kerületi végzős gimnazisták fáklyákkal vonultak a Trombita térre és adták át tarisznyáikat Hock Zoltán alpolgármester úrnak, aki néhány kedves szóval búcsúztatta őket. Ezután a Leiningen utcán fáklyásmenetben énekelve vonultak negyedikeseink a „Babitsig".

Pénteken az alsóbb évesek gyönyörűen feldíszítették a sulit, és ünneplőbe öltözve a sorfalak között végigvonuló iskolatársaikat búcsúztatták. A ballagási ünnepségen igen érdekes volt a 11.évfolyamosok elköszönése éppúgy, mint a végzősök búcsúzó szavai.(Következő oldalakon.) Igazgató úr rövid beszéde után átadta a nevelőtestület kitüntetéseit:

Babits Díjat kapott
Rácz Klaudia *a 12.a osztályból.*

Babits Emlékplakettet kapott
Kazinczy Tamás *a 12.a osztályból,*
Bálint Mária *a 12.b osztályból,*
Gellért Ádám *a 12.b osztályból,*
Gondoló Adrienn *a 12.b osztályból ,*
Kertész Zoltán *a 12.d osztályból.*

Újpest Kiváló Tanulója címet nyert
Ságí Petra Dóra *a 12.c osztályból.*

Kiváló Közösségi Munkáért Oklevelet kapott
Berényi Szilvia *a 12.b osztályból,*
Ráczkevy Tímea *a 12.d osztályból.*

Kazinczy Tamás

Bálint Mária

Berényi Szilvia

Ráczkevy Tímea

Kertész Zoltán

Ságí Petra Dóra

Gondoló Adrienn

Gellért Ádám

Rácz Klaudia

Lapzártakor érkezett:
Újpest Önkormányzatának képviselőtestülete Újpest Kiváló Tanulója díjat adományozta Kiss Gergely 7.b osztályos tanulónak,
Újpest Kiváló Diáksportolója díjat adományozta Váczy Borbála 7.a osztályos tanulónak és Kiváló Diákközösségi Díjat nyert Molnár Dávid 11.b osztályos tanuló.

Gratulálunk!

Ballagási beszéd

Kedves Megjelentek!

Nos, kicsit furcsa érzés most itt állni, és belülről nézni mindazt, amit eddig leginkább csak kívülállóként tapasztaltunk meg: a virágcsokraikat rendezgető, díszbe öltözött osztályokat, a felfeltörő érzelmeiket jobban avagy kevésbé palástoló rokonokat, barátokat és ismerősöket, és a többi dolgot, amelyek mind velejárói egy ilyesfajta ceremóniának.

Ilyenkor mindenféle okosat meg szellemeset szokás mondani, esetleg egy kis érzelmességgel fűszerezve a nagybetűs Életről, meg a kapujáról, meg effélékről. Én nem hiszem, hogy ezt a pillanatot túl kéne dramatizálni, mint ahogyan elviccelni sem szeretném. Úgy gondolom, az idő mindent a megfelelő helyre tesz, ami ugyan helyenként hosszadalmas folyamat, de nagyon megbízható. Ezért gondolom, hogy nincs szükség sem bonyolult ceremóniára, sem melodrámára, sem szentimentalizmusra ahhoz, hogy ez a pillanat maradandónak bizonyuljon.

Ezek helyett inkább néhány, mostanság sokunkat foglalkoztató gondolatot szeretnék megosztani Önökkel, ha megengedik. Nincs más választásuk. Sokan közülünk úgy vannak vele, hogy örülnek, hogy végre megszabadulhatnak innen. Lehet, hogy mások épp ellenkezőleg, ha ráérnek, eltöltenének még néhány évet e patinásnak és ódonnak nem nevezhető, de sokat látott falak között. Látják, arra a kérdésre, hogy szabadulás előtt álló rabok volnánk vagy az elmúlt aranykort siratók, ifjúságuktól és a mindenféle szép emlékektől búcsúzó maturandusok, nem tudnék válaszolni, mégpedig azért nem, mert még nem tudjuk, mi következik ezután. Nem tudjuk, nem sírjuk-e még vissza azokat a dolgokat, amelyekről azt gondoltuk, életünket az üröm tengerévé változtatják. Nem tudjuk, nem vágyunk-e majd valaha vissza a biztonságba, amelyet ez az iskola nyújtott, hiszen az ember biztonságra vágyik s ezért időnként óriási áldozatokat hajlandó hozni, akár saját szellemi fejlődése rovására is. Az a nagy helyzet, hogy ennyi év tanulás után eljutottunk oda, hogy az egyik legfontosabb dologról, arról, hogy mi vár ránk, nem tudunk semmit, sőt, még elképzelésünk sincsen róla. De valószínűleg a dologban éppen ez az izgalma. Az ismeretlen rengeteg érdekességet, újdonságot rejt, meg persze veszélyeket is, de azokkal kitörődik, amikor végre változás történik, valami olyan, ami eddig még nem. Hajlamosak vagyunk tehát a jövőbe tekinteni, és azt várni, ezért kérünk mindenkit, bocsássa meg, és nem vegye sértésnek, ha most, korlátozott tapasztalatunkkal és tudásunkkal kicsit szabadulásnak is tekintjük azt, hogy hamarosan elhagyjuk eme intézményt.

Az efféle beszédek során mindig előkerülnek az öreg sublótból a régi, elkoptatott közhelyek, mint például az, hogy az iskola az életre készít. Ha megengednek egy személyes véleményt (elvégre magunk között vagyunk): szeretném, ha nem így lenne. Ugyanis elnézve azt, amit ma nagybetűs életnek nevezünk, az ember nem nagyon lát mást, mint karrier- és érvényesülésvágyat, törtetést, taposást olyan, végső soron tökéletesen értelmetlen dolgok miatt, mint mondjuk a pénz vagy a hatalom. Hát, ha ez az élet, akkor köszönjük, de nem kérünk belőle. Azonkívül pedig: az iskola maga az élet, bármit is takarjon ez a kijelentés. Tessék csak körülnézni: ott van benne minden, ami az életben is. Helyenként kicsit másképp, lekicsinyítve, vagy éppen felnagyítva, vagy csak egyszerűen eltorzítva, mint a vidámparki tükörtermekben.

Így aztán az itt eltöltött négy illetve nyolc év alatt az ember sok mindent megtanul. Mikor nekivágtunk, valószínűleg mindannyian egészen másképpen képzeltük el az előttünk álló éveket, mint amilyenek aztán végül lettek. Megtanultunk sok mindent. Nem elsősorban a tantárgyakra és a bennük lévő információhalmazra gondolok. Az információ fontos, de nem minden. Félek, kicsit eltúlozzák manapság a jelentőségét, pedig nem helyettesíti a tapasztalatot, a gondolkodást, az intuíciót. Nem, ez az egész nem az információról szól, hanem arról, hogy ha jól csinálja, az

megszerezhet egy olyan szellemi nyitottságot, amely lehetővé teszi a problémák könnyebb kezelését, a szabadabb, korlátoktól mentes gondolkodásmódot.

Aztán persze nem csak tanulni tanultunk meg, hanem csalódni is. Csalódni az álmokban, a tervekben, sokszor az emberekben. Senki nem úgy indul neki, hogy csalódni akar, mégis mindannyian megtapasztaljuk. És megtanultunk küzdeni is, megtanultuk, hogy minden apró kis eredményért hihetetlenül meg kell harcolni, mind önmagunkkal, mind pedig a sokszor értetlenül és ellenségesen viselkedő külvilággal. És talán jobb is, ha itt az iskolában tapasztaljuk meg, milyen érzés ez, mintha védtelenül kellene szembenéznünk a kegyetlen nehézségekkel a későbbiek folyamán.

Egyre kevésbé vagyunk romantikusak, és egyre keményebbé és realistábbá válunk. Nem tudom, jó-e ez így. Valószínűleg természetes folyamat. De talán mégsem kéne elveszteni az álmokat sem, főleg, mivel a romantika egyik fő jellemzője az, hogy nem csak álmodik az újról, hanem tesz is érte. Ha az álmokat és az illúziókat elvesztjük, talán nem olyan nagy baj, legalább jobban látunk, szemünket nem zavarják többé. De ha a tevékeny változtatni akarást feladjuk, és filiszterek leszünk magunk is, az lehet, hogy sokkal nagyobb baj.

Nem tudjuk, mi várhat ránk, miután elhagyjuk ezt az iskolát. Egyetem, főiskola, munka, család, taposómalom. Mostanság egyre fontosabbá válik a karrier, a pénz, a hatalom. Ennek köszönhetően a tanulás is valóságos közelharccá változott, mert csak a legjobbak, legügyesebbek, legokosabbak és legszebbek juthatnak úgymond valamire az életben, csak őbelőlük lehet „valaki". Reménykedem benne, hogy az iskola megmarad békés szigetnek, hogy nem fogja a hangsúlyt végképp a karrierépítésre tenni, hogy nem helyezi majd a tudást az ember elé. Ha ezt tenné, az iskola nem volna jó. Meggyőződésem, hogy nem ez a feladata. Feladatát akkor teljesíti, ha felnevel egy olyan nemzedéket, akik nem dőlnek be a hazugságoknak, a felszínes, ócska álértékeknek, akik hitelesen tudnak élni, szeretetben és maximális nyitottsággal. Ha ez sikerül, akkor az iskola elérte célját.

Végezetül hadd köszönjem meg mindenkinek, akit illet, úgy, ahogy illik, mindent, amit tett az érdekünkben. Köszönöm a szüleinknek, akik kibírták az eddigi tizennyolc évet, mert hittek, bíztak és nem csüggedtek. Köszönöm, mindazoknak a tanároknak, akiktől megtanultunk olyan dolgokat is, amelyeket nem felejtünk el. És köszönöm mindazoknak, legyenek bár tanárok, diákok, rokonok vagy barátok, akik segítettek eljutni idáig ezen az úton.

Köszönöm, hogy végighallgattak.

Kedves Végzősök!

Miután jól kikönnyeztétek magatokat, búcsúzzatok el az iskolától és tőlünk, ki-ki a maga módján, egyéni érzelmekkel. A lényeg, hogy sikerült, sikerülni fog, vagy sikerülhetett volna. Hogy mi?

Nos, csak hallgassátok!

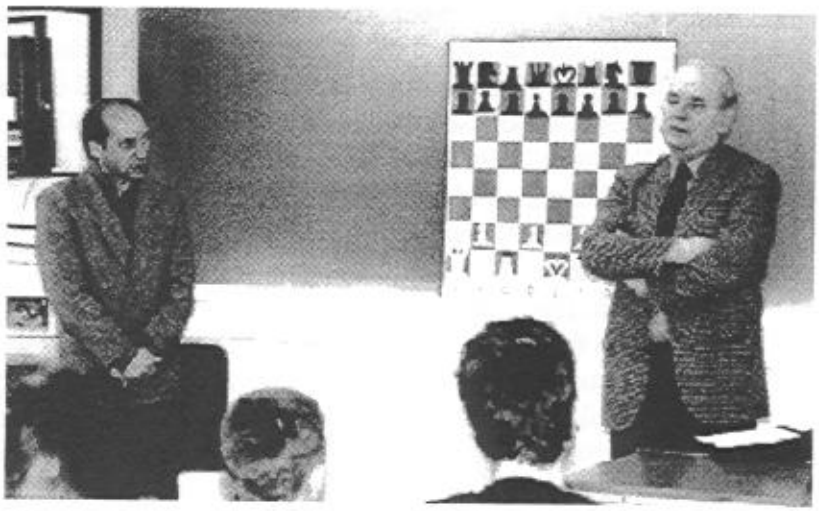
Kiszámítottuk, hogy 12 év alatt, amióta iskolába jártok:

-nőttetek átlagosan 70 cm-t
-tömegetek megnőtt kb. 35-40 kg-mal
-végigültetek mintegy 13320 tanórát
-kaptatok 1150 jegyet és minő szerencse a többsége nem volt elégtelen
-teleírtatok legalább 240 füzetet
-elhasználtatok puskának 864g papírt
-utaztatok kb. 21312 km-t a suliba, ez órában 2220 óra
-futottatok 890 sulikört, ez 710 km
-az iskola folyosóin leróttatok 1750 km-t
-iskolatáska gyanánt kb. 35 tonnát cipeltetek
-megettetek 440 liter levest és 266 liter főzeléket/ s van aki ebből visszavitt 750 litert.

S hogy a fejetekbe mit tettetek ez idő alatt? Nem tudjuk megbecsülni, de hétfőtől kiderül.

S végül sikerült 100 jó ismerősre szert tenni, kikben biztosan sok emléket hagytok, és biztosan találtatok legalább 1 jó barátot, akit soha nem feledtek, s akinek most titokban könny gyűlt a szemébe ekkora teljesítmény után.

Képek a Föld Napjáról

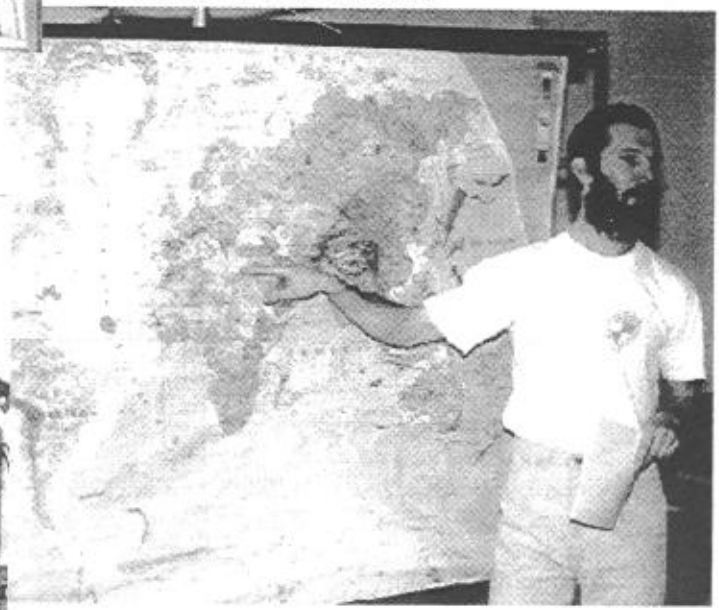
Molnár Sándor tanár úr vendége a világhírű sakkozó, **Portisch Lajos.**

Zombori Ottó,
az Uránia csillagvizsgáló vezetője a könyvtárban tartott nagysikerű előadást

Kovács Október,
a Németh László Gimnázium tanára a természeti katasztrófákat rendszerezte és mutatta be az ebédlőben.

A tornateremben sokan várták a karatebemutatót.

(Képek : Lapu Attila)

Hobo a Babitsban

Könyvtárunkban az irodalmi kör vendége volt Földes László (Hobo), aki nagysikerű József Attila műsorát mutatta be.
Itt készült a fénykép (külön köszönet Lapu Attilának) és erről szól az élménybeszámoló.

Hobo

Egy rendkívül magas, kissé érdekes külsejű fazon lépett be a könyvtárba, akiről nem is állította volna senki, hogy maga a rendkívüli Hobo. Legalábbis én nem mondtam volna meg. Kicsit különösnek tartottam a keverőpultot a felállított mikrofon mögött, de ha egy zenészt hívunk meg, hát legyen zene is. Ugyanis én József Attiláról való beszámolóra számítottam, de nem is gondoltam, hogy ilyen formában fogom megismerni.
Szüleink korosztályába sorolhatjuk a művészurat, így nem is kell elvárni tőlünk, hogy megértsük művészetét. Bevallom nekem nem tetszett az előadás, mivel most láttam először. De sok mindent fogadunk általában fenntartással, amit később sokkal jobban megszeretünk, mint ahogy képzelnénk. Őt is egy ilyen előadónak tartom: művészetét ízlelgetni kell, szavait meggondolni, gondolatait pedig megfontolni.
Az előadás után röpke beszélgetést kezdeményeztünk vele, amit sajnos el kellett nagyolni, ezért a szó- és gondolatcsere nem történhetett meg olyan mértékben, mint ahogy szerettük volna. Természetesen megtalálhatjuk még ezer más helyen Pesten, Budapesten, a megyében, az országban, akit érdekelne a dolog, forduljon ahhoz, aki ott volt a beszélgetés helyszínén. Talán a következő találkozás ki fogja elégíteni mindannyiunk kíváncsiságát.
Apropó!!! Ha érdekelnek titeket is érdekes, szívszorító és értelmes irományok, olvassátok és adjatok ki egy csöpp kis pénzt (ami mellesleg segítség is lesz) a Fedél nélkülre, ahol többek közt kedves alternatív barátunk is ír.

Böbe

Interjú Hock Zoltán alpolgármesterrel

Beszélgetés Újpestről, a Babits Mihály Gimnázium életéről, 15. születésnapjáról és a június 15-ei millenniumi napról

- Mióta mondhatja magát újpestinek?
- Pontosan 1985. augusztus 11-e óta, amikor ideköltöztünk. A szó jogi értelmében újpesti lettem, de ez olyan, mint amikor az ember egy új gimnáziumba iratkozik, mondjuk a Babitsba, akkor lesz babitsos, amikor a Babits értékrendjét, hagyományait, általában a hangulatát átveszi. Én is így voltam Újpesttel, hiszen itt lakni egy életérzés. Ez 1988-ban kezdődött, amikor Újpesten ellenzéki pártok alakultak. 1990-ben általános választások voltak, ekkor lettem képviselő és igazi újpesti. Valójában nem is ismertem a várost, kétszer, ha átutaztam rajta. Mi a belvárosban laktunk, és a tanács jelölte ki az öröklakásokat, amiket meg lehetett venni. A sors fintora vagy véletlene kapcsán ez épp Újpesten volt.
- Igazi kisváros jellege van.
- Igen, ennek a városnak egy aurája, egy hangulata. Nagyon jók a természetes határai: a vasút, a Duna.
- Hogyan indult el az életben? Mindig képviselő szeretett volna lenni?
- Nem, ezt hozta az élet. Egyszer csak elkezdtem foglalkozni az emberek életével, közügyekkel, és innentől kezdve már nem volt kétséges, hogy fiatalon induljak az önkormányzati választásokon. 1992-ben a képviselő testület alpolgármesterré választott. Ekkor fizetés nélküli szabadságot vettem ki abban az iskolában, ahol tanítottam, gondoltam, politizálok egy kicsit, aztán visszajövök. Ennek lassan tíz éve, hogy történt.
- Visszavárják még?
- Természetesen, hiszen a kollégákkal rendszeresen találkozom, mellesleg a feleségem is ott tanít.
- Ahogy észrevettem, Újpest életéről sok pozitívumot lehet elmondani.
- Igen, mozgásban van a város, büszkék vagyunk arra, hogy támogathatjuk a diákok tankönyveit, a táborokat, az Újpesti Színház, a galériák fenntartását. Ezen kívül díjakat adunk át a városrész hírnevét öregbítő kiváló tanulóknak, diák sportolóknak, és azoknak a felnőtteknek, akik a gyermekek neveléséért, fejlődéséért sokat tesznek. Az ember azt szeretné látni, hogy minden rendben van, de ez nem mindig egyeztethető az emberek véleményével. Ezért szoktunk mi félévente közvélemény-kutatásokat készíteni, ami nem kizárólag politikai témájú. Erről szól a lakásépítés, amit meglepően sokan elleneztek.
- Miért?
- Azzal érveltek, hogy őket, amikor lakáshoz akartak jutni, még nem támogatták. De ez nem elfogadható, mert az erősebbnek kell támogatniuk a gyengébbeket, de nem tálcán nyújtani a készterméket. Ahogy a régi bölcsesség mondja: nem halat kell fogni az afrikaiaknak, hanem hálót kell adnunk, amivel majd halászhatnak. Mind mások vagyunk, és a közösségnek törekednie kell, mint például egy iskolai osztályban, hogy a perifériára szorultakat kötelességüknek érezzék visszahúzni, hogy ne vesszen el.
- Milyen volt az Ön korában egy fiatal élete? Itt sportolási, szórakozási lehetőségekre gondolok, illetve ezek igényeire.
- Más volt, teljesen más, hiszen két nagyon lényeges dolog történt az elmúlt 10-20 évben. Az egyik egy hatalmas informatikai robbanás volt. Nálunk még fekete-fehér televízió volt egy csatornával, két rádióadó, nem voltak multiplex mozik, számítógépek. Ennek ellenére

azt tudom mondani, hogy boldogok voltunk, hiszen sokkal több időnk volt egymásra. A barátságok barátságok voltak, sokkal többet beszélgettünk egymással. Sokkal inkább megmaradtunk embereknek. A mai fiatalok sajnos passzivitásra vannak ítélve, ezen kívül az iskola is hatalmas teher, szinte 16 órákat dolgoztok naponta, pedig egy gyereknek gyereknek kell lennie. Én megkockáztatom, tudom, sokatok nem ért egyet velem, de úgy érzem, boldogabb volt a gyermekkorunk.

- Mivel bővítik a fiatalok lehetőségeit? Itt gondolok például az angol cég ajánlatára, hogy snowboard pályát épít a káposztásmegyeri üres területre.
- Ez a mi szempontunkból egy újabb üzlet, amihez borsos belépők tartoznak majd. Én lehetőség alatt a nyári táborok támogatására, olyan programok létrehozására gondolok, amik az emberek számára elsősorban nem pénzkérdést jelent. Ezért fogtunk bele a Tábor utcában egy sportlétesítmény megépítésébe, ahol különféle pályák fogadják majd az újpesti ifjúságot. Ide ezen kívül egy uszodát is álmodunk.
- A szórakozás?
- A fiatalok körében nagyon népszerűek a diszkók. Mi nem támogatunk, és nem is kezdeményezünk ilyen, és ehhez hasonló vállalkozást, mert végül nem tudjuk befolyásolni az ottani folyamatokat. Gondolok itt a kábítószerre és az alkoholra. Évente egy diszkót rendezünk kifejezetten a drog ellen az Ifjúsági Házban, és éjszakai klubot tartunk fenn Káposztásmegyeren, ahol lehetőség van pinpongozni, tévézni, éjszakai programokon részt venni.
- Jó ötlet volt, hogy télen az UTE jégpályáján hétköznapokon diákoknak ingyenesen lehetett bemenni.
- Ez egy példa arra, hogy próbál a város kezdeményezni, olyan feltételeket teremteni, ami mindenki számára tökéletes. Ilyen a „Fuss egy fáért!" verseny is.
- Kinek az ötlete volt a Babits Mihály Gimnázium létrehozása?
- Az ötletet az élet hozta, hiszen Káposztásmegyer akkorára épült ki, hogy igényelt egy középiskolát az általános iskolák mellett. Addig Újpesten csak egy nappali tagozatos gimnázium volt, ez a Könyves Kálmán Gimnázium, ami 10-12 ezer családot már nem tudott volna ellátni. Innentől kezdve már törvényszerű volt az építkezés.
- Mióta létezik a nyolcosztályos része?
- 1990-től, amikor Pomázi igazgató úr és Kövesdi igazgató helyettes úr úgy gondoltak, belevágnak ebbe a képzési formába.
- Milyennek álmodták meg?
- Az építők szerintem csak egy egyszerű gimnáziumban gondolkodtak, az, hogy ilyen jó híre lett, az ott dolgozó tanároknak, az igazgató uraknak köszönhető. Ez hihetetlenül nagy munka volt, hiszen ez egy alig 15 éves iskola. Szédületes karriert futott be, mert a semmiből lett létrehozva, szinte lasszóval fogták össze az első évfolyamokat, és most többszörös túljelentkezés van.
- Mit ajánl nekünk az életre?
- A ballagás előtti este én elmondtam a fáklyázáson, hogy nagy útra indulnak, ahol nincs olyan valaki, aki a kezét fogja. Döntéseket kell hozni, amiknek következménye van. Én annak vagyok a híve, hogy ezt a gyerekben már kiskorában ki kell alakítani, ami nem feltétlenül jelent korlátozást. Nem feltétlenül kell a gyereknek megégetnie a kezét, hogy tudja, hogy a kályha forró, hisz a következő eset akár végzetes is lehet.
- Miben volt más a millennium éve az eddigiekhez képest? Minden kerület egy zászlót kap a kormánytól, amit Dávid Ibolya igazságügy miniszter fog majd átadni június 15-én Semsey parkban.(Ezen az ünnepségen a Babits Mihály Gimnázium énekkara a 600 főt számláló kórus tagjává válik.) Miben lett volna más ez az év? Alkalmas volt arra, hogy egy kis leltárt készítsünk, hiszen Újpest 161 éves, és nekünk ezekre az évekre kell

gondolnunk. Az összetartozást jelképezi, hogy sokan átgázoltak rajtunk- igaz, mi is másokon-, de még mindig itt vagyunk. Most kell a jövőre gondolnunk, a pozitív jövőre így, ezer év távlatából. Ha ezt végiggondoljuk, rájöhetünk, hogy ez egy tehetséges nemzet. Ennek ellenére sokan pocskondiázták a zászlót.

- Összefüggésbe hozták az Országimázs Központtal?
- Igen, pedig bárki adja, szimbolikus értelme van. Ilyen nincs más nemzetnek. Voltam már egy ilyen zászlóátadási eseményen, ami igazi népünneppé vált, hiszen ott volt a falu apraja-nagyja, és együtt tudtak örülni, hiszen őket is megérintette az a gondolatkör, ami a nép együvé tartozását jelöli. Ezt mind jelenti ez a zászló.
- Még egy utolsó kérdés: kinek szurkol?
- Természetesen az Újpestnek. Nem vagyok nagy focirajongó, de nyomon követem a hazai sporteseményeket, hiszen nagymúltú csapatról van szó.
- Köszönjük az interjút.

Csernai Judit és Lebada Afrodita

A MILLENNIUMI NAP (JÚNIUS 15.) PROGRAMAJÁNLATA

9.00-12.00	A SEMSEY PARKBAN JÁTÉKDÉLELŐTT (Vetélkedők , egyéni és csapatjátékok, zsetonszerző játék...)
15.00	AZ ISTVÁN ÚTON AZ ÚJ VÁROSHÁZA FELAVATÁSA
15.15	AZ ISTVÁN ÚTRÓL MENETTÁNC INDUL A SEMSEY PARKBA (Részt vesznek iskolánk néptáncosai...)
15.30	A MILENNIUMI ZÁSZLÓ ÁTADÁSÁNAK ÜNNEPSÉGE A zászlót dr. Dávid Ibolya igazságügy-miniszter adja át. A 600 fős diákkórusban közreműködik több mint 100 diákunk.
16.30	A ZENEISKOLA FÚVÓSHANGVERSENYE
17.00-18.30	A FABULA BÁBSZÍNHÁZ ELŐADÁSA ÓRIÁSBÁBOKKAL
20.30	„ISTVÁN A KIRÁLY" ROCKOPERA A MANDALA SZÍNHÁZ ELŐADÁSÁBAN

Interjú Kőháziné Gyarmati Éva tanárnővel

Babits Firkák: *Ön nagyon sok diákot tanított már (több évig egyedül) a zene szépségeire, de valójában nagyon keveset tudunk Önről, a Babits előtti éveiről, az énekkar megalakulásáról. Kérem, beszéljen ezekről.*

Tanárnő: 1988-ban, amikor az iskolához kerültem új kihívás, szép, de nehéz feladat állt előttem. Megénekeltetni egy iskolát, kialakítani a kórust ? – utat törni ott, ahol nem volt hagyomány, igazi erőpróbát jelentett.

Dunaújvárosból, olyan iskolából kerültem ide, ahol az ének-zene tanításának komoly múltja volt. Az 1950-es évek elejétől működött a zenei tagozat. Kodály Zoltán 1965-ben meglátogatta az iskolát, sorait őrzi az ottani emlékkönyv.

Nemzetközi versenyeken szerepeltek szép eredménnyel-, s én mint gyakorlatlan, kezdő tanár igen sokat tanulhattam- mondhatom, az ott eltöltött évek meghatározták későbbi pályámat. Sok felejthetetlen élmény, sikeres szereplések, szép emlékek kötődnek azokhoz az évekhez.

Idekerülve elhatároztam, hogy megpróbálom mindazt a tapasztalatot továbbadni, megszervezni a kórust, megszerettetni a közös éneklés örömét

Elkezdtük szervezni az énekkart. Huszonhét lánnyal kezdődött a munka. Az első szereplésünk az iskola aulájában karácsonykor volt. Körbeálltuk a fát, tanárok, diákok, és mindössze tíz percig tartott a műsorunk-, valahogy így kezdődött. Év végére már 70-80 fős lánykar szerveződött.

Majd hamarosan rávettük a fiúkat is az éneklésre. Eleinte nehezen ment, aztán a sok kérésre az egyik osztályból jelentkezett 4-5 diák a sorainkba. Sokkal szebb lett a hangzás és érdekesebbek lettek a próbák.

Aztán a meginduló nyolcosztályos évfolyamok biztos utánpótlást jelentettek a későbbiek folyamán. A megalakuló kiskórus, a kottaolvasási készségük meggyorsította a tanulási folyamatot.

BF: *Az Ön által kialakított kórus az utóbbi években nagyon szép eredményeket ért el.*

De milyen volt a kezdet kezdetén?

T: 1993-ban volt az első alkalom, amikor vegyeskarral részt vehettünk a budapesti középiskolák minősítő hangversenyén. Mindig emlékezetes marad a dobogón álló kilencvenhat fős csapat hiszen 66 lány és 30 fiú várta a verseny eredményét.

Megszületett az első aranyérem! Azóta számuk már négyre gyarapodott sok-sok különdíjjal együtt.

Ugyanebben az évben sikerült kapcsolatot teremteni a németországi Leverkusen városának ifjúsági és gyermekkórusával. Négy alkalommal is jártunk náluk,

BF: *Tavaly novemberben Babits- díjat kapott és Újpest Gyermekeiért díjat is.*
T: Mindig nagy öröm, ha elismerik az ember munkáját, s főleg ha a tanár kollégáim, közvetlen munkatársaim szavaznak erre. Közülük is egyre többen hallgatják meg a karácsonyi hangversenyeinket, vagy a Zeneakadémián , a Pesti Vigadóban együtt drukkolnak és örülnek velünk.
Sokan segítik az osztályukban is az énekkari szervező munkát.
Azt hiszem, a legnagyobb elismerés diákjaim munkája, kitartó szorgalma, a hajnali énekkari próbák hangulata, a sok szép közös élmény, dalos perc. Jó érzés a régiekkel, régi „Babitsosokkal" találkozni egy-egy hangversenyen, de külön kitüntetés, ha neves zenekarokban, mint közreműködőket hallja, látja viszont őket az ember.
BF: *Mi a kedvenc időtöltése, hobbija, zenei stílusa?*
T: Leginkább a komolyzenét szeretem, azon belül is Kodály, Bartók kórusműveit.
Kedvelem a hatvanas évek zenéjét, a Beatles zenekart. Zenéjük ismét reneszánszát éli, hiszen igény van a dallamra zaklatott világunkban, amelynek nem szabad a zenéből elvesznie.
Szerettem kerámiázni, és szőni. Egy-két alkotás őrzi ezek emlékét. Sajnos a szabadidőm igen kevés.
Hiányzik a kóruséneklés., Valamikor a Fővárosi Énekkarban Ugrin tanár úrnál, majd Sapszon Ferenc tanár úrnál is énekeltem. Igazi továbbképzést, feltöltődést jelentett.
Szeretek kirándulni is, a lányaimmal végig gyalogoltuk az egész Balaton felvidéket.

Csakúgy, mint a családot vagy a kórust is a közös élmények kovácsolják össze. Maradandóak, köteleznek téged, irányt adnak. Gazdagabb annak az élete, aki valamilyen kapcsolatban van a zenével. Több szépséget vesz észre a világban.

BF: *Melyik az a tantárgy, amelyiket szívesen tanítaná az ének-zenén kívül?*
T: Amikor választani kellet a főiskolán, akkor én az irodalmat választottam az ének mellé. A kettő együtt gyönyörű.
De én 32 éve nem tanítom a magyart, mivel a zenei általánosban annyi óraszámom volt, hogy csak helyettesítésként tanítottam egy-két hónapig.
Hobbiként nagyon szeretek olvasni. Tavaszi szünetben, nyáron több könyvet is kiolvasok, de sajnos év közben nincs rá időm.
BF: *Szeret-e főzni, és mi a kedvenc étele?*
T: Szeretek főzni, és kipróbálni új dolgokat. Csináltam gombával töltött cukkínit, és ma próbálom ki a rakott zöldbabot. Szeretem a magyaros ételeket, például a csülkös bablevest, a töltött káposztát, a lencsefőzeléket.
BF: *Köszönjük a beszélgetést.*

Hó

Mottó egy hír:
" Az iskola diáksága szavazott a köpenyhordásról.
Megközelítőleg 350 tanuló mondta azt, hogy ne kelljen köpenyt hordani,
290 mondta azt, hogy kelljen."

SZABADSÁG

Egy fogalom mindössze: az ember, az egyén saját akaratának érvényesülése. Ám forradalmak, népek tűzték zászlajukra, hímezték rá, állították célként: „Kik érted haltak szent világszabadság!" Ez azt jelenti, hogy nagyon átfogó fogalomról van szó.
Én most az egyénre próbálok koncentrálni, különösen onnan elindulva, hogy a tizenéves, ifjú ember a legnagyobb változásokon megy keresztül életében a társadalomban elfoglalt helyét tekintve.
Születésünkkor teljes függőség alakul ki édesanyánkkal. Az önzés, az érdekérvényesítés maximalizmusa egy gyermektől teljesen természetes. Fokozatosan kell a tudat kialakulásával együtt rádöbbennünk, hogy osztoznunk kell a testvérünkkel szüleinken, játékainkon, ételeinken, ruháinkon... Ahogy fejlődünk és tágul a világ, úgy alakul egyre több és több kötöttség is mindennapjainkban: az óvodában már nincs ott anya, mert dolgozni ment és az óvó néni sem csak ránk figyel, hanem a másik tízre, tizenötre és különben sem én vagyok a kedvence. Az iskola érdekes is lehet, de itt már a helyünkre kell ülni, becsöngetnek, kicsöngetnek, sorakozni kell, kettesével menni, jelentkezni és biztos már megint nem engem szólítanak... A tízéves kort átlépve, elindul a kapcsolatok súlypontjának áttolódása a függetlenedés irányába. A saját személyiség előtérbe helyeződése valamilyen szinten teljesen természetes, ám rengeteg konfliktus forrása. Elsősorban azon tévhitbe esünk , hogy kialakultnak tekintjük magunkat sok esetben, miközben ez annak a jele, hogy éppen csírázik személyiségünk. Mint amikor tavasszal a mag első hajtása kitör a földből, büszkén sugározva, hogy megtöri a tél unalmas szürkeségét, ügyet sem vetve arra a néhány millió növényre, mely körülötte zöldellik. Ha másképp kellene fogalmaznom, tán azt mondanám, hogy a felnőtt jogokat követeli ez a személyiség, ám gondosan húzódik vissza a gyermeki felelősség védelme mögé konfliktushelyzetekben. Ahogy telnek múlnak az évek, a legrosszabb arra rádöbbenni, hogy mindenhol többen vannak: többszörös a túljelentkezés, a nekem tetsző lány mással jár, elvitték a büféből a vaníliás párnát, amit én szerettem volna megenni...rengeteg tapasztalása annak, hogy a személyes akaratom, szabadságom korlátozódik. Egyetlen kiút mutatkozik a jelenlegi torzított "reklámtársadalom" szerint: megvenni a szabadságot. Szerezni annyi pénzt, hogy megvásároljam magamnak a nyugalmamat, kényelmemet....Nem folytatom.
Nem láttam még olyan embert, akinek sok pénze volt és szabad lett volna. Ugyanúgy függő maradt. Meg kell felelnie a társadalmilag elé állított követelményeknek. Rászabadul a sajtó, az adóhatóság, az ismerősök hada, akik a morzsákból részesülni akarnak... Merem állítani, hogy egy gazdagabb ember sokkal több kötöttséggel rendelkezik.
Nem lenne megoldás ?
Én úgy tapasztaltam eddig, hogy ha innen közelítem meg a fogalmat, akkor nem létezik a szabadság. Valamihez mindig igazodni kell.
„ Van pénzem és egy vasat sem keresek, / És reggel köszönök jó éjszakát; / Várom, senkitől, örökségemet; / Befogad és kitaszít a világ."(F.Villon: Ellentétek –ford.: Szabó Lőrinc)
A szabadság szerintem egész más helyen lakozik. A lélekben. Ott szárnyalhatok, nincs ami visszatartson. Ez ad erőt a mindennapokhoz, ez segít céljaim kijelölésében és elérésében.
A lelkemben kell megvalósítanom a békét, a rendet, hogy ne ütközzem össze semmivel.
A lélek szabadsága a boldogság.
A lélek , amelyben rend van , befogadóvá válik és ezáltal még szabadabbá.

Marton Sándor

Vendéglátóm Lelsie L.Lawrence

Laci bácsival egy új könyvének dedikálásán találkoztam egy budapesti bevásárlóközpontban. Bár a beszélgetés nem volt zökkenőmentes,hiszen - szerencsére - volt bőven aláirandó könyv , Lőrincz L. László készségesen fogadott.

- Gyermekkorában szerette a kalandregényeket?
- Nagyon szerettem ,hiszen azért lettem én is kalandregényíró. Kedvencem Karl May volt. Számomra Ő volt a nagy-nagy kalandregényíró. Sajnos a háború után megsemmisítették,illetve nem adták ki műveit,ezért szó szerint vadászni kellett utánuk. Pályaválasztásomat is döntően befolyásolta Karl May ,hiszen ennek hatására lettem keletkutató. May művein kívül sok más könyvet is olvastam,ami izgalmas vagy érdekes volt számomra. A könyvek sokat tettek azért,hogy én igazából íróvá váljak.
- Elmondhatjuk ezt James Hilton könyvéről,melynek címe a Kék Hold völgye,és amely kedvenc könyvei közé tartozik?
- A Kék Hold völgye nem annyira kalandregény,hanem inkább ezen kötet hatására kezdtem tudományos-fantasztikus könyveket írni,mert ebben- természetesen - kaland is van,de igazából a fantasztikuma ragadott meg.

- Könyveiben a keleti népekről,és azok kultúrájáról kaphatunk képet. Regény vagy ismeretterjesztés a cél?
- A cél az egyértelműen regény. Én érdekes,izgalmas és fordulatos könyveket szeretek írni,tehát elsősorban a szórakoztatás az abszolút cél. Az már csak egy külön hab a tortán,hogyha az ismeretekből egy pluszt profitálhat az Olvasó. De valóban,könyveimben második helyen az áll,hogy minél több ismeretet mutassak keletről,ami belefér. Természetesen csak annyit lehet belecsempészni,hogy ne zavarja a könyvet,hiszen nem tudományos művet készítek. Szokták is mindig kérdezni tőlem,hogy mi az igaz,és mi nem az a könyveimben,nyilván a tartalom,a cselekmény az mind-mind írói fantázia terméke,de a háttér az minden igaz,ez lenne az az ismeretterjesztő láncolat.
Nagyon ügyesen kell ezt a kettőt vegyíteni,hogy ne legyen szakkönyv se,de azért legyen mit tanulni belőle.
*- Első - országosan is elismert - kötete a Sindzse szeme (1983 Gondolat. *. a szerk). Ezt a művet Lelsie L. Lawrence álnéven irta. Miért volt szükség írói álnévre?*
- Azért volt erre szükség, mert akkoriban én már kétféle tipusú könyvet írtam,az egyik a fantasztikus, a másik pedig a kalandregény.A kettőt nem akartam összekeverni egymással,mert akkor még a kettőnek nem volt azonos az olvasóköre.Voltak akik az izgalmas kalandokat kedvelték,de nemigen szerették a sci-fi könyveket. Én ezzel a névvel szerettem volna akkor megkülönböztetni a kétféle műfajt egymástól,hogy az Olvasó már a kirakaton keresztül is pontosan tudja,hogy milyen tipusú könyv,és ne érje csalódás a megvételkor. Így a név alapján Lőrincz L. László vagy Lelsie L. Lawrence könyvet vesz,kinek mire van étvágya.
- Talán kevesen tudják,hogy Frank Cockney álnéven is publikált,méghozzá a krimi műfajában...
- Igen,egy kiadó szeretett volna tőlem egy sorozatot,amely egy kicsit más,mint a Lelsie L.Lawrence,egy kicsit amerikaiasabb,de mindössze kettő ilyen regény született.De ezekben is nagy szerepet játszott a keleti kultúra.
- Laci bácsi mindig elutazik következő könyvének szinhelyére.Sosem voltak nyelvi nehézségei?
- Dehogynem voltak. Vannak olyan helyek,ahol nagyon nehéz szót érteni vendéglátóinkkal. Az ilyen helyeken megpróbál az ember tolmácsot szerezni,de Pápua-új Guineában pl. 700 nyelvet beszélnek,és sokszor még egy keleti nyelvet is nehéz megtanulni. Mindig meg kell találni

valakit,aki ismeri ezt vagy azt a nyelvet,egyébként pedig én magam is tudok pár keleti nyelven,amiket az egyetemen tanultam...

- *Hány nyelvet beszél pontosan?*

- Európaiak közül oroszul,angolul és németül. Ezenkívül mongolul,burjátul és még néhány keleti nyelven.

- *Megenged egy személyes jellegű kérdést? Gyermekeit - Juditot és Mártont - sosem késztette írásra?*

- Sohasem. Nem szóltam bele soha,hogy mit csináljanak,a lányom is saját akaratából kezdett el írni,jelent is már meg könyve (*Lőrincz Judit Livia * - a szerk*).

- *Új könyve a Véresszakállú Leif és a lávamező május 14-én jelent meg. Hol játszódik a történet,és melyik kultúrát ismerhetjük meg általa?*

- A történet Izlandon játszódik,ez a könyv egy izlandi kinttartózkodásom eredménye - tavaly voltam Izlandon. Igyekeztem a régi viking kultúrát is belevenni,de elsősorban ez is kalandregény természetesen.

- *Jövőre vonatkozó tervek,és az új könyv mikorra várható?*

- Karácsonyra várható,és az lesz a címe,hogy A Vadász. Barbadoson - a Karib-tengeren - játszódik. 2002 karácsonyra pedig a A Kicsik második része van tervben.

- *Köszönöm szépen.*

BaGoly

Köszönet mindenható öcsémnek,Attillának,az interjú létrejöttéért.

Szeretettel köszöntöm a
Babits Mihály gimnázium
tanulóit
Leslie L. Lőrincz

Lőrincz L. László orientalista,író,műfordító 1939. 06.15-én született Szilvásszentmártonon.
Középiskolai éveit Kaposváron, a Cukor- és Édesipari Technikumban fejezte be, majd az ELTE BTK történelem-mongol szakán szerzett diplomát 1962-ben. Később a Magyar Tudományos Akadémia Orientalisztikai Munkaközösségének tagja, a Kelet-kutató intézet tudományos főmunkatársa, az ELTE előadója. 1967 óta a nyelvtudományok kandidátusa. Tanulmányai során hosszú éveket töltött a Távol-Keleten, ösztöndíjasként tanult az ulánbátori Állami Csojbalszan Egyetemen, valamint a bonni Friedrich Wilhelm Egyetemen. 1966-ban nősült, két gyermeke van.

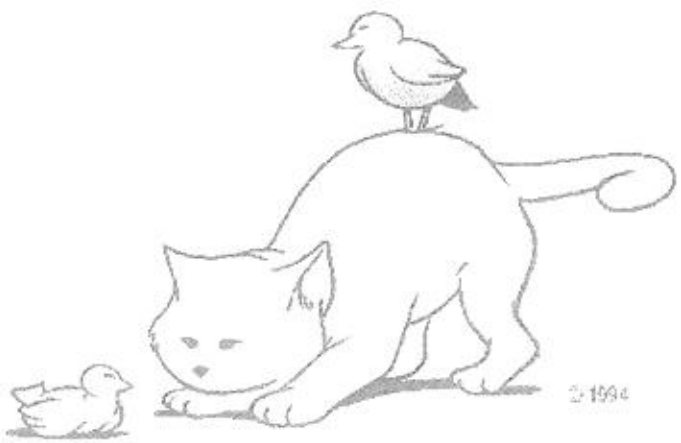
A tibeti és a mongol folklór és irodalom, valamint e népek történelme képezi tudományos munkásságának fő területeit. Mintegy 100 tudományos cikke jelent meg e témakörökben, ezen kívül burját és mongol eposzokat fordít. Írói tevékenységét ifjúsági regények írásával kezdte. Igazán népszerű íróvá azonban a nyolcvanas évek elejétől megjelenő tudományos fantasztikus regényei, valamint a Galaktika folyóiratban megjelent sci-fi novellái tették. (Ezeket a Lőrincz L. László néven megjelentetett műveket Galaktika-díjjal és Arany Meteor-díjjal jutalmazták.)

Nagy Lajos helyett Talapa Péter:
Illusztráció nélküli természetrajz
A macska
(szőrös cicus)

A macska azon ritka állatok egyike, mely mindig talpra esik, nem úgy , mint a ló, amely mindig megbotlik. Ha a macskát ledobjuk a másodikról, talpra esik. Murphy óta tudjuk, hogy a zsíros kenyér mindig zsíros felével esik a földre. Mi történik akkor, ha a macska hátára zsíros kenyeret kötözünk, és ledobjuk a másodikról. A válasz bonyolult, még nem sikerült a tudósoknak megfejteniük.
A cica legjellemzőbb tulajdonságai a következők: bútorvakarás, függönyön való csimpaszkodás, szőrhullatás, tejnyalogatás, kíváncsiság. Legjobb barátai az egerek, legalábbis próbál erre törekedni. Edzője a kutya, ő leginkább futó edzéseket ad a macseknak.
Tudjuk jól mindannyian, hogy a vásárlást nem szabad rájuk bízni, mert a macskák Whiskast vennének. Altatónak aludt tejet használnak.
A világ leglustább, de leghíresebb macskája Garfield.
Egyébként nagyon aranyosak. Meg lehet őket zabálni. Legalábbis Olaszországban. Az én kedvenc angol macskám a caterpillar (hernyó).

Focihumor

A LABDARÚGÓK MONDTÁK

"Szeretnék egy patinás olasz klubban futballozni, például a Barcelonában."
(Mark Draper)

"Valóban beadtam a klubomnak a kérésemet, hogy tegyenek az átigazolási listára, de nem arról van szó, hogy máshova szeretnék igazolni."
(David Eyres)

"Öt gólra vagyok az Arsenal mindenkori házi góllövő listájának első helyétől. Na, nem mintha számolnám."
(Ian Wright)

"Tizennégy sárga lapot kaptam ebben az évben. Ebből nyolc alkalommal én is jogosnak éreztem a büntetést, a másik hetet azonban vitathatónak tartom."
(Paul Gascoigne)

"Lehet, hogy a hibáim csak azért tünnek nagyobbaknak, mert gólt kaptam belőlük."
(Ian Walker)

"Alex Ferguson a legjobb menedzser ezen a szinten, akivel együtt dolgoztam, annak ellenére, hogy más menedzserrel még nem dolgoztam ezen a szinten."
(David Beckham)

"Az egyetlen dolog, amit nem vághatnak a fejemhez, az az, hogy mindig a maximumot adtam."
(Alan Shearer)

A MESTEREK MONDTÁK

"Vak lennék, ha nem hallanám azt, amit pletykálnak."
(Alex Ferguson)

"A góljaikat leszámítva a norvégok képtelenek voltak a kapuba találni."
(Terry Venables)

"David Beckhamnek van két lába, amit manapság kevés futballista mondhat el magáról."
(Jackie Charlton)

"Dennis Bergkamp az egész mérkőzés alatt a felezővonalnál ácsorgott csipőre tett kézzel, miközben veszekedett, és két kézzel gesztikulált."
(Peter Osgood)

"Öttagú védőnégyes szerepeltetését tervezem."
(Trevor Francis)

"Ha minden mérkőzésen úgy futballoznánk, mint ma, sokkal egyenletesebb lenne a teljesítményünk."
(Alex Ferguson)

A SPORTRIPORTEREK MONDTÁK

"Ha bemegy, gól."
(Barry Davies)

"A holland szurkolótábor úgy néz ki, mint egy bazi nagy üveg baracklekvár."
(Barry Davies)

"A beívelt labdát John Clark a fejét használva fejelte el."
(Derek Rae)

"A Tottenham azért harcol ma este, hogy a londoni csapatok közül elsőként hódítsa el a kupát. Legutóbb ez, 1973-ban, éppen a Spursnak sikerült."
(Mike Ingham)

"Wise lövése hihetetlenül pontos és precíz volt, csak éppen mellé ment."
(Alan Perry)

"Érdekes, hogy a lassitott visszajátszást nézve, mintha sokkal tovább úszott volna a levegőben a labda."
(David Acfield)

"Mióta a Leedsnel van a labda, sokkal többet birtokolják a labdát a leedsiek."
(Simon Brotherton)

"Érdekesség, hogy az Aston Villa mindkét csatára Liverpoolban született, mint ahogy a Villa trénere is, aki Birkenheadben látta meg a napvilágot."
(David Coleman)

"Paneiranál van a labda. Eltéveszthetetlen stílusban kezeli a labdát. Várjunk csak! Ez nem is Paneira."
(Gary Bloom)

"Ha valaki ebben a pillanatban csöppenne be a közvetítésbe, és nem tudná, hogy melyik csapat melyik, az is tudná első ránézésre, hogy a Newcastle fogja a gólokat rúgni."
(Terry Paine)

Hernyó és Gege

A papírgyűjtés végeredménye

Köszönjük a 9.b osztály segítségét a szervezésért.
Összesen 5080 kg papírt gyűjtött össze átlagban 461 kg. Gratulálunk a papírt gyűjtő osztályoknak.
Az első helyen a 6.b osztály végzett 1250 kg-mal.
A második az 5.a lett 1030 kg-mal.
Bronzérmes lett az 5.b 1020 kg-mal.
A dobogóról éppen hogy lecsúszott a 7.b és a 6.a osztály 400-400 kg-mal.
6. Helyezett lett a 7.a osztály 250 kg-mal. A 7. helyre futott be 220 kg-mal a 9.b. Utánuk következik a 180 kg-os kategóriában a Beszélgető szakkör. 9. helyezett a 8.a osztály 170 kg papírral. 130 kg-ot hozott a 10.b osztály. Az utolsó, de így is kimagasló teljesítményt nyújtó 9.d osztály 30 kg-mal zárja a sort.

Aranyköpések

Biológia:

Diák1:Ennek hány heréje van?
Tanár: Négy, kétszer annyi, mint neked.
Diák2: Ennek mindene kétszer annyi, mint a tied!
Diák3: Még az IQ-ja is!

T: Kivillant a mosolya a kés alól.

Antal István

Angol:

Mindjárt megzizzenek!

Tanár: Ricsikém IQ-s hátad van!
Diák: Hát még a hátsód!

Fazekasné Fally Mária

Matematika:

Tessék elolvasni a „Nyomkereső" című filmet!

Marton Sándor

Földrajz:

Kuvaitban gazdag kőolaj...

Nem önellátó... ez pozitívum, de nem annyira...

Balázs Gábor

Természetismeret:

Az egészséges táplálkozás három fontos eleme: Mit, mennyit, mikor, hogyan...

Kiss Tamás

Mi mondtuk:

Megtaláltam Candide-ot, itt van a biosz füzetemben!

Az év kémia puskája:

Az arany: könnyen karcolható, sárga fém.

Mások mondták (mert nem küldtetek elég aranyköpést!!!)

A gravitáció törvénye azt jelenti, hogy nem ugorhatunk egy jót anélkül, hogy vissza ne esnénk.

A hóvihar az, amikor oldalról jön a havazás.

Tanár: Melyik a nehezebb 20kg ólom, vagy 20 kg toll?
Diák: Csak ejtse a lábára tanár úr, rögtön kiderül a különbség!

Tanár: Mondj példát a közlekedőedényekre!
Diák: Vödör és az ételhordó.

Ha a számítógéped meg is ver sakkban, azért kick-boxban még te lehetsz a jobb!

Ha többet keresel, mint az oktatód, akkor a képzés sikeresnek mondható.

Azért kíváncsi lennék, hogy mit szólna az Alkotmánybíróság egy ilyen váratlan röpdolgozathoz!

Kérjük, hogy segítsetek abban, hogy ez az oldal (oldalak) ismét megteljen eredeti Babitsos elszólásokkal!!!

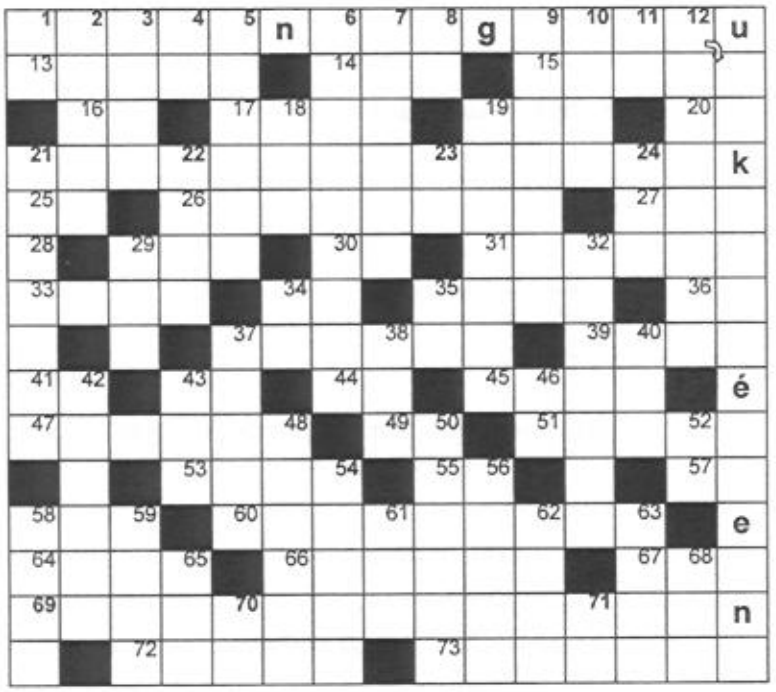

Firka Rejtvény

Ebben a számban két vicc poénját rejtettük el fősorainkban. Az első: -Nem megyek többé iskolába.- jelenti ki Kata. –Miért ? – kérdezi anyukája. –Hát mert… **(Poén a vízszintes 1. és vízszintes 21. fősorokban)**

A második: A tanár lelkesen mondja:- Gyerekek, ma este teljes holdfogyatkozás lesz. Ritka, érdekes látvány . Ha lehet, mindenki nézze meg ezt a csodálatos természeti jelenséget!Ma este 21 óra 50 perckor kezdődik. Pistike jelentkezik: **(poén a vízszintes 69. fősorban)**

Jó szórakozást!

Babits Firkák
2001.MÁJUS VIII.ÉVF.6.SZÁM A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA FELELŐS KIADÓ:MOLNÁR DÁVID
FŐSZERKESZTŐ: ZERGI CSABA FELELŐS SZERKESZTŐ: MARTON SÁNDOR
MEGJELENIK 200 PÉLDÁNYBAN

VÍZSZINTES:

1 FŐSOR
13 Az évek által megviselt
14 Sürgetőszócska
15 Add szavad!
16 Telesport
17 Egri keverve!
19 Vuk apja
20 Vakáció vége!
21 FŐSOR
25 Papírra vet
26 Folyóról levált holtág (névelővel)
27 Görbült bot!
28 Római 50
29 Női név
30 Helyet foglal
31 Arcvonala
33 Pest megyei község
34 Rep.géptípus
35 Ilyen munka is van
36 Ozmium
37 A közlekedési eszköz
39 Húz
41 Talmi, hamis
43 Üres kén!
44 Morzejel
45 Megvall
47 Csavarnak van
49 Dó és mi között!
51 Erre a székre telepszik
53 …Holgerson
55 Gallium
57 Logaritmus
58 Inter…
60 Tölgy termése
64 Közeli major
66 Állókép
67 Kézzel jelez
69 FŐSOR
72 Száraz péksüti
73 Magyar író

FÜGGŐLEGES

1 Okozat előtti
2 Űrmérték
3 Ródd!
4 Rangjelző
5 Jel, bélyeg, Krisztusi seb
6 Idegpályán halad
7 Maga elé dörmög
8 Kötőszó
9 Nagy vízesés
10 Meggy vége!
11 Miért igénytelenül
12 Három ágú sport
18 Ford.angol egy
19 Kevereg
21 Vezetőm
22 Aida keverve!
23 Hat határai!
24 Bibliai alak
29 Suli
32 Veszekszik
34 Lám
35 Tor vége!
37 Becézett Antalt
38 Tartó
40 Angol egy
42 Küldeménye
43 Maszatol
46 Nyíl közepe
48 Kicsi Előd
50 Egy kosár, két szó!
52 Parancsszó ebeknek
54 Nadrágnyílás
56 Névelős ütőjáték
58 Idegen név
59 A láb alja
61 Idegen gáz
62 Apró szemcsék névelővel
63 Keleti ország
65 Mezsgye vége
68 Vízinövény
70 Betűt vet
71 Néma rák!

A Babits Firkák melléklete

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM VERSENYEREDMÉNYEI A 2000/2001 TANÉVBEN

VERSENYEREDMÉNYEK

MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

				Felkészítő tanár
Édes Anyanyelvünk Verseny Országos Döntőbe jutott				
		Sági Petra	12.c	Nagyné Ács Mária
Arany János Magyar Nyelvi Verseny Országos Döntő				
	2.hely	Bacsi Dorottya	5.a	Nagyné Ács Mária
	3.hely	Handbauer Rezső	7.b	Ádám Anna
„Nyelvünkben élünk" magyar nyelvi kommunikációs verseny				
kerületi	1.hely	Váczy Borbála	7.a	Nagyné Ács Mária
	3.hely	Tóth Andrea	8.b	K.-né Bodó Anna
Simonyi Zsigmond helyesírási verseny				
kerületi	1.hely			
fővárosi	1.hely	Bacsi Dorottya	5.a	Nagyné Ács Mária
kerületi	1.hely			
fővárosi	3.hely	Handbauer Rezső	7.b	Ádám Anna
	(mindketten az országos döntőbe jutottak)			
	6.hely	Lukoviczki Eszter	8.b	K.-né Bodó Anna
	6.hely	Molnár Dorotya	8.a	Nagy Zoltán
Dózsa Helyesírási Verseny				
	2.hely	Gervai Márton	11.c	Ádám Anna
Implom helyesírási verseny fővárosi forduló				
	5.hely	Gervai Márton	11.c	„
Fecske András Irodalmi Pályázat Vers Kategória				
	3.hely	Csernai Judit	11.c	Ádám Anna
Petőfi-verseny csapatban				
kerületi	1.hely	Barna Anna, Békési Judit	7.b	Ádám Anna
fővárosi	5.hely	Mató Zsófia, Szalontai Szilvia		
HBM TIT Országos Levelező Verseny Magyar Irodalom				
	6.hely	Eötvös Csilla	6.a	K.né Kovács Edit
	9.hely	Kocsis Alexandra	6.a	„

A Babits Firkák kollektíváját Újpest Önkormányzata **sajtódíjjal** jutalmazta

PSZICHOLÓGIA

Révész Géza Tanulmányi Verseny II.fordulójába jutott

Rácz Klaudia 12.a

A Babits Firkák melléklete

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM VERSENYEREDMÉNYEI A 2000/2001 TANÉVBEN

				Felkészítő tanár
TÖRTÉNELEM				
Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny				
	4.hely	Gellért Ádám	12.b	Győri Attila
Horváth Mihály verseny fővárosi döntő				
	3.hely	Barkóczy Erzsébet	10.b	Nagy Zoltán
	6.hely	Gregorits Réka	10.b	„
	7.hely	Mrázek Etelka	10.b	„
	2.hely	Bartha Nikolett	6.a	Opavszky Szilárd
	3.hely	Alapi József	6.a	„
	2.hely	Kocsis Alexandra	6.a	„
Gloria Victis Árpád-házi királyok országos verseny				
	16.hely	Fehér Miklós, Béni Zsuzsa, Varga Zalán	9.a	Ádám Anna
Kerületi Középiskolás Csapatverseny 1956-ról				
	3.hely	Molnár Dávid	11.b	Győri Attila
		Juhász Dániel	11.b	
		Hollós Iza	11.b	
IDEGEN NYELVEK				
SPANYOL NYELVI Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny országos döntőjében				
	13.hely	Gondoló Adrienn	12.b	Tornai Alexandra
második fordulóba jutott		Sági Petra Dóra	12.c	Linita Ferreira
NÉMET NYELVI verseny kerületi forduló				
	2.hely	Lukoviczki Eszter	8.b	
ANGOL NYELV				
HBM TIT Országos Levelező Verseny				
	3.hely	Kántor Anita	10.a	Antal Erika
	4.hely	Puskás Noémi	10.a	„
Kerületi versenyeken				
	1.hely	Bacsi Dorottya	5.a	S.-né Nagy Ilona
	5.hely	Kiss Zsófia	6.a	Schultheisz Olga
	1.hely	Váczy Borbála	7.a	S.-né Nagy Ilona
	2.hely	Kiss Gergely	7.b	Mányai Györgyné
	5.hely	Barna Anna	7.b	„
	3.hely	Molnár Dorottya	8.a	Antal Erika
	5.hely	Tóth Andrea	8.b	Mányai Györgyné
MATEMATIKA				
Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny II. fordulóba jutott				
		Kóré Emese	12.a	B.-né Barina Johanna

A Babits Firkák melléklete

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM VERSENYEREDMÉNYEI A 2000/2001 TANÉVBEN

				Felkészítő tanár
Arany Dániel Verseny Országos döntőjébe jutott				
		Gyarmati László	10.b	Marton Sándor
Arany Dániel Verseny II. fordulóba jutott				
		Repaczky Viktor	10.b	„
		Zergi Csaba	10.b	„
Gordiusz Matematika Tesztverseny Budapest Területi forduló				
	2.hely	Harangozó Richárd	10.b	„
	3.hely	Zergi Csaba	10.b	„
	7.hely	Gyarmati László	10.b	„
	8.hely	Udvary Gergely	10.b	„
	9.hely	Repaczky Viktor	10.b	„
csapatban	1.hely	Harangozó R., Zergi Cs., Gyarmati L.		
	4.hely	Szládek Zoltán	9.a	Sóstói Gáborné
	5.hely	Bakos Adrienn	9.a	
Varga Tamás Verseny Országos Döntőjébe jutott				
		Kiss Gergely	7.b	Lunczer Ildikó
Varga Tamás Verseny II. fordulóba jutott				
		Kövesdán Gábor	7.b	„
		Tőri Csaba	7.b	„
		Handbauer Rezső	7.b	„
		Bálint Tibor	7.b	„
		Gervai Gábor	7.b	„
		Kaszai Márton	7.a	Molnár Sándor
		Váczy Borbála	7.a	„
		Kovács Tamás	7.a	B.-né Barina Johanna
		Vargha Viola	7.a	„
Zrínyi Ilona Verseny Országos Döntőjében				
	6.hely	Kiss Gergely	7.b	Lunczer Ildikó
	68.hely	Szűcs Gábor	5.b	Sóstói Gáborné
Zrínyi Ilona Verseny Budapest Területi fordulójában				
	1.hely	Szűcs Gábor	5.b	„
	2.hely	Venczel Márton	5.a	F.-né Veress Zs.
	3.hely	Illésy Éva	5.a	„
	4.hely	Veres Zsófia	5.a	„
	5.hely	Repiczki Zoltán	5.b	Sóstói Gáborné
	6.hely	Bacsi Dorottya	5.a	F.-né Veress Zs.
	8.hely	Rácz János	5.b	Sóstói Gáborné
	4.hely	Fellner Zita	6.b	F.-né Veress Zs.
	10.hely	Tábori Viktor	6.b	„
	1.hely	Kis Gergely	7.b	Lunczer Ildikó
	4.hely	Bálint Tibor	7.b	„
	6.hely	Kövesdán Gábor	7.b	„
csapatban	1.hely	Illésy Évi, Szűcs Gábor, Venczel Márton		
csapatban	1.hely	Fellner Zita, Knok Anikó, Tábori Viktor		
csapatban	2.hely	Bálint Tibor, Kis Gergely, Kövesdán Gábor		

A Babits Firkák melléklete

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM VERSENYEREDMÉNYEI A 2000/2001 TANÉVBEN

				Felkészítő tanár
Kerületi versenyen				
	1.hely	Szládek Zoltán	9.a	Sóstói Gáborné
	2.hely	Págyi Attila	9.c	Marton Sándor
	3.hely	Hindels Ádám	9.b	Lunczer Ildikó
	4.hely	Tóth Erzsébet	9.c	Marton Sándor
	6.hely	Nagy Réka	9.a	
	8.hely	Markó Róbert	8.b	
	1.hely	Kis Gergely	7.b	Lunczer Ildikó
	3.hely	Tőri Csaba	7.b	„
	2.hely	Tábori Viktor	6.b	F.-né Veress Zsuzsanna
	5.hely	Mester Tamás	6.b	„
	7.hely	Fellner Zita	6.b	„
	1.hely	Székely Dávid	5.a	„
	2.hely	Rácz János	5.b	Sóstói Gáborné
	4.hely	Szűcs Gábor	5.b	„
HBM TIT Országos Levelező Verseny				
	1.hely	Rácz János	5.b	Sóstói Gáborné

FIZIKA

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny II. fordulóba jutott

Kiss Péter	12.a	M.-né Czemel Katalin

Mikola Sándor Tehetségkutató Verseny II.fordulójába jutott

Gyarmati László	10.b	Marton Sándor
Udvary Gergely	10.b	„
Szlűádek Zoltán	9.a	Kis László
Borovszky József	9.a	„

Kerületi Versenyeken

	2.hely	Tábori Kristóf	8.a	Marton Sándor
	5.hely	Meinhard Zsófia	8.a	„
	1.hely	Kiss Gergely	7.b	Marton Sándor
	4.hely	Kaszai Márton	7.a	M.-né Czemel Katalin
	2.hely	Mester Tamás	6.b	Dr.Kövesdi István
	5.hely	Bojtos Péter	6.a	„
	7.hely	Merics Attila	6.b	„

KÉMIA

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny II. fordulóba jutott

Erős Péter	11.a	Antal István

Irinyi János Verseny

budapesti	9.hely			
országos	31.hely	Gyarmati László	10.b	„

A Babits Firkák melléklete

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM VERSENYEREDMÉNYEI A 2000/2001 TANÉVBEN

				Felkészítő tanár
BIOLÓGIA				
Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny II. fordulóba jutott				
		Laskói Balázs	12.b	Antal István
HBM TIT Országos Levelező Verseny				
	4.hely	Varga Eszter	11.c	
	10.hely	Janicsek Zsófia	6.a	Horváth Kálmán
TERMÉSZETISMERET				
Fekete István Kerületi Csapatverseny				
	1.hely	Illésy Éva, Bacsi Dorottya, Handbauer Tamás, Horváth László	5.a	Kiss Tamás
	2.hely	Kanász Nagy Ágnes, Vattai Alina, Rácz János, Repiczki Zoltán	5.b	„
Khán Károly kerületi Verseny				
	5.hely	Janicsek Zsófia	6.a	KissTamás és Horváth Kálmán
FÖLDRAJZ				
Lóczy L. Verseny második fordulójába jutottak				
		Kohl Márton	8.b	Kiss Tamás
		Buday Bence	9.a	„
		Szabó Róbert	9.d	Opavszky Szilárd
		Vaszary Ádám	9.d	„
		Kovács Judit	10.c	„
		Dyssou Nanda	10.c	„
		Poór Dóra	10.d	„
		Timár Tamara	10.b	Balázs Gábor
ÉNEK				
Kerületi Népzenei Verseny				
	2.hely	Sárospataki Barnabás	6.a	Sillye Gergely és Kőháziné Gyarmati Éva
A magyar zene 2000 esztendeje, kerületi vetélkedőn csapatban	2.hely	Somossy Éva	8.a	
		Holka Zsófia	8.b	
		Tőri Csaba	7.b	
		Csikó Georgina	6.a	
		Gábor Lilla	5. a	
Éneklő Ifjúság Minősítő Hangversenyek				
	Arany	Kiskórus		Sillye Gergely
	Arany	Vegyeskar		Kőháziné Gyarmati Éva

A Babits Firkák melléklete

A BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM VERSENYEREDMÉNYEI A 2000/2001 TANÉVBEN

				Felkészítő tanár
RAJZ				
Budapesti Középiskolai Rajzverseny				
	1.hely	Zsíros Andrea	10.c	Bányai Alfonz
	2.hely	Szunyoghy Viktória	11.a	„
Újpest 2001 Képzőművészeti Verseny				
	1.hely	Szunyoghy Viktória	11.a	„
	1.hely	Papp Kinga	9.d	„
	2.hely	Szűcs Gabriella	11.c	„
	2.hely	Székely Nikolett	10.a	„
	2.hely	Zsíros Andrea	10.c	„
	3.hely	Csete Mónika	11.c	„
	3.hely	Bányai Barbara	10.a	„
	3.hely	Stumpf Klára	11.a	„
INFORMATIKA				
Számítástechnika Alkalmazói Verseny Fővárosi Döntő				
	1.hely	Zergi Csaba	10.b	Bodnár György
	2.hely	Gyarmati László	10.b	és
	7.hely	Kupeczki Norbert	10.b	Danitz Béláné
	13.hely	Molnár Zsolt	8.b	
Országos Logo Verseny				
	37.hely	Hirt Krisztina	5.	„
SPORT				
Őszi többpróba bajnokság				
	1.hely	Ráczkevi Csilla		
	3.hely	Horváth Lívia	8.a	
	3.hely	Bitter Gábor		
	Csapatban	1.(III:korcsop.leány) Fischer Andrea, Vígh Dorottya Ráczkevi Csilla, Váczi Borbála		
		2.(III.korcsop.fiúk) Kopacz Dániel, Mészáros Bence, Horváth Zoltán, Homolya Ádám		
		2. (IV.korcsop leány) Baranyai Ágnes, Mikulcza Éva, Turgyán Szilvia, Horváth Lívia		
		2.(IV.korcsop. fiúk) Bakos Gergely, Dobos József, Rab Benedek, Bitter Gábor		
Spartacus Kupa Tájfutóverseny				
	1.hely	Udvary Gergely	10.b	
	2.hely	Sárospataki Barnabás	6.a	
	3.hely	Kolos-Lakatos Tamás	7.a	
Mezei futás Újpest Diákolimpia				
	Csapatban	1.hely(III.korcsop.fiúk) Kopacz Dániel, Mészáros Bence, Horváth Zoltán, Kolos-Lakatos Tamás, Nix Levente		
		1.hely(IV.korcsop leány) Baranyai Ágnes, Mikulcza Éva, Turgyán Szilvia, Horváth Lívia, Dörnyei Kinga		

Az esetleges pontatlanságokért és hiányosságokért elnézést kérünk! Amennyiben a pontosítást megkapjuk, szívesen közzé tesszük szeptemberi számunkban!